

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1934:42
FINANSDEPARTEMENTET

1934 ÅRS AVLÖNINGSREVISION FÖR ICKE-ORDINARIE PERSONAL

B E T Ä N K A N D E

MED FÖRSLAG TILL

AVLÖNINGSBESTÄMMELSER

FÖR ICKE-ORDINARIE BEFATTNINGSHAVARE
INOM ALLMÄNNA CIVILFÖRVALTNINGEN

S T O C K H O L M

1 9 3 4

Statens offentliga utredningar 1934

Kronologisk förteckning

1. Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 2. Finanspolitikens ekonomiska verkningar. Av G. Myrdal. Norstedt. xij, 279 s. **S.**
2. Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 3. Löneutvecklingen och arbetslösheten. Av A. Johansson. Norstedt. vj, 162 s. 1 bil. **S.**
3. 1933 års teaterutrednings betänkande. Del 1. De fasta statsunderstödda teatrarna. Norstedt. 164 s. **E.**
4. Betänkande med utredning och förslag rörande organisationen av försöksverksamheten på växt- och trädgårdsodlingens område. Kihlström. 198 s. **Jo.**
5. Betänkande med förslag angående frågan om lämpliga åtgärder till skydd för sjömän vid besök i utländska hamnar. Idun. 208 s. **H.**
6. Utredning med förslag om åtgärder för åstadkommande av billiga egnahemsbyggnader. Lindström. 56 s. **Jo.**
7. Betänkande i fråga om inrättande av ett institut för medellång och långfristig kreditgivning åt företag inom näringslivet. Marcus. 54 s. **Fi.**
8. Betänkande med förslag till sjöarbetstidslag. Norstedt. 130 s. **H.**
9. Medicinalstyrelsens förslag till nya författningsbestämmelser angående statsbidrag till avlöning åt distriktsköterskor m. m. Marcus. 66 s. **S.**
10. Utåtanden över utredningen angående tredje mans rätt till neutralitet i arbetskonflikter m. m. Norstedt. 214 s. **S.**
11. Utredning angående åtgärder för bekämpande av ungdomsarbetslösheten. Beckman. (2), 176 s. **S.**
12. Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 4. Penningpolitik, offentliga arbeten, subventioner och tullar som medel mot arbetslöshet. Av B. Ohlin. Norstedt. viij, 176 s. **S.**
13. Stadshypotekssakkunnigas betänkande med förslag till förordningar angående konungariket Sveriges stadshypotekskassa samt angående grunderna för stadshypoteksföreningars bildande och verksamhet m. m. Marcus. 102 s. **Fi.**
14. Undersökningar angående det sociala hjälpklientelet. Av T. Jacobsson. Norstedt. 228 s. **S.**
15. Betänkande med förslag till bestämmelser angående upphandling av lanbruksprodukter m. m. för statens och kommunala inrättningars behov. Marcus. 88 s. **Fi.**
16. Betänkande med förslag till lag angående vissa ekonomiska stridsåtgärder m. m. Norstedt. 106 s. **S.**
17. Statliga cement- och betongbestämmelser av år 1934. Norstedt. 56 s. **K.**
18. 1928 års pensionsförsäkringskommitté. Betänkande med förslag rörande revision av den allmänna pensionsförsäkringen. Beckman. vj, 362 s. **S.**
19. Pensionsförsäkringsreformen. Kortfattad framställning av 1928 års pensionsförsäkringskommittés förslag rörande revision av den allmänna pensionsförsäkringen. Beckman. 26 s. **S.**
20. Betänkande med förslag till bestämmelser angående upphandling av inhemskt bränsle för statens stationära anläggningar m. m. Marcus. 54 s. **Fi.**
21. 1933 års teaterutrednings betänkande. Del 2. Utredning rörande teaterförhållandena i riket. Norstedt. 139 s. 8 pl. **E.**
22. Betänkande angående den slutna kroppssjukvården i riket jämte vissa därmed sammanhängande spörsmål. Norstedt. (2), 753 s. **S.**
23. Betänkande med förslag angående bemanning av svenska fartyg jämte statistisk utredning angående svenska handelsflottans bemanning år 1931. Norstedt. 174 s. **H.**
24. Förslag till psalmbok för svenska kyrkan. Uppsal. Almqvist & Wiksell. viij, 704 s. **E.**
25. Förslag till alternativa koraler. Centraltryckeriet. (4), 31 s. **E.**
26. Utredning i fråga om användandet av postsparbankens medel. Marcus. 48 s. **K.**
27. Teknisk-ekonomiska utredningar rörande vägväsen det. Del 1. Vägar. Hægström. 434 s. **K.**
28. Teknisk-ekonomiska utredningar rörande vägväsen det. Del 3. Avgivna utåtanden. Hægström. 47 s. **K.**
29. 1930 års pensionsakkunniga. Betänkande rörande familjepensionering för tjänstemän vid den civil statsförvaltningen och för arbetare i statens tjäns Norstedt. 167 s. **Fi.**
30. Utåtanden över betänkande med förslag till lag angående vissa ekonomiska stridsåtgärder m. m. (Trettonmannakommissionens betänkande.) Norstedt. 227 s. **S.**
31. Betänkande angående omorganisation av landsfogd tjäns Norstedt. 111 s. **Ju.**
32. Betänkande med förslag till lag om virkesmätning m. m. Marcus. 188 s. **Jo.**
33. Järnvägs- och automobiltrafik. Tullberg. (2), i 260 s. **K.**
34. Varutrafiken med bil samt statistisk och kartografisk översikt av totala varutrafiken till och från Stockholm under maj månad 1932. Av O. Jonasson. Separatbilaga till 1932 års trafikutrednings betänkande den 19 jan. 1934. Tullberg. 52, 44 s. **K.**
35. Betänkande med utredning och förslag angående sänkning av läkemedelspriserna, revision av apoteks varustadgan m. m. Marcus. vj, 612 s. **S.**
36. Betänkande med förslag till ändrade bestämmelser rörande frihamnsväsendet. Norstedt. 253 s. **Fi.**
37. Jordbrukskreditutredningen. Betänkande med förslag till förordning angående statens lånefond för sekundärlån mot inteckning i jordegendom, m. m. Beckman. 147 s. **Jo.**
38. Betänkande angående arbetsfördelning m. m. för tulltaxerings- och kontorsgöromål vid tullverket Marcus. 227 s. **Fi.**
39. Betänkande med förslag till spritdrycksförordning m. m. Norstedt. 710 s. **Fi.**
40. Utredning och förslag rörande de extra ordinarie lärarnas vid de allmänna läroverken anställnings förhållanden m. m. Norstedt. vj, 159 s. **E.**
41. Utredning och förslag angående en förbättrad ställning för ämnena latin och grekiska vid de allmänna läroverken. Idun. 112 s. **E.**
42. 1934 års avlöningsrevision för icke-ordinarie personal. Betänkande med förslag till avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen. Marcus. 83 s. **Fi.**

Anm. Om särskild tryckort ej anges, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelse bokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. **E.** = ecklesiastikdepartementet, **Jo** = jordbruksdepartementet. Enligt kungörelsen den 3 febr. 1922 ang. statens offentliga utredningars yttre anordning (nr 98) utgivas utredningarna i omslag med enhetlig färg för varje departement.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1934:42

FINANSDEPARTEMENTET

1934 ÅRS AVLÖNINGSREVISION FÖR ICKE-ORDINARIE PERSONAL

BETÄNKANDE

MED FÖRSLAG TILL

AVLÖNINGSBESTÄMMELSER

FÖR ICKE-ORDINARIE BEFATTNINGSHAVARE
INOM ALLMÄNNA CIVILFÖRVALTNINGEN

STOCKHOLM 1934

ISAAC MARCUS BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG

1901 THE VINCENNES FOR JOHN ORDINARY PERSON

BE LANE AND

THE FORDS

IV. ONE OF THE BEST

FOR A LONGER

LONG AND

FOURTH

THE FORDS

Innehållsförteckning.

	Sid.
<i>Skrivelse till Statsrådet och Chefen för Finansdepartementet</i>	5
Avlöningsrevisionens uppdrag.....	7
Vissa spörsmål av grundläggande betydelse vid avlöningsrevisionen	12
Extra ordinarie tjänstemän	12
Extra tjänstemän	18
Ändring i avlöningsbestämmelserna för befattningshavare å extra stat	20
Förändrade anställnings- och avlöningsvillkor för vissa grupper icke-ordinarie befattningshavare	22
Ändrade grunder för ersättningens bestämmande vid vikariat av längre varaktighet	27
Ämbetsverkens befogenhet att antaga icke-ordinarie tjänstemän i olika anställningsformer	28
Avlöningskostnadernas bestridande och uppställningen av ämbetsverkens stater	30
Specialmotivering till författningsförslaget	37
Alternativa förslag till lösning av frågan om revision av avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie befattningshavare	59
Alternativ I	59
Alternativ II	61
 Författningsförslag:	
Kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen	65
Kungörelse om ändrad lydelse av 2 § i kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 357) med tilläggsbestämmelser till avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen.....	79
Alternativ lydelse av 6 och 11 §§ i avlöningsrevisionens förslag till kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen	80
Kungörelse angående vissa ändringar i kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen	82

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Finansdepartementet.

Med stöd av Kungl. Maj:ts den 7 juni 1934 givna bemyndigande har Herr Statsrådet utsett ordföranden i kommunikationsverkens och allmänna civilförvaltningens lönenämnder, generaldirektören E. R. Stridsberg, ledamoten av sagda lönenämnder N. A. Nilsson i Kabbarp, ledamöterna av kommunikationsverkens lönenämnd byråchefen S. G. Wold och förste kontoristen E. G. E. Eriksson ävensom statskommissarien H. K. H. Totte att verkställa utredning och avgiva förslag rörande revision av gällande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal vid den civila statsförvaltningen. Tillika uppdrogs åt undertecknad Stridsberg att såsom ordförande leda utredningsmännens arbete. Till sekreterare åt utredningsmännen förordnade Herr Statsrådet sekreteraren i kommunikationsverkens och allmänna civilförvaltningens lönenämnder A. Carlsson.

Sedan utredningsmännen, vilka antagit benämningen »1934 års avlöningsrevision för icke-ordinarie personal», numera fullgjort sitt uppdrag, i vad detta avser revision av avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie befattningshavare inom den allmänna civilförvaltningen, få utredningsmännen härmed vördsamt avlämna bifogade utlåtande med därtill hörande författningsförslag. Beträffande revidering av avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie personal vid kommunikationsverken ävensom vid lots- och fyrstaten kommer avlöningsrevisionen att inom kort avgiva särskilda utlåtanden.

Under utredningens gång har från Kungl. Maj:t till avlöningsrevisionen genom remiss den 28 september 1934 överlämnats en av statens reproduktionsanstalt den 31 augusti 1934 gjord framställning med förslag i fråga om tjänstepensionsrätt enligt civila tjänstepensionsreglementet för viss personal vid anstalten jämte lantmäteristyrelsens däröver den 24 september 1934 avgivna utlåtande att tagas i övervägande vid uppdragets fullgörande. Denna remiss återställes härjämte. En från amanuenser vid vissa centrala ämbetsverk till avlöningsrevisionen inkommen skrivelse av den 29 augusti 1934 med önskemål i fråga om halvtidsamanuenser-
nas anställningsförhållanden m. m. ävensom en från föreningen kvinnor i statens tjänst m. fl. kvinnliga personalsammanslutningar till revisionen ingiven skrivelse av den 3 oktober 1934 angående avlöningsförhöjning för icke-ordinarie tjänstemän får avlöningsrevisionen samtidigt överlämna.

För att tjäna till grund för utredningsarbetet har avlöningsrevisionen ansett erforderligt att från ämbetsverk och myndigheter införskaffa vissa uppgifter rörande det nuvarande beståndet icke-ordinarie personal inom den nyreglerade civila statsförvaltningen, såsom antal befattningshavare i olika befattningar, löneställning m. m. Dessa uppgifter överlämnas härjämte.

Stockholm den 30 oktober 1934.

ERIK STRIDSBERG.

N. AUG. NILSSON.

G. WOLD.

ERNST ERIKSSON.

KARL H. TOTTIE.

/ Alfred Carlsson.

Avlöningsrevisionens uppdrag.

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t den 7 juni 1934 av frågan om revision av gällande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid den civila statsförvaltningen anförde chefen för finansdepartementet, såsom framgår av det utredningsmännen tillhandakomna utdraget av statsrådsprotokollet för finansärenden för nämnda dag i huvudsak följande:

»Vid anmälan av förslaget till tjänstepensionsreglemente behandlade jag under specialmotiveringen till reglementets 1 § frågan, vilka grupper av icke-ordinarie befattningshavare som, förutom extra ordinarie tjänstemän, borde göras delaktiga av pensionsrätten. Jag erinrade därvid om att 1930 års pensionssakkunniga i sitt förslag till pensionsreglemente upptagit personalkategorien befattningshavare å extra stat, men framhöll att denna personalgrupp i departementsförslaget icke upptagits i författningstexten. Anledningen härtill vore, yttrade jag — förutom att begreppet tjänstemän å extra stat icke vore enhetligt bestämt inom alla de förvaltningsgrenar, för vilka pensionsreglementet skulle bliva gällande — att fråga föreläge om viss omläggning i uppställningen av riksstatens utgiftssida samt att en lösning av denna fråga med därav betingade ändringar i anslagsredovisningen å riksstaten måhända komme att föranleda ändrade benämningar å de grupper av icke-ordinarie tjänstemän, som för närvarande åtnjöte avlöning från extra anslag. Jag förutsatte emellertid, att de tjänstemän, som i fortsättningen komme att i avseende å anställnings- och löneförhållanden intaga en ställning, motsvarande de nuvarande extrastatstjänstemännens, skulle såsom regel bliva delaktiga av pensionsrätt enligt reglementet. Beträffande vissa befattningshavare eller grupper av befattningshavare, vilka jämte extra ordinarie tjänstemän och tjänstemän å extra stat skäligen syntes böra erhålla pensionsrätt, framhöll jag i detta sammanhang, att det för närvarande icke vore möjligt att genom en bestämmelse i reglementet klart definiera dylika personalgrupper. Anställningsformer och avlöningsbestämmelser vore nämligen vid olika förvaltningsgrenar och institutioner så skiftande, att tillfredsställande generella avgränsningar icke syntes kunna ernås. Det syntes därför nödvändigt, att frågan om inordnande under reglementet av andra icke-ordinarie befattningshavare än extra ordinarie tjänstemän och tjänstemän å extra stat gjordes beroende av prövning beträffande varje särskild grupp eller befattning. Efter angivande av allmänna grundsatser för en dylik prövning yttrade jag, att det för att säkerställa nödig reda och konsekvens i fråga om beviljande av pensionsrätt syntes bliva erforderligt att i regel göra pensionsrätten beroende av anställningsform och avlöningsnormer på sådant sätt, att med en viss anställnings- och avlöningsform regelmässigt följde pensionsrätt samt att denna form icke heller komme till användning i andra fall än då pensionsrätt skäligen borde ifrågakomma. Detta förutsatte emellertid, att an-

ställnings- och avlöningsformerna inom olika delar av civilförvaltningen fixerades på ett mera enhetligt sätt än för närvarande, med beaktande av de konsekvenser, som pensioneringens utsträckning komme att medföra. Jag förklarade mig hava för avsikt att vidtaga åtgärder för att frågan härom skulle kunna efter erforderlig utredning lösas inom sådan tid, att pensionsrätt skulle kunna efter pensionsreglementets ikraftträdande utan uppskov beredas här avsedd personal.

Den nyss berörda frågan om ändrad uppställning av riksstatens utgiftssida har behandlats i proposition nr 220 till innevarande års riksdag, genom vilken proposition riksdagens yttrande inhämtats över vissa i propositionen förordade grunder för riksstatsuppställningen. Enligt dessa grunder skulle den nuvarande indelningen av riksstatsanslagen i ordinarie och extra anslag upphävas. Vid frågans behandling i statsrådet framhöll jag, att ett upphävande av denna skillnad mellan anslagen krävde en, om ock blott formell, revision av det för allmänna civilförvaltningen gällande avlöningsreglementet för icke-ordinarie befattningshavare (nr 356/1925). Jag omnämnde, att jag hade för avsikt att inom den närmaste framtiden för Kungl. Maj:t anmäla frågan om igångsättande av en överarbetning av ifrågavarande bestämmelser i samband med den översyn av avlöningsbestämmelserna, som erfordrades vid ett genomförande av det föreslagna civila tjänstepensionsreglementet. Vid denna överarbetning borde även tagas under övervägande vad statskontoret och riksräkenskapsverket i sitt utlåtande angående uppställningen av riksstatens utgiftssida anfört i fråga om reglerna för avlöning till befattningshavare å extra stat, de s. k. extrastatsreglerna. Vidare borde övervägas ett av ämbetsverken i fråga om dispositionen av de för avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare anvisade medlen framfört förslag beträffande sättet för bestridande av avlöning till extra ordinarie personal under tjänstledighet för sjukdom.

I skrivelse den 24 april 1934, nr 203, har riksdagen yttrat sig i fråga om uppställningen av riksstatens utgiftssida och därvid lämnat sin avslutning till de i förenämnda proposition nr 220 förordade grunderna.

Den översyn av avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie befattningshavare vid civilförvaltningen, som på sätt här antytts blir erforderlig vid medgivande av pensionsrätt för icke-ordinarie personal och vid genomförande av ändrad uppställning av riksstatens utgiftssida enligt föreslagna grunder, torde nu böra igångsättas. Såvitt angår ändrade bestämmelser i anledning av pensionsrätt för icke-ordinarie personal följer av den i propositionen nr 222 föreslagna begränsningen i civila tjänstepensionsreglementets tillämpningsområde, att utredningen kan inskränkas till att avse nyreglerade verk. Jämväl de författningsändringar, som erfordras med anledning av ändrad riksstatsuppställning, torde sannolikt kunna i huvudsak inskränkas till att gälla nyreglerade verk. Givetvis bör emellertid prövas, i vad mån av sistberörda anledning jämkningar kunna erfordras även i de för oreglerade delar av civilförvaltningen gällande avlöningsbestämmelserna.

Såsom huvudmål för utredningen bör uppställas, att de i olika avlöningsförfattningar för nyreglerade verk innefattade reglerna om anställningsformer och avlöning för skilda verk eller förvaltningsgrenar bliva såväl till sin sakliga innebörd som i terminologiskt avseende avfattade på ett så likformigt sätt som möjligt och med beaktande särskilt av de konsekvenser, som ett införande av pensionsrätt för icke-ordinarie personal kommer att medföra. Då den åsyftade revisionen väsentligen är

av formell art, bör utredningen icke direkt taga sikte på sakliga ändringar beträffande de icke-ordinarie tjänstemännens nuvarande förmåner i lönehänseende. Hinder bör dock icke föreligga att pröva och föreslå jämväl reella jämkningar i bestämmelserna om avlöningsförmånerna, därest och i den mån detta finnes påkallat ur tekniska synpunkter eller med hänsyn till administrativ förenkling eller ock erfarenheten ådaga-lagt mera trängande behov av dylika jämkningar.

Vid utredningen bör övervägas det förslag i fråga om de s. k. extra-statsreglerna, som i nyssnämnda sammanhang framförts av statskontoret och riksräkenskapsverket. Lämpligen bör i samband därmed upptagas till prövning frågan om vikariatsersättning vid sådana längre vikariatsförordnanden, under vilka för närvarande utgår förmånligare vikariatsersättning enligt i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 14 juni 1928 angivna grunder. Beträffande vikariatsförordnade tjänstemän med avlöning enligt dessa grunder torde ock böra övervägas, huruvida och i vad mån jämkning i nuvarande ersättningsregler bör vidtagas i anledning av att befattningshavare å extra stat med motsvarande avlöning vid införande av pensionsrätt erhålla minskad nettolön därigenom, att pensionsavdrag å lönen kommer att uttagas.

I samband med utredningen bör vidare prövas, från vilken post i vederbörande verks avlöningsstater kostnader för sjukavlöning och vissa andra förmåner till extra ordinarie tjänstemän böra bestridas. Spörsmålet om sjukavlöningens bestridande lärar enligt min mening delvis böra göras beroende av möjligheterna att säkerställa en enhetlig och objektiv medicinsk prövning av ärenden om sjukledigheter; detta spörsmål sammanhänger såtillvida, såsom i propositionen nr 220 antytts, i viss mån med den av förslaget till civilt tjänstepensionsreglemente aktualiserade frågan om anställande av verksläkare vid verk, tillhörande allmänna civilförvaltningen. Då enligt Kungl. Maj:ts tidigare i dag meddelade beslut utredning i sistnämnda fråga uppdragits åt medicinalstyrelsen, torde på denna punkt samråd böra äga rum med styrelsen. Därest i övrigt särskilda bestämmelser beträffande avlöningskostnadernas bestridande anses erforderliga på grund av ändrad riksstatsuppställning eller av annan anledning, bör förslag härom utarbetas.

Även frågan, huruvida och i vad mån det med hänsyn till tjänstepensionsrättens utsträckande till viss icke-ordinarie personal kan vara erforderligt att meddela föreskrifter, som närmare reglera ämbetsverkens rätt att antaga icke-ordinarie befattningshavare i olika anställningsformer, lärar vid den tillstyrkta utredningen böra komma under omprövning. I samband härmed bör tillika övervägas, i vad mån åtgärder må finnas påkallade för att förekomma, att extra ordinarie tjänsteman med heltids-tjänstgöring i ett verk samtidigt innehar extra ordinarie anställning i annat verk och alltså vinner pensionsrätt för en tjänstgöring, som till omfattningen överstiger vad som åligger ordinarie tjänsteman.»

De huvudspörsmål, vilkas utredande sålunda ålegat 1934 års avlöningsrevision för icke-ordinarie personal, kunna sammanfattas på följande sätt:

1) Frågan om den överarbetning av gällande avlöningsbestämmelser för extra ordinarie tjänstemän m. fl. vid den nyreglerade civila statsförvaltningen, som betingas bland annat därav, att genom antagandet av civila tjänstepensionsreglementet sådan personal skulle i viss omfattning bliva delaktig av tjänstepensionsrätt.

2) Frågan om den ändring i gällande regler för avlönande av befattningshavare å extra stat (de s. k. extrastatsreglerna), som må erfordras i anledning av 1934 års riksdags beslut angående ändrad uppställning av riksstatens utgiftssida.

3) Frågan i vad mån för andra icke-ordinarie befattningshavare än extra ordinarie tjänstemän och tjänstemän å extra stat böra beredas sådana ändrade avlönings- och anställningsvillkor, att de kunna komma i åtnjutande av tjänstepensionsrätt enligt civila tjänstepensionsreglementet.

4) Frågan om ändrade grunder för ersättningens bestämmande vid vikariat av längre varaktighet (s. k. långtidsvikariat).

5) Frågan om behovet av reglerande föreskrifter beträffande ämbetsverkens befogenhet att antaga icke-ordinarie tjänstemän i olika anställningsformer.

6) Frågan om avlöningskostnadernas bestridande och uppställningen av ämbetsverkens stater.

Avlöningsrevisionen upptager i det följande till särskild behandling ett vart av dessa spørsmål.

Dessförinnan torde emellertid avlöningsrevisionen få anföra vissa synpunkter på revisionsfrågan av mera formell art.

Nu gällande avlöningsbestämmelser för extra ordinarie tjänstemän m. fl. äro meddelade i olika Kungl. Maj:ts kungörelser eller i av Kungl. Maj:t utfärdade brev. Vidkommande de till den allmänna civilförvaltningen hörande verken, varmed avlöningsrevisionen i detta sammanhang förstår de nyreglerade civila verken med undantag av kommunikationsverken, domänverket samt lots- och fyrstaten, gäller kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, med däri genom kungörelsen den 18 juni 1926 (nr 268) vidtagna ändringar. För kommunikationsverkens del äro avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal meddelade genom kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 360) med avlöningsbestämmelser för extra ordinarie tjänstemän och aspiranter vid dessa verk. Beträffande lots- och fyrstatens icke-ordinarie befattningshavare äro avlöningsförmånerna reglerade genom Kungl. Maj:ts brev den 30 november 1922, med däri genom brev den 20 juli 1925 vidtagna ändringar. För domänverkets icke-ordinarie befattningshavare gäller slutligen Kungl. Maj:ts brev den 26 juni 1925, med däri genom brev den 11 oktober 1929 meddelade ändringar.

Förutom dessa huvudförfattningar gälla för olika icke-ordinarie befattningshavargrupper åtskilliga specialbestämmelser, vilka antingen fastställts av Kungl. Maj:t genom särskilda brev till vederbörande verkstyrelser eller ock utfärdats av verksstyrelserna själva.

Enligt de avlöningsrevisionen givna direktiven skulle såsom huvudmål för utredningen uppställas, att de i olika avlöningsförfattningar för ny-

reglerade verk innefattade reglerna om anställningsformer och avlöning för skilda verk eller förvaltningsgrenar bliva såväl till sin sakliga innebörd som i terminologiskt avseende avfattade på ett så likformigt sätt som möjligt och med beaktande särskilt av de konsekvenser, som ett införande av pensionsrätt för icke-ordinarie personal kommer att medföra. Då självfallet en dylik likformighet bäst skulle främjas, om avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie personal sammanfattades i en för samtliga nyreglerade verk gemensam författning, har avlöningsrevisionen till en början undersökt, huruvida ett sådant sammanförande av lönebestämmelser för olika förvaltningsområden lämpligen kunde åstadkommas. Erinras må, att 1928 års lönekommitté, som den 21 juli 1930 avgivit betänkande med förslag till allmänt avlöningsreglemente för ordinarie tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen, den 27 maj 1931 framlagt förslag till gemensamt avlöningsreglemente för icke-ordinarie tjänstemän inom samma förvaltningsgrenar. Härvid hava emellertid för ett flertal förvaltningsområden föreslagits särbestämmelser i olika avseenden.

Avlöningsrevisionen har för sin del funnit, att — så länge de nuvarande, för olika förvaltningsgrenar utfärdade avlöningsreglementena för ordinarie tjänstemän gälla — det måste anses mest ändamålsenligt att bibehålla anordningen med särskilda författningar jämväl i avseende å den icke-ordinarie personalen, helst som en koncentrerings av de ifrågasvarande bestämmelserna till ett enda reglemente jämväl skulle under angivna förhållanden erbjuda vissa rent lönetekniska svårigheter. Då sålunda avlöningsrevisionen ansett sig böra utarbeta särskilda författningsförslag för de olika förvaltningsområdena, har emellertid avlöningsrevisionen sökt att utforma avlöningsbestämmelserna så enhetligt som under förhanden varande förhållanden varit möjligt. Denna enhetlighet har kunnat lättast genomföras beträffande de extra ordinarie tjänstemännen. Redan de i nuvarande författningar intagna avlöningsbestämmelserna för sådana tjänstemän äro i väsentliga hänseenden sinsemellan nära överensstämmande.

Vid uppdragets fullgörande har avlöningsrevisionen ansett sig icke böra ingå på någon överarbetning av nu gällande avlöningsbestämmelser för domänverkets icke-ordinarie personal. Dessa avlöningsbestämmelser äro utformade i anslutning till nu gällande provisoriska avlöningsreglemente för domänverkets ordinarie tjänstemän, vilket reglemente i avseende å löneplanens konstruktion m. m. företer vissa avvikelser från de för allmänna civilförvaltningen och kommunikationsverken gällande. Sedan innevarande års riksdag med giltighet från och med den 1 januari 1935 antagit ett nytt avlöningsreglemente för domänverket, har Kungl. Maj:t genom beslut den 15 juni 1934 uppdragit åt domänstyrelsen att inkomma med förslag till nya avlöningsbestämmelser för domänverkets icke-ordinarie personal. Då enligt civila tjänstepensionsreglementet pensionsrätten skulle från och med den 1 juli 1935 komma att utsträckas jämväl till

viss icke-ordinarie personal vid domänverket, förutsätter avlöningsrevisionen, att de avlöningsbestämmelser, som från nämnda tidpunkt kunna komma att bli gällande för extra ordinarie tjänstemän m. fl. vid nämnda verk, bli utformade i möjligast nära anslutning till de författningsbestämmelser, vartill avlöningsrevisionen avgiver förslag.

I det följande yttrar sig avlöningsrevisionen allenast i vad angår den allmänna civilförvaltningen. Av den utredning, revisionen härvid framlägger, är emellertid åtskilligt av beskaffenhet att äga tillämpning jämväl i fråga om övriga nyreglerade förvaltningsgrenar. I vad mån avvikelser på olika punkter av revisionen ansetts erforderliga kommer att framgå av de särskilda utlåtanden, som revisionen avgiver rörande avlöningsbestämmelserna för personal vid kommunikationsverken och vid lots- och fyrstaten.

Såsom resultat av utredningen, i vad denna avser revision av avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie personal inom den allmänna civilförvaltningen, har avlöningsrevisionen upprättat vid detta utlåtande fogat förslag till *kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen (Bil. A)*.

Vissa spörsmål av grundläggande betydelse vid avlöningsrevisionen.

Extra ordinarie tjänstemän.

Vid granskningen av nu gällande avlöningsbestämmelser för extra ordinarie personal vid den allmänna civilförvaltningen har först till behandling upptagits frågan om löneplanens konstruktion.

Den i förenämnda kungörelse 1925: 356 intagna löneplanen för extra ordinarie tjänstemän är — liksom även motsvarande löneplaner i kungörelsen 1925: 360 och i Kungl. Maj:ts brev den 20 juli 1925 — konstruerad på det sätt, att densamma inom varje lönegrad normalt börjar med ett lönebelopp liggande två löneklasser under det lägsta för ordinarie tjänsteman i motsvarande lönegrad gällande samt slutar med ett lönebelopp, som sammanfaller med den näst högsta löneklassen för ordinarie tjänsteman. Frågan, i vad mån en jämkning i denna relation mellan de ordinarie och de extra ordinarie tjänstemännens löner kan anses motiverad på den grund, att de extra ordinarie tjänstemännen i och med pensionsrättens utsträckande till dem komma att i likhet med de ordinarie tjänstemännen få vidkännas pensionsavdrag för sin tjänstepensionering, var föremål för behandling i proposition nr 222 till innevarande års riksdag med förslag till civilt tjänstepensionsreglemente. I anledning av de från ett flertal ämbetsverk gjorda yrkandena därom, att de icke-ordinarie tjänstemän, som kunde komma att inordnas under civila tjänstepensionsreglementet, måtte beredas kompensation i lönehänseende för de pen-

sionsavdrag, de härigenom finge vidkännas, anfördes i statsrådsprotokollet till propositionen (sid. 128—129), att ett bifall härtill, som i realiteten skulle innebära, att staten påtog sig hela kostnaden för den förmån av ordnad pensionering, som i tjänstemännens intresse nu tillskapades, icke syntes böra ifrågakomma. Mot detta uttalande gjordes ingen erinran vid propositionens behandling inom riksdagen.

Föreläge sålunda nu endast frågan, huruvida de extra ordinarie tjänstemännen borde beredas kompensation för den minskning i lön, som inträder på grund av tjänstepensionsavdragen, skulle avlöningsrevisionen med hänsyn till statsmakternas nyss omförmälda ståndpunktstagande till denna fråga ansett sig icke hava anledning att föreslå någon förändring i de extra ordinarie tjänstemännens löner, så mycket mindre som vissa grupper av extra ordinarie tjänstemän, nämligen de vid statens järnvägar och statens vattenfallsverk anställda, såsom delägare i de vid dessa verk befintliga pensionskassorna för pensionering av icke-ordinarie personal, redan med nuvarande löneförmåner hava att erlægga avgifter för sin tjänstepensionering. Emellertid kan frågan om en allmän höjning av de extra ordinarie tjänstemännens löner sägas numera hava kommit i ett väsentligt förändrat läge, sedan 1930 års pensionssakkunniga i betänkande den 20 juli 1934 framlagt förslag till reglemente angående familjepension för efterlevande till tjänstemän vid den civila statsförvaltningen, att träda i kraft den 1 juli 1935 eller samtidigt med det redan antagna civila tjänstepensionsreglementet. Enligt sagda förslag skulle de extra ordinarie tjänstemän, vilka bliva underkastade civila tjänstepensionsreglementet, jämväl erhålla delaktighet i en blivande familjepensionering efter i stort sett samma grunder och på enahanda villkor, som av de sakkunniga tänkts skola för framtiden i allmänhet gälla för ordinarie tjänstemän. De extra ordinarie tjänstemännen skulle sålunda i likhet med de ordinarie inordnas under en av staten ombesörjd familjepensionering och för denna förmån hava att vidkännas familjepensionsavdrag. Med utgångspunkt från att kostnaderna för familjepensioneringen skola helt täckas genom familjepensionsavdragen hava dessa senare beräknats till avsevärt högre belopp, än som skola gälla för tjänstepensioneringen enligt civila tjänstepensionsreglementet. De särskilda utgifter, som härigenom skulle komma att påläggas de extra ordinarie tjänstemännen, hava föranlett de sakkunniga att fästa uppmärksamheten vid de konsekvenser, som ett genomförande av de sakkunnigas förslag skulle medföra i avseende å de icke-ordinarie tjänstemännens löneförmåner. Härom yttra de sakkunniga (sid. 49):

»Ett spørsmål, som i detta sammanhang uppställer sig, är, huruvida de icke-ordinarie tjänstemännens löner kunna anses så avvägda, att de utan förhöjning förslå till bestridande i form av familjepensionsavdrag av de med familjepensioneringen förenade kostnaderna. De sakkunniga anse dock detta vara en fråga av löneregleringsnatur, med vilken de icke hava att taga befattning. Åt särskilda sakkunniga har emellertid den

7 juni 1934 uppdragits att verkställa utredning och avgiva förslag rörande revision av gällande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid den civila statsförvaltningen, och pensionssakkunniga föreställa sig, att man vid denna utredning kommer att beakta även pensionsavdragsfaktorns eventuella inverkan på lönesättningen.»

Det har synts avlöningsrevisionen uppenbart, att därest det framlagda familjepensioneringsförslaget genomföres, de extra ordinarie tjänstemännen skulle till följd av pensionsavdragen få vidkännas en så avsevärd minskning i nu utgående löner, att det med skäl kan ifrågasättas, huruvida icke statsmakterna böra genom höjning av de i löneplanerna för extra ordinarie tjänstemän fastställda lönebeloppen bereda dem någon ersättning härför. Mot en sådan åtgärd lär visserligen kunna invändas, att pensionsavdragen komma att motsvaras av befattningshavarna tillkommande särskilda förmåner, men det synes å andra sidan med fog kunna göras gällande, att vid bestämmandet av de extra ordinarie tjänstemännens nuvarande löner hänsyn tagits till den omständigheten, att dessa befattningshavare icke haft att vidkännas avgifter för tjänste- och familjepensionering, och att man sålunda avsett, att de i vederbörande löneplaner nu upptagna beloppen skulle utgöra tjänstemännens behållna inkomst av anställningen.

Avlöningsrevisionen finner för sin del övervägande skäl tala för att den grupp av befattningshavare, varom här är fråga, beredes viss compensation för den löneminskning, som föranledes av pensionsavdragen, därest den ifrågasatta familjepensioneringen nu kommer till stånd. Då denna compensation icke kan utan rubbning av hela löneklasssystemet sättas lägre, än som motsvarar en löneklass, anser sig revisionen böra föreslå sådan ändring av löneplanen för de extra ordinarie tjänstemännen, att begynnelselönen för alla lönegrader av extra ordinarie befattningar med allenast en löneklass understiger begynnelselönen för motsvarande ordinarie tjänster. Samtidigt föreslår revisionen en övergångsbestämmelse av innebörd, att den sålunda ändrade löneplanen skall jämte övriga av revisionen föreslagna regler angående tillgodoräknande av föregående anställningstid m. m. i fråga om extra ordinarie tjänstemän så tillämpas, som om densamma varit gällande under vars och ens hela tjänstetid i oavbruten följd.

För klaggörande av innebörden av det förslag, avlöningsrevisionen sålunda framlägger, har upprättats nedanstående tablå, vilken utvisar dels de pensionsavdrag, som extra ordinarie tjänstemän inom vissa lönegrader skulle från och med den 1 juli 1935 hava att vidkännas för tjänstepensioneringen ävensom för familjepensioneringen, därest denna senare från och med sagda dag genomföres i enlighet med pensionssakkunnigas förslag, dels ock de varierande belopp, som utgöra löneskillnaden mellan de intill varandra liggande löneklasserna inom vissa lönegrader och ortsgrupper.

Löne- grad	Pensionsavdrag i kronor			Löneskillnad mellan respektive löneklasser inom lönegraden			
	för tjänste- pension- ering	för familje- pension- ering	Summa	A-ort kr.	C-ort kr.	E-ort kr.	G-ort kr.
1	2	3	4	5	6	7	8
2	36	75	111	60, 120, 120 120, 120	60, 132, 132 132, 132	60, 144, 144 144, 144	60, 156, 156 156, 156
5	45	87	132	120, 120, 120 120, 120	132, 132, 132 132, 132	144, 144, 144 144, 144	156, 156, 156 156, 156
7	51	99	150	120, 120, 120 120, 120	132, 132, 132 132, 132	144, 144, 144 144, 144	156, 156, 156 156, 156
11	75	135	210	120, 150, 150 180, 180	132, 162, 162 192, 192	144, 174, 174 204, 204	156, 186, 186 216, 216
15	114	183	297	180, 210, 210 300, 300	192, 222, 222 312, 324	204, 234, 234 324, 348	216, 246, 246 336, 372
18	156	219	375	300, 300, 300 300, 300	312, 324, 324 324, 324	324, 348, 348 348, 348	336, 372, 372 372, 372
20	174	231	405	300, 300 300, 360	324, 324 324, 372	348, 348 348, 384	372, 372 372, 396

Såsom framgår av de anförda siffrorna, skulle en allmän uppflyttning i närmast högre löneklass för vederbörande befattningshavare innebära en löneförbättring, som i vissa fall överstiger och i andra fall understiger den löneminskning, som förorsakas av pensionsavdragen. Då emellertid ett mycket betydande antal av de avsedda tjänstemännen redan uppnått slutlönen och sålunda icke kunna vinna någon ytterligare uppflyttning i löneklass, och då vidare, såsom nedan närmare utvecklas, reglerna angående tillgodoräknande av föregående tjänstetid vid tillträddande av extra ordinarie befattning enligt avlöningsrevisionens förslag skulle väsentligt skärpas, torde den genomsnittliga avlöningsförbättring, som vid tillämpning av revisionens förslag skulle uppkomma, icke oväsentligt understiga summan av de tjänstemännen åvilande pensionsavdragen. Förslaget innebär sålunda i realiteten endast en partiell kompensation åt tjänstemännen för den på grund av pensionsavdragen inträdande minskningen i deras löneförmåner.

Såsom en speciell fördel av den nu föreslagna uppställningen av löneplanen för extra ordinarie tjänstemän vill avlöningsrevisionen redan i detta sammanhang framhålla, att vid ett godkännande av densamma de nu gällande särskilda avlöningsbestämmelserna för befattningshavare å extra stat skulle kunna upphävas. Då ifrågavarande befattningshavare för närvarande åtnjuta lön, som med en löneklass understiger lönen för motsvarande ordinarie tjänstemän, skulle nämligen de nuvarande avlöningsbeloppen för befattningshavare å extra stat och de föreslagna avlöningsbeloppen för extra ordinarie tjänstemän komma att sammanfalla. Revisionen återkommer härtill i det följande.

En annan ändring i bestämmelserna av mera framträdande betydelse, som avlöningsrevisionen ifrågasätter, avser — såsom redan antytts — reglerna för tillgodoräkning av föregående tjänstetid vid befordran till extra ordinarie tjänsteman. I 11 § 1 mom. av kungörelsen 1925: 356 stadgas följande:

»Har den, som tillträder extra ordinarie befattning, dessförinnan innehaft annan anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den ifrågavarande extra ordinarie befattningen, må, i den mån så prövas skäligt, för bestämmandet av hans begynnelselön och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas honom den tid utöver ett år, under vilken han efter fyllda 18 år i en följd innehaft dylik anställning.»

Av de uppgifter rörande tillämpningen av föreskrifterna i sagda moment, som avlöningsrevisionen införskaffat från olika ämbetsverk, har framgått, att ifrågavarande moment i dess nuvarande lydelse lämnat rum för en viss ojämnhet vid tillgodoräkningsförfarandet. Under det att en del ämbetsverk regelmässigt tillämpat ettårsavdrag vid tillgodoräknande av föregående tjänstetid, hava andra ämbetsverk ansett sig vid den skälighetsprövning, som i momentet förutsättes, böra frånräkna en tjänstetid av upp till tre år. För att undvika denna ojämnhet i tillämpningen och tillika bringa bestämmelserna i närmare anslutning till motsvarande tillgodoräkningsföreskrifter för ordinarie personal, vill avlöningsrevisionen föreslå, att avdraget preciseras till tre år med samtidigt upphävande av stadgandet om skälighetsprövning. Därest, såsom avlöningsrevisionen ovan ifrågasatt, de extra ordinarie tjänstemännens löner nu genomgående höjas med en löneklass, skulle ett lämpligt tillfälle erbjuda sig att genomföra en sådan ändring. Härigenom skulle ock vinnas den betydande fördelen, att den hittills ofta erforderliga omräkningen av lönetursrätten vid extra ordinarie tjänstemans befordran till ordinarie tjänst bleve obehörlig.

I detta sammanhang anser sig avlöningsrevisionen böra något beröra innebörden av stadgandet om anställning »i en följd» såsom villkor för tillgodoräknande av föregående icke-ordinarie anställningstid.

I anledning av de utav 1922 års riksdag godkända ändringarna i allmänna civilförvaltningens avlöningsreglemente, 11 och 12 §§, avgav statskontoret, efter samråd med kommunikationsverkens och allmänna civilförvaltningens lönenämnder, till Kungl. Maj:t den 3 juni 1922 förslag till vissa tillämpningsbestämmelser till sagda paragrafer i avlöningsreglementet.

Det statskontoret härutinnan givna uppdraget hade sin grund i ett av riksdagen i dess skrivelse i ämnet, nr 171, gjort uttalande om angelägenheten av att tillämpningen av de nya bestämmelserna, i vad de avsåge ändrad lydelse bland annat av reglementets 11 och 12 §§, måtte bliva så enhetlig som möjligt, varvid riksdagen förutsatte, att — om så kunde

anses erforderligt — särskilda föreskrifter rörande tillämpningen av ifrågavarande bestämmelser komme att av Kungl. Maj:t fastställas.

Det av statskontoret framlagda förslaget föranledde emellertid ej någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Erfarenheten under de gångna åren beträffande behandlingen i skilda instanser av tillgodoräkningsärendena har ådagalagt, att behov av kompletterande föreskrifter särskilt beträffande innebörden av uttrycket »i en följd» starkt gjort sig gällande. Avlöningsrevisionen, som på grund av den begränsade tid, som stått till buds för fullgörande av det revisionsmeddelade uppdraget, icke haft tillfälle att närmare ingå på nu berörda spörsmål, vill ifrågasätta, huruvida detsamma ej bör göras till föremål för särskild utredning. I anslutning till riksdagens berörda uttalande torde härefter erforderliga bestämmelser i ämnet kunna utfärdas av Kungl. Maj:t.

Bestämmelserna i 11 § 1 mom. av kungörelsen 1925:356 äga visst sammanhang med föreskrifterna i 3 mom. av samma paragraf. Enligt sistnämnda författningsrum erhåller extra ordinarie tjänsteman, som befordras från extra ordinarie tjänst till annan sådan inom högre lönegrad, i den nya befattningen begynnelselön lägst i den löneklass, han vid befordran tillhörde, samt äger dessutom i fråga om löneförhöjning i den nya befattningen tillgodoräkna sig hela den tid, han åtnjutit lön inom lägst den löneklass, enligt vilken lönen efter befordran utgår, oavsett i vilken befattning han innehaft densamma. Det förhållandet, att sålunda avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän i motsats mot vad fallet är beträffande ordinarie tjänstemän sakna föreskrift om s. k. snedding vid befordran, gör, att en befordran till högre extra ordinarie tjänst ofta först efter många år bereder tjänstemannen någon ekonomisk fördel.

Emellertid har kammarrätten genom utslag i ett besvärsmål (årsboken 1930, ref. 4) godkänt sådan tillämpning av bestämmelserna i 11 § 1 mom., att tjänstgöring, som för löneklassplacering tillgodoräknats extra ordinarie tjänsteman i viss befattning, jämväl må föras honom tillgodo vid befordran till extra ordinarie tjänst inom högre lönegrad, i den mån densamma kan betraktas såsom likvärdig med tjänstgöringen i den högre befattningen. I enlighet härmed tillämpas numera vid en del ämbetsverk, enligt vad avlöningsrevisionen inhämtat, bestämmelserna i nyssnämnda författningsrum på det sätt, att extra ordinarie tjänsteman, som befordras till befattning inom högre lönegrad, får, efter vederbörligt avdrag, i den nya tjänsten tillgodoräkna sig den tid, han tjänstgjort eller beräknas hava tjänstgjort i den lägre befattningen, om arbetet därunder varit likvärdigt med det han har att utföra i den nya befattningen. I sådant fall komma alltså bestämmelserna i paragrafens 3 mom. icke i tillämpning. Genom denna tolkning av föreskrifterna i 11 § har tjänsteman ej sällan kunnat komma i en till och med gynnsammare ställning i lönehänseende,

än om han i likhet med ordinarie tjänsteman ägt att tillgodonjuta snedddning vid sin befordran.

De olika sätt, varpå bestämmelserna i 11 § av kungörelsen 1925:356 sålunda tillämpats, synas avlöningsrevisionen påkalla en omläggning, i syfte att på ett mera rationellt sätt reglera avlöningsförmåner vid befordran till högre tjänst. I avseende härå vill revisionen erinra, huru som 1928 års lönekommitté vid utarbetande av sitt förslag till extra-ordinarie-reglemente tillämpat principen om snedddning jämväl i fråga om extra ordinarie personal. Revisionen, som delar den av kommittén uttalade uppfattningen, att i varje rationellt lönesystem den regeln bör gälla, att befordran alltid skall medföra avlöningsförbättring för den befordrade, har i det förslag till kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid den allmänna civilförvaltningen, som revisionen framlägger, upptagit särskilda bestämmelser om snedddning vid övergång från en extra ordinarie tjänst till annan sådan befattning inom högre lönegrad. Denna anordning förutsätter emellertid, att vid befordran från lägre till högre extra ordinarie tjänst icke längre — såsom nu delvis kan ske — alternativt tillämpas tillgodoräkningsförfarande i anslutning till bestämmelserna i 11 § 1 mom.

Extra tjänstemän.

De i kungörelsen 1925:356 intagna avlöningsbestämmelserna för extra befattningshavare vid allmänna civilförvaltningen (3 kap.) äro av tämligen summarisk beskaffenhet. Förutom föreskrift om viss begränsning uppåt av den sådan tjänsteman tillkommande lönen, i vilket hänseende stadgas (26 §), att avlöningen icke i något fall må överstiga vad som i förhållande till arbetstiden motsvarar begynnelselönen för jämförlig extra ordinarie tjänsteman, innehåller ifrågavarande kapitel allenast vissa kortfattade föreskrifter om vikariatsersättning, tjänstfrihet, sjukavlöning ävensom läkarvård vid olycksfall i tjänsten samt begravningshjälp. Av de uppgifter rörande antal icke-ordinarie befattningshavare inom den civila statsförvaltningen, avlöningsförmåner m. m., som avlöningsrevisionen införskaffat från ämbetsverken, har framgått, att anställningstid och avlöningsförmåner i extra befattningar äro synnerligen växlande inom de olika verken. Revisionen har trott, att det skulle vara ägnat att åstadkomma en rättvisare och mera enhetlig avvägning av de extra tjänstemännens avlöningsförmåner, om i förevarande sammanhang mera detaljerade avlöningsbestämmelser av Kungl. Maj:t fastställdes jämväl för denna kategori av befattningshavare.

Vid upprättande av löneplan för extra tjänstemän har avlöningsrevisionen utgått från att lönen bör så avpassas, att tjänstemannen vid befordran till extra ordinarie tjänst inom normal tid erhåller icke blott täckning för de pensionsavdrag, han i den nya befattningen får vidkännas, utan därjämte en verklig förhöjning i den behållna löneinkomsten.

Detta kan lämpligen ernås på det sätt, att normallönen för extra tjänsteman bestämmes till två löneklasser lägre än begynnelselönen för extra ordinarie tjänsteman inom motsvarande lönegrad, d. v. s. tre löneklasser lägre än ordinarie tjänstemans begynnelselön. En sådan lönerelation mellan extra och ordinarie tjänstemän har ock föreslagits av 1928 års lönekommitté. Vid befordran till extra ordinarie anställning skulle härigenom den extra tjänstemannen erhålla en uppflyttning på löneskalan motsvarande två löneklasser.

Det synes emellertid avlöningsrevisionen skäligt, att extra tjänsteman, vilken kommit att kvarstå i denna anställningsform under osedvanligt lång tid, erhåller en något bättre löneställning än den, som tillkommer en nytillträdande extra tjänsteman. Revisionen förordar fördenskull, att extra tjänsteman berättigas att efter tre års tjänstgöring bliva uppflyttad en löneklass. Den löneställning, han därefter komme att intaga — i löneklassen närmast lägre än begynnelselönen för extra ordinarie — skulle fortfarande giva honom möjlighet att vid befordran till extra ordinarie anställning vinna uppflyttning i löneklass, även om detta på grund av pensionsavdragen i den extra ordinarie tjänsten ej under alla förhållanden komme att medföra ökning i den behållna löneinkomsten.

Någon rätt att för löneklassplacering tillgodoräkna tjänstetid, som föregått den extra anställningen, anser avlöningsrevisionen icke böra medgivas extra tjänsteman.

Vad angår avlöningsvillkoren i övrigt för extra tjänstemän, får avlöningsrevisionen anförä, att revisionen, såsom redan antytts, ansett hänsyn böra tagas till de synnerligen skiftande anställningsförhållanden, som för närvarande råda för de extra befattningshavarna vid de civila verken. Ett stort antal av dem få kvarstå i extra tjänst ett flertal år utan att kunna erhålla extra ordinarie eller ordinarie anställning. Det måste anses skäligt och billigt, att sådana tjänstemän, som icke kunna vinna dylik anställning och därigenom bliva berättigade till avlöning under sjukdom, semester m. m., i allt fall genom särskilda bestämmelser i viss omfattning beredas förmåner av dylikt slag. Det förslag till reviderade avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal vid de nyreglerade civila verken, som 1928 års lönekommitté framlade, innebar för de extra befattningshavarnas vidkommande avsevärda förbättringar i detta hänseende i jämförelse med de nuvarande bestämmelserna. Det lär emellertid kunna förutses, att den allmänna revision av avlöningsförfattningarna, vartill lönekommittén framlagt förslag, icke kommer till stånd inom den närmare framtiden. Med hänsyn till det anförda har avlöningsrevisionen ansett sig böra förordä en mera genomgående omläggning av bestämmelserna i 3 kap. av kungörelsen 1925:356. Vid utarbetandet av förslag i sådant hänseende har revisionen hämtat viss ledning av motsvarande föreskrifter i lönekommitténs förslag till extra-ordinarie-reglemente (21—32 §§) samtidigt som revisionen sökt att — i

enhetlighetens intresse — såväl sakligt som formellt anpassa dem efter de av revisionen föreslagna avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän.

Avlöningsrevisionen har härmed angivit de mera betydelsefulla ändringar i de nuvarande avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie personal vid den allmänna civilförvaltningen, som revisionen ansett sig böra förorda. Vad angår övriga föreslagna ändringar, torde dessa bäst motiveras i samband med redogörelsen för de särskilda paragraferna av författningsförslaget.

I detta sammanhang vill avlöningsrevisionen framhålla, att revisionen för sin del skulle ansett det önskvärt, om revisionen kunnat såsom resultat av den anbefallda utredningen föreslå jämväl vissa andra ändringar och omläggningar i fråga om den icke-ordinarie personalens avlöningsbestämmelser än dem, som framgå av författningsförslaget, i syfte att därigenom ernå ökad klarhet och förenkling i bestämmelserna. Emellertid äro avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie personal för närvarande nära anslutna till de för ordinarie tjänstemän i gällande avlöningsreglementen fastställda, vadan med dylika jämkningar synes böra anstå, till dess frågan om revision av gällande avlöningsreglementen upptages till slutlig behandling.

Ändring i avlöningsbestämmelserna för befattningshavare å extra stat.

Under det att i nu gällande kungörelse avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän och extra befattningshavare ävensom för de med arvode enligt stat avlönade tjänstemännen upptagits under 1 avd. av kungörelsen med rubrik »Befattningshavare med avlöning från ordinarie anslag», hava motsvarande föreskrifter för befattningshavare, vilkas avlöning utgår från extra anslag, sammanförts under kungörelsens 2 avd. med rubrik »Befattningshavare med avlöning från extra anslag». De i sistnämnda avdelning omförmälda tjänstemännen utgöras dels av innehavare av sådana icke-ordinarie befattningar, vilka motsvara i 2 kap. av avlöningsreglementet avsedda ordinarie tjänster, dels ock innehavare av sådana icke-ordinarie befattningar, vilka motsvara tjänster, som avses i avlöningsreglementets 3 kap.

Beträffande den förra kategorien stadgas allenast, att Kungl. Maj:t bestämmer avlöningsförmånerna i varje särskilt fall (31 §). I fråga om den senare gruppen fastställer Kungl. Maj:t såväl befattningarnas antal som lönegraden för de särskilda befattningarna (32 §). Har sådan befattningshavare hänförs till högre lönegrad än den 20:e (befattningshavare å extra stat), äger han, där ej Kungl. Maj:t annorlunda bestämt, åtnjuta lön enligt löneklass, som är närmast lägre än den, som skulle hava gällt,

därest vederbörande varit innehavare av ordinarie tjänst inom vederbörande lönegrad; och gälla i övrigt för innehavare av sådan befattning i tillämpliga delar de stadganden, som för ordinarie tjänstemän inom motsvarande lönegrad meddelats i avlöningsreglementet jämte till reglementet hörande tillämpnings- och tilläggsföreskrifter (33 §). För övriga från extra anslag avlönade befattningshavare gälla i tillämpliga delar de för extra ordinarie eller extra tjänstemän i kungörelsen meddelade avlöningsbestämmelserna (34 §).

Enligt de av innevarande års riksdag, med tillämpning från och med den 1 juli 1935, beslutade ändringarna beträffande uppställningen av riksstatens utgiftssida skall någon uppdelning av riksstatsanslagen i ordinarie och extra anslag icke förekomma. Den frågan uppställer sig då till besvarande, huruvida något behov av specialföreskrifter i lönehänseende liknande dem, som återfinnas i 2 avd. av kungörelsen 1925: 356, kan komma att föreligga beträffande de tjänstemän, som hittills avlönats från extra anslag.

Vad först angår innehavare av de icke-ordinarie tjänster, vilka motsvara genom förordnande tillsatta ordinarie befattningar och beträffande vilka avlöningen i regel bestämts av Kungl. Maj:t i form av arvode, synes efter den nya riksstatsuppställningens genomförande anledning saknas att i avlöningsbestämmelserna särskilja denna grupp från de hittills från ordinarie anslag avlönade icke-ordinarie tjänstemän, vilkas avlöning likaledes fastställts av Kungl. Maj:t genom å stat uppfört arvode. För förstnämnda grupp ifrågasätter följaktligen avlöningsrevisionen inga andra bestämmelser än dem, som i anslutning till 1 § av nu gällande kungörelse upptagits i 3 kap. av avlöningsrevisionens författningsförslag.

Vidkommande härfter de icke-ordinarie tjänstemän, vilka för närvarande innefattas i begreppet »befattningshavare å extra stat», torde avlöningsrevisionen få erinra, att riksräkenskapsverket och statskontoret i sitt gemensamma utlåtande till Kungl. Maj:t den 15 september 1933 angående ändrad uppställning av riksstaten ifrågasatt, om överhuvudtaget anledning finnes att behålla de särskilda s. k. extrastatsreglerna. Ämbetsverken hava därvid erinrat om det förhållandet, att vid kommunikationsverken, där löneplanen för extra ordinarie tjänstemän sträcker sig till och med 27:e lönegraden, kategorien tjänstemän å extra stat saknas. Med hänsyn till den omständigheten, att de extra ordinarie tjänstemännens löner enligt avlöningsrevisionens förslag skulle komma att genomgående ligga allenast en löneklass lägre än motsvarande ordinarie tjänster, synes det revisionen, att någon befogad erinran icke kan göras mot att dessa tjänstemän inordnas under de i revisionens författningsförslag upptagna avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän, helst som dessa bestämmelser i vissa hänseenden — särskilt i fråga om semester — innehålla åtskilliga förbättringar i jämförelse med de för extra ordi-

narie tjänstemän nu gällande. Enahanda förfarande bör enligt revisionsmening tillämpas i fråga om sådana i 20:e eller lägre lönegrad placerade befattningshavare, vilka redan enligt de nu gällande extrastatsreglerna varit underkastade avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän. Övriga från extra anslag avlönade befattningshavare torde, i den mån de blivit placerade i lönegrad eller löneklass, kunna i allmänhet hänföras till gruppen extra tjänstemän i författningsförslaget. För de sällsynta fall, då extra ordinarie eller extra befattning, motsvarande ordinarie tjänst i någon av lönegraderna A 1—A 4, inrättas, torde Kungl. Maj:t böra i särskild ordning meddela föreskrift, att avlöningsreglementet för ordinarie befattningshavare skall äga tillämpning.

Av det anförda framgår, att avlöningsrevisionen ansett sig icke hava anledning att i sitt förslag till avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid den allmänna civilförvaltningen upptaga bestämmelser motsvarande dem, som äro meddelade under 2 avd. av kungörelsen 1925: 356. Vid övergången den 1 juli 1935 till de nya bestämmelserna böra samtliga då befintliga befattningar, å vilka lön utgår jämlikt 33 och 34 §§ av nämnda kungörelse, ombildas till extra ordinarie befattningar. Genom särskild övergångsbestämmelse böra givetvis innehavare av nuvarande extrastatsbefattningar tillförsäkras att vid övergången den 1 juli 1935 icke lida minskning i dem tillkommande löneförmåner.

Förändrade anställnings- och avlöningsvillkor för vissa grupper icke-ordinarie befattningshavare.

Avlöningsrevisionen övergår här efter till att behandla frågan, i vad mån andra icke-ordinarie befattningshavare vid allmänna civilförvaltningen än extra ordinarie tjänstemän och tjänstemän på extra stat böra beredas sådana anställnings- och avlöningsvillkor, att de kunna komma i åtnjutande av pensionsrätt enligt civila tjänstepensionsreglementet.

I betraktande kommer härvid till en början det spörsmålet, huruvida tjänstepensionsrätten, som enligt propositionen till 1934 års riksdag i första hand skulle förbindas med de anställningsformer, som innefattas i begreppen »extra ordinarie tjänsteman» och »tjänsteman å extra stat», bör generellt förenas med andra anställningsformer eller avlöningsnormer än de nu nämnda. Enligt 1 § 2 mom. b) i civila tjänstepensionsreglementet skall reglementet äga tillämpning även å andra icke-ordinarie befattningshavare än extra ordinarie tjänstemän, i den mån Kungl. Maj:t med hänsyn till anställningens natur samt tjänstgöringens omfattning därom förordnar. Beträffande den inom allmänna civilförvaltningen i avsevärd utsträckning förekommande gruppen befattningshavare med arvode å eller utom stat har redan i propositionen (sid. 93) uttalats, att pensionsrätt i regel syntes böra beredas dylika befattningsha-

vare, endast om befattningen vore jämförlig med de i vederbörande avlöningsreglementen avsedda ordinarie arvodesbefattningarna samt anställnings- och avlöningsreglerna anpassades därefter.

Avlöningsrevisionen håller för sin del före, att generell tjänstepensionsrätt bör begränsas till sådana icke-ordinarie tjänstemän, vilka vunnit den mera fasta anställning, som extraordinarieskapet innebär. Det sagda gäller givetvis även befattningshavare å extra stat, därest denna grupp skulle komma att bibehållas såsom särskild kategori i avlöningsbestämmelserna. I den mån andra icke-ordinarie tjänstemän innehava anställning av mera stadigvarande art och i övrigt sådan ställning inom statsförvaltningen, att de anses böra beredas pensionsrätt, bör detta enligt avlöningsrevisionens mening regelmässigt ske på det sätt, att vederbörande befattningar ombildas till extra ordinarie tjänster. Endast där så icke lämpligen kan ske men pensionsrätt det oaktat finnes böra tilläggas vederbörande, bör särskilt beslut härom meddelas av Kungl. Maj:t.

I syfte att erfara, huruvida och i vilken omfattning ett överflyttande av icke-ordinarie befattningshavare till extra ordinarie anställning kunde ur pensioneringssynpunkt vara av förhållandena betingat, ansåg sig avlöningsrevisionen böra vid infordrandet av förut omfördälda uppgifter rörande beståndet av icke-ordinarie personal vid de verk, å vilka civila tjänstepensionsreglementet skall äga tillämpning, fästa vederbörande verksstyrelsens uppmärksamhet därå, att därest med arvode avlönad befattningshavare funnes i avseende å rekryterings- och tjänstgöringsförhållanden vara jämförbar med extra ordinarie tjänsteman och fördenskull ansåges böra beredas pensionsrätt, i samband med nämnda uppgifter borde angivas den omändring av sådan arvodesbefattning till extra ordinarie tjänst, som med hänsyn till förhållandena kunde finnas vara av behovet påkallad.

De framställningar, som i anslutning till detta påpekande gjorts av myndigheterna, hava visat sig vara mycket ojämna och i allmänhet icke tillräckligt genomarbetade för att kunna av avlöningsrevisionen — med hänsyn till den för dess arbete tillmätta tiden — läggas till grund för direkta förslag i ämnet. Medan vissa myndigheter framställt ganska långt gående krav i förevarande avseende, hava andra myndigheter icke framfört några önskemål, ehuru förhållandena uppenbarligen varit tämligen likartade. Detta har särskilt gällt länsstyrelserna. Vidare hava vissa verksstyrelser meddelat, att de ingått eller hade för avsikt att ingå till Kungl. Maj:t med förslag i nu angivna avseende. Vad angår de verk, vilkas samtliga befattningshavare innehava allenast icke-ordinarie anställning, har avlöningsrevisionen erfarit, att statskontoret erhållit uppdrag att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag, vilket gör det överflödigt för avlöningsrevisionen att i nu omhandlade hänseende uttala sig angående befattningshavarna vid berörda verk. Till dessa verk hör jäm-

väl statens reproduktionsanstalt, på grund varav ovannämnda tilläggsremiss icke torde erfordra särskilt yttrande från avlöningsrevisionens sida.

Jämställda med befattningshavare avlönade med arvode äro i förevarande avseende de extra tjänstemän, vilka äro avlönade med belopp svarande mot viss löneklass i löneplanen för extra ordinarie tjänstemän. Ämbetsverkens ovan berörda framställningar om ombildning till extra ordinarie befattningar av andra icke-ordinarie tjänster avse ock delvis dylika med belopp enligt löneplanen avlönade befattningar.

Beträffande såväl de med arvode som de enligt löneplanen avlönade extra befattningshavarna bör i förevarande sammanhang icke förbises, att omläggningen till extra ordinarie tjänster skulle för statsverket medföra vissa ekonomiska konsekvenser till följd av den genom omläggningen uppkommande rätten för befattningshavarna att komma i åtnjutande av ålderstillägg och att fördenskull förevarande spörsmål till sin natur ytterst är en anslagsfråga. I den mån medel stå ämbetsverken till förfogande för ombildning av extra befattningar till extra ordinarie tjänster, äga verken i de flesta fall möjlighet att själva vidtaga en sådan åtgärd. Där så ej är förhållandet, torde frågor om dylika förändringar lämpligen böra upptagas till behandling i samband med vederbörande verks riksdagspetita.

Förutom här ovan berörda, med arvode eller på annat sätt avlönade extra tjänstemän finnas inom statsförvaltningen tvenne grupper icke-ordinarie befattningshavare, vilka i avlöningshänseende intaga en särställning. Dessa befattningshavare äro mera jämförliga med extra ordinarie tjänstemän och tjänstemän å extra stat. En överflyttning av dessa tjänstemän till extra ordinarie synes vara väsentligt lättare att genomföra än beträffande de ovan berörda extra befattningshavarna och torde knappast vara ägnad att medföra några konsekvenser på andra områden.

De befattningshavare, som avlöningsrevisionen härvid åsyftar, äro assessorerna vid hovrätterna och föredragandena i regeringsrätten inom Kungl. Maj:ts kansli.

Beträffande adjungerad ledamot i hovrätt gälla enligt kungl. brev den 26 juni 1933 (nr 464) följande avlöningsbestämmelser:

»Adjungerad ledamot i hovrätt äger uppbära avlöning enligt 26:e löneklassen avlöningsreglementet den 6 juni 1925 (nr 270) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen. Efter sammanlagt ett och ett halvt års adjunktion må adjungerad ledamot kunna uppflyttas i 28:e löneklassen.

För uppflyttning i den högre löneklassen må med adjunktion likställas den tjänstgöring, som adjungerad ledamot må hava bestritt såsom vikarie för häradshövding eller vattenrättsdomare, såsom biträdande domare eller såsom vattenrättssekreterare, allt i den mån tjänstgöringen infallit efter vederbörandes förordnande till assessor eller under tid, då han, därest hans tjänstgöring varit förlagd till hovrätten, kunnat påräkna förordnande såsom adjungerad ledamot.

Adjungerad ledamot, vilken utan att vara innehavare av ordinarie domarämbete förvaltat häradshövdingämbete i minst tre år eller förvaltat sådant ämbete och tjänstgjort såsom adjungerad ledamot i hovrätt i likaledes minst tre år, må ändå att han icke haft ett och ett halvt års adjunktion placeras i 28:e löneklassen. Finner hovrätten eljest anledning föreligga till dylik placering, göra därom framställning hos Kungl. Maj:t.

I övrigt skola för adjungerad ledamot i tillämpliga delar lända till efterrättelse de för motsvarande ordinarie tjänstemän i avlöningsreglementet med därtill hörande tillämpningsföreskrifter och tilläggsbestämmelser meddelade stadganden.

Såsom adjungerad ledamot förordnad befattningshavare i hovrätt skall vara skyldig avstå samtliga honom å befattningen därstädes tillkommande avlöningsförmåner, med iakttagande likväl att den till honom utgående ersättningen såsom adjungerad ledamot icke må understiga vad han ägt uppbära å sagda befattning.»

På sätt Svea hovrätt framhållit i utlåtande över 1921 års pensionskommittés betänkande med förslag till ny pensionslag, böra endast de adjungerade ledamöter, vilka erhållit Kungl. Maj:ts förordnande att vara assessorer i hovrätt, beredas pensionsrätt. Detta synes lämpligen kunna ske på det sätt, att assessorstjänsterna förändras till extra ordinarie befattningar i 28:e lönegraden. Beträffande de nuvarande s. k. extra ordinarie assessorerna torde det vara lämpligast, att dessa betraktas såsom extra tjänstemän, med placering likaledes i 28:e lönegraden.

I detta sammanhang torde böra omnämnas, att de extra fiskalerna liksom fiskalsaspiranterna vid hovrätterna icke synas fylla de allmänna kraven på extra ordinarie tjänsteman och därför böra lämnas utanför pensioneringen. Någon ombildning av dessa tjänster till extra ordinarie synes sålunda ur pensioneringssynpunkt icke vara påkallad.

Vad härefter angår föredragandena i regeringsrätten — med undantag för ett kansliråd i finansdepartementet, som har dylik tjänstgöring — äro grunderna för avlöningen sammanfattade i riksdagens skrivelse 1926 nr 245, sid. 9—10. Då Kungl. Maj:t icke utfärdat några särskilda föreskrifter i fråga om regeringsrättsföredragandenas avlöningsförhållanden, torde riksdagens direktiv härutinnan få återgivas:

»1) Befattningshavare i någon av lönegraderna B 26—B 28, däri inräknade även befattningshavare å extra stat, som förordnas såsom föredragande i regeringsrätten, erhåller under tiden för sådant förordnande avlöning enligt B 28.

2) Befattningshavare i lönegrad under B 26, däri inräknade befattningshavare å extra stat och övrig icke-ordinarie personal, erhåller avlöning enligt B 26.

3) Därest lägsta löneklassen i de respektive lönegraderna B 28 och B 26 är minst två löneklasser högre än den löneklass befattningshavaren förut tillhör, placeras han i denna lägsta löneklass. I annat fall äger han åtnjuta lön enligt löneklass, som är två löneklasser högre än den, han skulle hava innehaft, om han kvarstått i sin förutvarande befattning, dock ej utöver högsta löneklassen i de respektive lönegraderna.

4) För uppflyttning i löneklass i de båda nämnda lönegraderna tillämpas de vanliga reglerna.

5) Därest Kungl. Maj:t till föredragande förordnar befattningshavare i lönegrad över B 28, skall denne, utan hinder av ovan angivna avlöningsgrunder, under förordnandet uppbära sin redan innehavande lön eller arvode motsvarande denna lön.»

Till dessa bestämmelser anknöt riksdagen föreskrifter till förebyggande av avlöningsminskning för de vid slutet av budgetåret 1925—1926 förordnade föredragandena. Vidare uttalade riksdagen, att föredragande i regeringsrätten vid befordran till tjänst i lönegrad B 30 skulle för lönetur i denna grad få tillgodoräkna sig tiden för förordnande såsom föredragande.

Nu återgivna bestämmelser avvika, såsom synes, avsevärt från vanliga avlöningsregler för icke-ordinarie tjänstemän. Avgörande för lönegradsplaceringen är väsentligen den löneställning, vederbörande innehar före förordnandet såsom regeringsrättsföredragande. Vidare är att märka, att lönen utgår enligt bestämmelserna i avlöningsreglementet för ordinarie tjänstemän, alltså utan det avdrag av en löneklass, som gäller för befattningshavare å extra stat. Vad själva medelsanvisningen angår, är ock ett undantagsförhållande att anteckna. För beredande av avlöningsmedel för regeringsrättsföredragandena har nämligen å vissa departements stat uppförts en ordinarie förste kanslisekreterarbefattning, vilken dock icke varit avsedd att besättas med ordinarie innehavare.

Det synes avlöningsrevisionen vara mest ändamålsenligt, att samtliga föredragande i regeringsrätten, med undantag för nämnda kansliråd i finansdepartementet, erhålla extra ordinarie anställning med placering i en och samma lönegrad. Vid bestämmandet av löneställningen torde hänsyn böra tagas till den lönegradsplacering, som dels av avlöningsrevisionen här ovan föreslagits för assessorerna i hovrätterna (28 lönegraden) och dels redan gäller för assessorer i kammarrätten (27 lönegraden). Vid jämförelse med dessa befattningshavare synas regeringsrättsföredragandena böra hänföras till 28 lönegraden, i vilken samtliga dessa föredragande utom en för närvarande äro inplacerade.

Beträffande såväl assessorerna i hovrätterna som föredragandena i regeringsrätten bör stadgas, att de personer, som innehava dylika tjänster den 30 juni 1935 och förordnas att under budgetåret 1935/1936 bestrida enahanda tjänster, skola bliva berättigade att ej blott bibehålla sin den 30 juni 1935 innehavda löneställning utan även uppflyttas i löneklass i den ordning, vartill de varit berättigade enligt den av dem nämnda dag innehavda lönetursrätten.

Ändrade grunder för ersättnings bestämmande vid vikariat av längre varaktighet.

I statsrådsprotokollet över finansärenden den 14 juni 1928 hava angivits vissa riktlinjer för bestämmande av vikariatsersättning efter förmanligare grunder, än som stadgas i 19 § 1 mom. i allmänna civilförvaltningens avlöningsreglemente. Det huvudsakliga syftet med dessa riktlinjer har varit att bereda högre ersättning åt vikarier å vakanssatta tjänster och deras successionärer ävensom åt vikarier i succession efter ordinarie tjänstemän, vilka bestrida högre eller likställd befattning å extra stat, m. fl.

Beträffande sättet för den högre vikariatsersättnings bestämmande uttalas i sagda statsrådsprotokoll, att i fråga om vikariat å befattning i högre lönegrad än den 20:e vikarien bör erhålla ersättning enligt samma grunder, som jämlikt 33 § i kungörelsen 1925:356 gälla för befattningshavare å extra stat. Vid förordnande å tjänst i 20:e eller lägre lönegrad bör den förordnade komma i åtnjutande av avlöning motsvarande den, som skulle tillkomma honom såsom extra ordinarie tjänsteman i den lönegrad förordnandet avser. Såsom villkor för den högre vikariatsersättnings utgående har i huvudsak angivits, att förordnandet skall hava meddelats i enahanda ordning, som gäller för tillsättning av den ordinarie befattningen — således i förekommande fall efter ansökningsförfarande — samt att förordnandet beräknas komma att fortfara en mera avsevärd tid framåt (s. k. långtidsförordnande). Prövningen av frågor om högre vikariatsersättning ankommer i varje särskilt fall på Kungl. Maj:t.

Enär såsom förut framhållits några föreskrifter motsvarande de nuvarande s. k. extrastatsreglerna icke upptagits i avlöningsrevisionens förslag till avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid den allmänna civilförvaltningen, har revisionen förehaft till övervägande frågan, efter vilka grunder ersättning bör vid ett godkännande i huvudsak av revisionens förslag utgå till befattningshavare, vilka bestrida i förenämnda statsrådsprotokoll avsedda förordnanden.

I betraktande av att enligt avlöningsrevisionens förslag anställning såsom befattningshavare å extra stat skulle upphöra från och med den 1 juli 1935 samt nu befintliga sådana befattningar samma dag ombildas till extra ordinarie tjänster, synes det naturligt, att även ersättningen till de vikarier, som avses i förenämnda statsrådsprotokoll, från samma tidpunkt bestämmas att utgå enligt avlöningsgrunderna för extra ordinarie tjänstemän. Vikarie, varom nu är fråga, bör alltså enligt revisionens mening — efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall — berättigas under förordnandet åtnjuta den lön och de övriga förmåner,

som skulle tillkomma honom, därest han vid förordnandets tillträdande blivit innehavare av extra ordinarie tjänst inom den lönegrad, till vilken den av honom uppehållna befattningen är hänförd. Är vikarien ordinarie befattningshavare, kommer han härvid enligt avlöningsrevisionens författningsförslag icke att i något fall uppbära ersättning med lägre belopp, än vad han med tillämpning av de allmänna vikariatserättningsreglerna i avlöningsreglementet eller i avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie tjänstemän skulle äga uppbära vid vikariat å den ifrågavarande tjänsten. Sådan vikarie kommer ej heller att i övrigt lida minskning i de förmåner, som tillkomma honom i egenskap av ordinarie tjänsteman.

I fråga om de allmänna villkoren för erhållande av vikariatserättning efter förmånligare grunder än som stadgas i avlöningsförfattningarna föreslår revisionen ingen ändring.

Ämbetsverkens befogenhet att antaga icke-ordinarie tjänstemän i olika anställningsformer.

Enligt det avlöningsrevisionen meddelade uppdraget åligger det även revisionen att taga under omprövning, huruvida och i vad mån det med hänsyn till tjänstepensionsrättens utsträckande till viss icke-ordinarie personal kan vara erforderligt att meddela föreskrifter, som närmare reglera ämbetsverkens befogenhet att antaga icke-ordinarie befattningshavare i olika anställningsformer.

De till den allmänna civilförvaltningen hörande verken äga för närvarande tämligen stor rörelsefrihet i förevarande hänseende. Såvitt nämligen för sådant ändamål tagas i anspråk de för vederbörande verk anvisade ordinarie avlöningsanslagen, torde i allmänhet någon annan prövning från Kungl. Maj:ts sida rörande behovet av dylika befattningar icke förekomma, än som kan betingas av de av verken gjorda framställningarna om ökade avlöningsanslag.

I fråga om vissa kategorier av icke-ordinarie tjänster förefinnas emellertid särskilda inskränkningar i förevarande avseende. Sålunda har beträffande gruppen extra ordinarie tjänstemän vid allmänna civilförvaltningen i gällande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal föreskrivits, att fråga om inrättande av extra ordinarie tjänst i högre lönegrad än den 20:e skall underställas Kungl. Maj:ts prövning. Beträffande extra ordinarie tjänster överhuvudtaget vid vissa större lokalstater, såsom fångvårdsstaten, statens sinnessjukhus och tullstaten, ävensom vid länsstyrelserna har Kungl. Maj:t plägat varje år bestämma antalet extra ordinarie befattningar ävensom lönegraden för desamma. Ett stort antal arvodestjänster inom den civila statsförvaltningen hava tillkommit genom beslut av Kungl. Maj:t, i vissa fall efter riksdagens hörande. I den

mån icke verken äro bundna i sitt handlingssätt i enlighet med vad nu angivits, ligger givetvis en stark begränsning i verkens befogenhet att inrätta icke-ordinarie tjänster däri, att anslagen till grundavlöningar till sådan personal numera i avlöningsstaterna äro upptagna till bestämda belopp.

I viss mån annorlunda är förhållandet beträffande verkens befogenhet att med anlitan av till disposition ställda extra anslag inrätta icke-ordinarie befattningar. Såsom regel torde Kungl. Maj:t i fråga om dylika tjänster hava fastställt såväl befattningarnas antal som löneförmånerna för de särskilda befattningarna.

Vid bedömande av frågan, huruvida någon ändring i nu tillämpad praxis på förevarande område bör äga rum, torde till en början böra bemärkas, att genom upphävandet av beteckningen »ordinarie» och »extra» anslag någon differentiering i avseende å befogenheten att anställa icke-ordinarie personal icke längre skulle bliva möjlig på grundval av anslagsbeteckningen. Man är fördenskull hänvisad till att betrakta spörsmålet ur andra synpunkter.

Vad angår frågan om verkens befogenhet att anställa extra ordinarie personal, vill avlöningsrevisionen erinra, hurusom 1928 års lönekommitté i sitt betänkande med förslag till extra-ordinarie-reglemente ifrågasatt, att Kungl. Maj:t i regel skulle fastställa lönestat för samtliga extra ordinarie tjänstemän eller i varje fall meddela bestämda föreskrifter angående lönesättningen. Härigenom skulle man, såsom kommittén framhållit, ernå enhetlig lönegradsplacering av extra ordinarie tjänstemän i samma tjänsteställning och med likartade göromål.

I propositionen nr 220 angående uppställningen av riksstatens utgifts-sida (sid. 34) har chefen för finansdepartementet uttalat, att ämbetsverken inom ramen av anvisade medel och gällande avlöningsföreskrifter skola få bestämma antal och löneställning för andra icke-ordinarie befattningshavare än tjänstemän å extra stat. Med utgångspunkt härifrån saknar avlöningsrevisionen skäl att föreslå någon utvidgning av nu tillämpad praxis beträffande fastställandet från Kungl. Maj:ts sida av antalet icke-ordinarie tjänstemän.

Ej heller finner revisionen ändring vara påkallad i det i gällande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal intagna stadgandet därom, att fråga om inrättande av extra ordinarie befattningar inom vissa högre lönegrader skall hänskjutas till Kungl. Maj:ts prövning. Med hänsyn till att placeringen av extra tjänsteman i viss lönegrad understundom kan bli va bestämmande jämväl för hans lönegradsplacering efter befordran till extra ordinarie, anser emellertid revisionen, att även fråga om inrättande av extra tjänst i högre lönegrad än den 20:e bör underställas Kungl. Maj:ts prövning.

I ytterligare ett avseende vill revisionen förorda en inskränkning i

verkens befogenhet. Revisionen åsyftar härvid möjligheten för verken att anställa extra ordinarie tjänstemän med anlitande av andra medel än det för vederbörande verk anvisade avlöningsanslaget. Med hänsyn till de konsekvenser i avseende å rätten till avlöningsförhöjningar m. m., som den extra ordinarie anställningen medför, synes det förefinnas anledning tillse, att här åsyftade anslag icke belastas med lönekostnader, som strängt taget icke äro förenliga med anslagets mer eller mindre tillfälliga karaktär. Avlöningsrevisionen håller fördenskull före, att fråga om anställande av extra ordinarie tjänstemän med anlitande av andra anslag än verkens avlöningsanslag alltid bör underställas Kungl. Maj:ts prövning.

Slutligen anser sig avlöningsrevisionen i detta sammanhang hava anledning, icke minst med hänsyn till pensionsrättens utsträckande till icke-ordinarie personal, framhålla angelägenheten av att vid meddelande av beslut — vare sig av Kungl. Maj:t eller av vederbörande verksmyndighet — angående inrättande av nya icke-ordinarie tjänster tydligt utsäges, till vilken kategori av icke-ordinarie befattningar vederbörande tjänster äro att hänföra. Förtydligande anvisningar i detta hänseende torde på sina håll bliva erforderliga redan vid övergången den 1 juli 1935 till de nya avlöningsbestämmelserna.

Avlöningskostnadernas bestridande och uppställningen av ämbetsverkens stater.

I statsverkspropositionen till 1926 års riksdag framlades under rubriken »Utgifterna: För flera huvudtitlar gemensamma frågor», punkt 1, förslag till vissa allmänna grunder för utarbetandet av stater och anslagsberäkningar. I avseende å anslaget till avlöningar åt icke-ordinarie befattningshavare föreslogs därvid, att en uppdelning av anslaget skulle ske i följande tre underavdelningar, nämligen 1) grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän, med bestämt belopp, 2) avlöningsförhöjningar till extra ordinarie tjänstemän, med förslagsvis anvisat belopp, samt 3) extra befattningshavare, renskrivning, övertidsersättning, läkarvård m. m., med bestämt belopp. I anledning härav framhöll riksdagen i sin skrivelse i ämnet, nr 245, att riksdagen icke hade annat att erinra mot ifrågavarande uppdelning, än att, då i tredje posten upptagits vissa enligt givna författningsbestämmelser automatiskt utgående utgifter såsom läkarvård, begravningshjälp m. m. och således risk föreläge, att det anvisade bestämda beloppet komme att överskridas, dylika utgifter borde överföras till den andra, förslagvis anvisade posten.

I den gemensamma skrivelsen med utredning angående ändrad uppställning av riksstaten jämte därmed sammanhängande spörsmål, som statskontoret och riksräkenskapsverket den 15 september 1933 i enlighet med

härutinnan meddelat uppdrag avgivit till Kungl. Maj:t och vilken skriveelse finnes fogad vid den till innevarande års riksdag avlätna propositionen (nr 220) angående uppställningen av riksstatens utgiftssida m. m., hava ämbetsverken, jämte annat, uttalat sig i nu ifrågavarande spörsmål och därvid — efter att hava behandlat frågan om beräkningen av den för avlöningar till befattningshavare å extra stat avsedda anslagsposten — anfört följande:

»Vidkommande därefter beräkningen av anslagsposterna till avlönande av annan icke-ordinarie personal än den å extra stat har man, såsom redan inledningsvis framhållits, utgått från att under en förslagsvis beräknad anslagspost å de särskilda ämbetsverkens stater skola upptagas avlöningsförhöjningar m. m. till vissa icke-ordinarie tjänstemän. Från denna anslagspost böra emellertid enligt ämbetsverkens mening bestridas icke blott utgifter för sådana enligt avlöningsreglementet utgående förmåner, som redan nu bekostas från motsvarande anslagspost i gällande stater, utan jämväl i allmänhet alla sådana förmåner av avlönings natur, vilka icke äro att betrakta såsom grundavlöningar eller däremot svarande ersättningar eller övertidsersättning. Ifrågasättas kan, huruvida från nämnda förslagsvis beräknade anslagspost böra bestridas jämväl kostnaderna för vikariatsersättningar å extra ordinarie befattningar. Ehuru vissa skäl skulle kunna anföras för ett dylikt tillvägagångssätt, anse sig dock ämbetsverken böra förorda tillämpningen även framdeles av nuvarande förfaringssätt, varigenom kostnaderna för vikariatsersättningar å extra ordinarie befattningar skulle komma att bestridas från den bestämda anslagsposten till avlöningar för icke-ordinarie personal. Däremot torde det vara lämpligt, att kostnaderna för avlöning under sjukdom få utgå från en förslagsvis beräknad post. I detta hänseende innebära ämbetsverkens förslag ett frångående av hittills tillämpad praxis, när sjukavlöningen hittills pläгат bestridas från en bestämd anslagspost. Förändringen motiveras i huvudsak av praktiska skäl och önskvärdheten av att kunna med större tillförlitlighet än förut i förväg beräkna den bestämda anslagsposten. Anslagsposten till avlöningsförhöjningar m. m. i ämbetsverkens stater torde alltså framdeles böra beräknas till sådant belopp, att därmed kunna täckas följande utgifter för den extra ordinarie personalen: avlöningsförhöjningar, sjukavlöning, sjukvård, läkarvård och läkemedel m. m., begravningshjälp, avlöning under ledighet för olycksfall i tjänsten, avlöning under vistelse på sjukhus eller annan anstalt, ersättning under militär tjänstgöring samt ersättning under ledighet från tjänstgöring på grund av smittofara eller på grund av havandeskap. Från den bestämda anslagsposten däremot torde allt fortfarande böra utgå avlöningskostnader under annan ledighet än som ovan berörts samt under semester ävensom i de fall i övrigt, då vederbörande tjänsteman kan vara berättigad eller erhålla tillstånd att bibehålla avlöningen eller viss del därav. I den mån motsvarande ersättningar tillkomma extra personal, bör jämväl härutinnan en likartad uppdelning äga rum.

Vidkommande därefter beräkningen av den bestämda anslagsposten till avlöningar till annan icke-ordinarie personal än personal å extra stat, vilja ämbetsverken framhålla, att den nuvarande anslagsuppdelningen med en post till grundavlöningar åt extra ordinarie befattningshavare och en till ersättning åt extra personal och tillfälliga biträden ävensom övertidsersättning m. m. knappast bör i framtiden bibehållas. Vid tillämpningen av gällande avlöningsbestämmelser är det icke gärna möjligt att strängt åt-

skilja de anslagsbelopp, som avses för extra ordinarie personal, och dem, som upptagits såsom ersättningar till extra personal och tillfälliga biträden, och dessutom föranleder ett bibehållande av nuvarande uppdelning åtskilliga olägenheter för vederbörande verk, såsom i det fall, då det kan finnas önskvärt att giva en extra befattningshavare ställning såsom extra ordinarie tjänsteman och därmed fastare knyta honom vid vederbörande ämbetsverk. Detta skulle måhända på grund av den nuvarande anslagsuppdelningen rent formellt sett icke låta sig göra utan riksdagens medgivande till att jämkning finge vidtagas i de under olika begränsade anslagsposter upptagna beloppen utan att dock samtidigt jämkning skulle behöva ske i anslagets slutsumma. Erinras må därom att dylika omflyttningar numera anses kunna verkställas utan inhämtande ens av Kungl. Maj:ts medgivande, då överskridande av de anslagna medlen icke sker. För sin del vilja ämbetsverken förorda, att allenast en anslagspost, och i så fall en begränsad sådan ställes till förfogande för grundavlönningarna och vissa andra förut berörda gottgörelser till extra ordinarie befattningshavare ävensom för ersättningarna till extra personal och tillfälliga biträden, övertidsersättning m. m. I denna begränsade anslagspost böra även inräknas vissa arvodeskostnader, som hittills plägat upptagas separat under verkens avlöningsstater, såvida icke av redovisnings- eller andra skäl föreligger anledning att fortfarande för sig upptaga dylika arvoden.»

I sagda proposition anförde föredragande departementschefen i nu berörda spörsmål följande:

»I fråga om dispositionen av de för avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare anvisade medlen föreslå ämbetsverken den från nu gällande regler avvikande ordningen, att avlöning till extra ordinarie personal under tjänstledighet för sjukdom skulle få utgå från den förslagsvis beräknade posten till avlöningsförhöjningar m. m. Till detta spörsmål, vilket icke står i direkt samband med den föreliggande frågan om avlöningsstatens uppställning, anser jag icke erforderligt att nu taga ställning.»

I det avlöningsrevisionen givna uppdraget ingår även att upptaga till prövning frågan, från vilken post i vederbörande verks avlöningsstater kostnaderna för sjukavlöning och vissa andra förmåner till extra ordinarie tjänstemän böra i fortsättningen bestridas.

Med hänsyn till kravet på att den anslagspost till icke-ordinarie tjänstemän, som skall upptagas med bestämt belopp, må kunna beräknas så exakt som möjligt, håller avlöningsrevisionen i likhet med ämbetsverken före, att kostnaderna för sjukavlöning och vissa liknande förmåner böra utgå från den förslagsvis beräknade anslagsposten till avlöningsförhöjningar m. m. Den omständigheten, att avlöning under sjukdom skulle komma att utgå från en i staten icke begränsad anslagspost, synes härvid icke behöva ingiva några betänkligheter.

Enligt vad avlöningsrevisionen inhämtat har medicinalstyrelsen väl ännu icke avgivit något förslag i anledning av det styrelsen meddelade uppdraget att verkställa utredning angående anställande av verksläkare inom den allmänna civilförvaltningen, men avlöningsrevisionen lär kunna utgå från att denna fråga kommer att bliva löst före den 1 juli 1935. Det kan förväntas, att härigenom en tillräckligt effektiv kontroll över

sjukledigheterna inom ämbetsverken kommer till stånd och att följaktligen verkens utgifter för sjukavlöningar och ersättningar till vikarier för sjuklediga befattningshavare vederbörligen begränsas. Bestridandet av sjukavlöningsarna från anslagsposten till avlöningsförhöjningar m. m. synes också stå i god överensstämmelse med det uttalande i ärendet, som gjorts av 1926 års riksdag och vilket får anses innebära, att enligt gällande avlöningsbestämmelser automatiskt utgående förmåner, som icke i förväg kunna någorlunda säkert uppskattas, böra bestridas från den förslagsvis anvisade posten till avlöningsförhöjningar m. m. Ett motsatt tillvägagångssätt torde för övrigt lätt kunna leda till att den bestämda anslagsposten till grundavlöningar m. m. ofta måste upptagas till ett onödigt högt belopp, för att en viss säkerhetsmarginal i medelstillgången skall förefinnas. Även praktiska skäl torde alltså tala för att nyssnämnda förmåner bestridas från förslagsposten till avlöningsförhöjningar m. m.

Enligt avlöningsrevisionens mening är det synnerligen önskvärt, att i samband med den nya riksstatsuppställningens ikraftträdande fullständiga bestämmelser meddelas, vilka kostnader böra utgå från anslagsposten till grundavlöningar m. m. och vilka utgifter få belasta anslagsposten till avlöningsförhöjningar m. m. En ändring av bestämmelserna i kungörelsen 1925: 358 (jfr 1926: 269) synes sålunda böra vidtagas. Avlöningsrevisionen har ansett sig böra här nedan avgiva detaljerat förslag i fråga om dispositionen av anslagsposterna för avlöningar till icke-ordinarie personal i allmänhet.

Från *anslagsposten till grundavlöningar m. m.* böra bestridas utgifter för följande ändamål:

avlöning enligt lägsta löneklassen för extra ordinarie och extra tjänstemän;

ersättning till tillfälligt anställd personal;

arvoden och tilläggsersättningar, fastställda av vederbörande verk;

vikariatersättning å extra ordinarie och extra befattningar;

kallortstillägg;

övertidsersättning;

kostnader för renskrivning enligt räkning;

avlöning under semester;

avlöning åt extra ordinarie tjänstemän under ledighet av annan anledning än sjukdom, olycksfall i tjänsten, smittofara, havandeskap eller barnsbörd, ävensom avlöning åt extra tjänstemän under ledighet av motsvarande anledning;

felräkningspenningar; samt

övriga särskilda ersättningar ävensom gratifikation.

Från *anslagsposten till avlöningsförhöjningar m. m.* böra bestridas utgifter för följande ändamål:

avlöningsförhöjningar till extra ordinarie och extra tjänstemän;

läkarvård jämte läkemedel m. m.;

avlönning under ledighet för sjukdom, olycksfall i tjänsten, på grund av smittofara eller i anledning av havandeskap eller barnsbörd för extra ordinarie och extra tjänstemän;

ersättning under militär tjänstgöring till extra ordinarie tjänstemän; samt

begravningshjälp.

I den ändringskungörelse i ämnet, som kan komma att utfärdas, torde jämväl böra intagas föreskrift om att samtliga förmåner och ersättningar till innehavare av sådana extra ordinarie befattningar, vilka, på sätt i det följande närmare angives, upptagas å personalförteckning för vederbörande verk, ävensom vikariatsersättningar å dylika befattningar, bestridas från den anslagspost, som i verkets avlöningsstat upptagits för avlönande av sådan personal och som med hänsyn till att ifrågavarande kostnader skola utgå från densamma föreslagits skola erhålla förslagsanslags natur.

I anslutning till vad sålunda anförts och med beaktande av de önskemål i fråga om statuppställningen, som av 1934 års riksdag uttalats, torde för ämbetsverk och myndigheter i allmänhet böra fastställas dels en *personalförteckning*, upptagande såväl ordinarie personal — i förekommande fall jämväl personal på indragnings- och övergångsstat — som sådan extra ordinarie personal, vars antal pläгат underställas riksdagens prövning, dels ock en *avlöningsstat*, i huvudsaklig anslutning till de formulär i detta hänseende, som framlagts i propositionen nr 220 till 1934 års riksdag.

Personalförteckningen torde böra erhålla följande uppställning:

Tjänstemän å ordinarie stat:

— — — — —

Tjänstemän å indragningsstat:

— — — — —

Tjänstemän å övergångsstat:

— — — — —

Tjänstemän å extra ordinarie stat:

— — — — —

Ovanberörda extra ordinarie personal motsvarar i huvudsak de befattningshavare, vilka i allmänhet pläгат upptagas å anslag för vederbörande ämbetsverks verksamhet och vilka hittills benämnts befattningshavare å extra stat. Denna kategori torde lämpligen hädanefter kunna betecknas såsom »tjänstemän å extra ordinarie stat».

Övrig extra ordinarie personal — i lönegrad under den 21:a — ingår i avlöningsstaten under posten »Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal».

Avlöningsstaten torde i allmänhet böra erhålla följande utseende:

- 1) Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, förslagsvis
- 2) Avlöningar till tjänstemän å indragningsstat, förslagsvis

- 3) Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, förslagsvis
- 4) Avlöningar till tjänstemän å extra ordinarie stat (enligt personalförteckning), förslagsvis
- 5) Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t:
 - a. Grundbelopp
 - b. Vikariatsersättningar m. m., förslagsvis
- 6) Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:
 - a. Grundavlöningar m. m.
 - b. Avlöningsförhöjningar m. m., förslagsvis
- 7) Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, förslagsvis

Den under 1) upptagna avlöningsposten »Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, förslagsvis» är avsedd för bestridande av samtliga enligt avlöningsreglementet utgående avlöningsförmåner till ordinarie tjänstemän. Från denna post skola jämväl på grund av särskilda bestämmelser utgå vikariatsersättningar till dem, som uppehålla ordinarie tjänster, varvid i ersättningen jämväl ingår avlöning å vikariens egen tjänst. Denna anslagspost är beräknad efter högsta förekommande löneklassen för de befattningar, som upptagits såsom ordinarie, utan att vara uppförda å in- dragnings- eller övergångsstat.

Jämväl den under 2) upptagna posten »Avlöningar till tjänstemän å in- dragningsstat, förslagsvis», den under 3) upptagna posten »Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, förslagsvis» samt den under 4) upptagna pos- ten »Avlöningar till tjänstemän å extra ordinarie stat (enligt personalför- teckning), förslagsvis» äro beräknade efter högsta ifrågakommande löne- klass samt avsedda att täcka motsvarande kostnader, som angivits beträf- fande den under 1) upptagna posten.

Den ovan under 5) upptagna anslagsposten »Arvoden och särskilda ersätt- ningar, bestämda av Kungl. Maj:t» är avsedd att innefatta såväl sådana arvoden, vilka pläga fastställas av Kungl. Maj:t efter det särskilda medel för ändamålet begärts av riksdagen och frågan om arvodenas belopp alltså kan anses hava blivit underställd riksdagens prövning, som ock sådana ar- voden, vilka inom ramen av tillgängliga anslagsmedel bestämmas av Kungl. Maj:t utan riksdagens hörande. I båda fallen fastställas emellertid arvo- dena genom Kungl. Maj:ts brev, och avlöningsrevisionen utgår från att så även för framtiden skall äga rum. Det kan emellertid inträffa, att för tjän- stemän, som uppbära arvoden av nämnda slag, vikarier kunna bliva er- forderliga, framför allt vid ledighet för sjukdom, i vilket fall kostnaden svårigen låter sig på förhand beräkna. Beträffande ersättning till vika- rier under semester torde däremot — i den mån vikarier verkligen kunna anses vara behövliga — särskilt belopp kunna och böra för detta ändamål inräknas i den post, som här ovan upptagits under rubriken »Grundbelopp». Det torde även kunna inträffa, att en med arvode avlönad tjänsteman ge- nom särskilt beslut bliver berättigad åtnjuta vissa förmåner, för vilka me-

del böra upptagas i avlöningsstaten. På grund härav vill avlöningsrevisionen föreslå, att, förutom den för arvodenas grundbelopp avsedda anslagsposten, i avlöningsstaten i förekommande fall jämväl upptages en förslagsvis beräknad post, från vilken kostnader för vikariatsersättningar och för särskilt medgivna förmåner kunna bestridas. Denna anslagsposts storlek är givetvis beroende på däri ingående arvodens karaktär och nämnda till arvodena knutna förmåner.

Vidkommande den under 6) upptagna avlöningsposten »Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal» synes densamma, såsom förut omnämnts, böra i likhet med vad som nu gäller uppdelas i en begränsad post till grundavlöningar m. m. och en förslagsvis beräknad post till avlöningsförhöjningar. De utgifter, som böra bestridas från dessa poster hava närmare berörts i det föregående. Med utgångspunkt från i vederbörliga stater i allmänhet beräknade belopp till avlöningsförhöjningar samt med någon förhöjning på grund av att sjukavlöning skall bestridas från anslagsposten till avlöningsförhöjningar m. m. lär sista nämnda post i regel böra bestämmas till åtminstone 10 % av den för grundavlöningar avsedda summan.

Vad slutligen beträffar den under 7) upptagna posten »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, förslagsvis» skall från densamma enligt 1934 års riksdags beslut bestridas sådana särskilda förmåner som provisoriskt dyrortstillägg, tillfällig löneförbättring, provisoriskt avlöningstillägg och andra dylika förmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare.

Vad avlöningsrevisionen sålunda anfört rörande uppställningen av vederbörande ämbetsverks stater och beräkningen av däri ingående anslagsposter hänför sig närmast till sådana ämbetsverk, för vilkas personal avlöningen reglerats genom det för allmänna civilförvaltningen gällande avlöningsreglementet. Av det vid propositionen nr 220 fogade statsrådsprotokollet framgår emellertid, att i huvudsak samma uppställning och beräkning ansetts kunna tillämpas vid de s. k. oreglerade verken.

Beträffande frågan, huruvida den ovan förordade uppställningen låter sig anpassa å sistnämnda verk, har revisionen funnit, att detta utan olägenhet låter sig göra och att alltså, såsom i statsrådsprotokollet förutsatts, samma uppställning och beräkning bör kunna i huvudsak tillämpas för såväl oreglerade som reglerade verk. I enlighet härmed skulle anslagen till ålderstillägg kunna försvinna ur riksstaten, enär ålderstilläggen böra inräknas i de för avlöningar till befattningshavare å ordinarie stat, å indragningsstat, å övergångsstat och — eventuellt — å extra ordinarie stat upptagna anslagsbeloppen. För särskilda arvoden och för avlöningar till extra ordinarie tjänstemän, extra befattningshavare m. fl. synas — i nära anslutning till ovan angivna statuppställning — böra beräknas två skilda poster. I vissa hänseenden betingar dock anslagens natur någon jämkning ifråga om statuppställningen, såsom fallet exempelvis är beträffande avlöningsanslaget till de allmänna läroverken (jfr prop. nr 220, sid 54 o. f.).

Slutligen vill avlöningsrevisionen framhålla, att belastningen å de för ordinarie tjänstemän, respektive tjänstemän å indragningsstat, å övergångsstat och å extra ordinarie stat avsedda anslagsposterna icke blir densamma vid de oreglerade som vid de reglerade verken, där ett flertal särskilda förmåner utgå från de för ordinarie befattningshavare beräknade och förslagsvis betecknade posterna. Det kan fördenskill vara tillräckligt att vid de oreglerade verken räkna med näst högsta ålderstillägget vid fastställandet av ifrågavarande anslagsposters statbelopp.

Specialmotivering till författningsförslaget.

Avlöningsrevisionen övergår nu till att redogöra för de särskilda paragraferna i revisionens förslag till kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen.

Vad angår själva uppställningen av kungörelsen, är att nämna, att den nuvarande uppdelningen av bestämmelserna i två avdelningar, avseende den ena befattningshavare med avlöning från ordinarie anslag och den andra befattningshavare med avlöning från extra anslag, icke fått någon motsvarighet i förslaget, då såsom förut nämnts uppdelningen av anslagen i ordinarie och extra anslag skall upphöra den 1 juli 1935. De under 2 avd. nu upptagna befattningshavarna äro ock, enligt de av revisionen förut utvecklade allmänna grunderna för revisionens förslag, avsedda att inordnas bland de i nuvarande 1 avd. omhandlade befattningshavargrupperna. De i kungörelseförslaget upptagna bestämmelserna hava uppdelats på fyra kapitel sålunda:

1 kap. Extra ordinarie tjänstemän, 1—22 §§;

2 kap. Extra tjänstemän, 23—35 §§;

3 kap. Tjänstemän avlönade med av Kungl. Maj:t fastställt arvode, 36 §;
samt

4 kap. Övriga icke-ordinarie befattningshavare, 37 §.

För de bestämmelser i förslaget, vilka helt överensstämma med eller endast i mindre väsentliga delar avvika från motsvarande bestämmelser i kungörelsen 1925: 356, torde någon särskild motivering icke vara erforderlig.

Rubriken.

I rubriken har kungörelseförslaget angivits innefatta »avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen». Med allmänna civilförvaltningen avses, såsom framgår av ingressen till förslaget, de områden av den civila statsförvaltningen, vid vilka avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451; jfr 1925: 270) äger tillämpning.

1 Kap. Extra ordinarie tjänstemän.

2 §.

Enligt föreskrifterna i 3 § av kungörelsen 1925:356 må extra ordinarie anställning i allmänhet vinnas allenast av den, av vilken kräves tjänstgöring i ungefär samma omfattning, som är bestämd för jämförlig ordinarie befattningshavare. Såsom amanuens i extra ordinarie anställning må dock antagas befattningshavare med en tjänstgöringstid för söckendag, motsvarande minst hälften av den för ordinarie tjänsteman bestämda.

Den för amanuens enligt nu gällande bestämmelser sålunda förefintliga möjligheten att innehava extra ordinarie anställning med avkortad daglig tjänstgöringstid bör enligt avlöningsrevisionens mening förefinnas även framdeles. Avlöningsrevisionen håller emellertid före, att samma möjlighet bör stå öppen även för andra extra ordinarie tjänstemän än amanuenser. Det kan understundom inträffa, att ett ämbetsverk ser sig nödsakat — på grund av bristande medelstillgång eller av annan anledning — för en längre eller kortare tidsperiod föreskriva avkortad daglig tjänstgöringstid för en extra ordinarie befattningshavare, oavsett om han är amanuens eller innehar annan extra ordinarie befattning vid verket. Det skulle innebära en obillighet mot en sådan tjänsteman, om han av denna anledning förlorade sin anställning som extra ordinarie. Ifrågavarande undantagsstadgande för amanuens i 3 § av nu gällande kungörelse har därför i författningsförslaget utsträckts till att avse extra ordinarie tjänstemän i allmänhet.

Inom de centrala ämbetsverken finnas anställda amanuenser, vilka innehava extra ordinarie anställning samtidigt i två verk antingen på det sätt, att tjänstemannen fullgör halvtidstjänstgöring i båda verken, eller ock så, att han fullgör halvtidstjänstgöring i det ena verket och har en tjänstgöringstid, överstigande hälften av den normala, i vissa fall uppgående till full daglig arbetstid, i det andra verket. Enligt avlöningsrevisionen tillhandakomna uppgifter hava för närvarande vid de centrala ämbetsverken omkring ett 20-tal amanuenser med anställning i mer än ett verk en sammanlagd daglig arbetstid, som överstiger den för ordinarie tjänstemän fastställda.

Vid tillämpning å sådan tjänsteman av civila tjänstepensionsreglementet skulle — därest icke särskilda föreskrifter meddelades — tjänstemannen komma i åtnjutande av pensionsförmåner större än dem, som enligt reglementet tillkomma ordinarie tjänsteman i motsvarande löneställning.

Sagda förhållande var föremål för uppmärksamhet vid avlåtandet av propositionen angående det civila tjänstepensionsreglementet. Efter att hava framhållit, att såsom villkor för pensionsrätt för extra ordinarie befattningshavare borde stadgas, att befattningshavarens dagliga tjänstgöringstid vid ett och samma verk skall uppgå till minst hälften av den

för ordinarie tjänsteman vid verket föreskrivna, anförde föredragande departementschefen (sid. 66):

»Inom den centrala statsförvaltningen lär det understundom förekomma, att amanuens med heltidstjänstgöring i ett verk anställles såsom amanuens med halvtidstjänstgöring i ett annat verk. Ehuru en dylik förening av anställningar knappast kan tänkas fortgå intill pensionsåldern, är det alltså teoretiskt möjligt, att en sådan tjänsteman skulle kunna bli pensionsberättigad i ett verk i egenskap av heltidsamanuens och i ett annat såsom halvtidsamanuens. En dylik ackumulering av pensionsförmåner bör icke få förekomma. Regulativet häremot bör dock sökas icke i pensioneringsbestämmelserna utan i föreskrifter om anställningsformer och avlöningsförhållanden. I fall som det nu anförda bör befattningshavaren i det verk, där han avses skola vara halvtidstjänstgörande, icke anställas såsom extra ordinarie tjänsteman. Jag förutsätter, att ämbetsverken låta sig angeläget vara att, vid antagande av extra ordinarie amanuenser, på nu antydda sätt taga hänsyn till de konsekvenser i avseende å pensionsrätten, som den extra ordinarie anställningen skulle i och med reglementets ikraftträdande föra med sig.»

I ovan återgivna statsrådsprotokoll den 7 juni 1934 har jämväl nu berörda fråga angivits såsom föremål för avlöningsrevisionens utredning.

Enligt avlöningsrevisionens mening kan det med skäl ifrågasättas, huruvida den kombination av anställningar, som ålägger en tjänsteman längre daglig arbetstid än den eljest såsom normalt fastställda, kan vara ur statsverkets synpunkt önskvärd. Ett alltför långt överskridande av den dagliga tjänstgöringstid, som ansetts lämplig såsom normal arbetstid för tjänstemän i allmänhet, kan lätt medföra, att arbetskapaciteten minskas och arbetsresultatet icke blir av samma värde som eljest. Frågan om förening av olika icke-ordinarie anställningar har av kommunikationsverkens och allmänna civilförvaltningens lönenämnder behandlats ur en annan synpunkt i ett den 12 januari 1934 avgivet gemensamt utlåtande i anledning av riksdagens revisorers uttalanden rörande statstjänstemännens bisysslor. I syfte att kunna bereda sysselsättning åt personer, vilka saknade anställning, borde enligt lönenämndernas mening uppmärksamhet ägnas däråt, att det i åtskilliga fall förekomme, att en befattningshavare med heltidsanställning i ett ämbetsverk innehade anställning även i ett annat verk. Särskilt under nuvarande förhållanden syntes detta mindre lämpligt, och i all synnerhet måste det anses vara otillfredsställande, att vederbörande innehade extra ordinarie anställning eller ock fastare anställning med en sammanlagd daglig tjänstgöring av mer än 7 timmar.

Avlöningsrevisionen finner det för sin del önskvärt, att systemet med dylika dubbelanställningar avvecklas. Så länge emellertid något generellt förbud mot kombinerings av icke-ordinarie tjänster på nu angivna sätt icke blivit meddelat, torde man, såsom i propositionen antytts, böra tillse, att efter det civila tjänstepensionsreglementets ikraftträdande en

tjänsteman icke genom förening av tjänster vid olika verk kommer i förmånligare ställning i pensionshänseende, än vad fallet skulle bliva, om hans tjänstgöring fullgjordes i ett och samma verk. Detta synes enklast kunna ernås på det sätt, att anställning, med vilken följer pensionsrätt enligt civila tjänstepensionsreglementet, icke får avse längre daglig tjänstgöringstid än den, som är föreskriven för motsvarande ordinarie tjänsteman. Innehar sålunda tjänsteman extra ordinarie anställning med full tjänstgöring i ett verk, bör han icke samtidigt tillåtas innehava extra ordinarie anställning i annat verk. Därest överhuvudtaget sådan tjänsteman tillåtes mottaga tjänst i annat verk, bör han i sistnämnda verk betraktas såsom mera tillfällig anställningshavare.

En ackumulering av pensionsförmåner från olika icke-ordinarie tjänster skulle kunna uppkomma även därigenom, att en amanuens utan att hava heltid vid någotdera av de verk, där han är anställd, likväl fullgör tjänstgöring i ettdera verket eller ock i båda verken av sådan omfattning, att i allt fall den sammanlagda dagliga tjänstgöringstiden överstiger den vid vederbörande verk normalt gällande. Likaledes inträffar det understundom, att en amanuens med halvtidstjänstgöring i två verk till följd av anhopning i göromålen eller av annan anledning får sin dagliga tjänstgöring för viss tid ökad, så att den sammanlagda tjänstgöringstiden kommer att överstiga normal arbetstid. För att i nu omförmälda fall förhindra de ovanberörda konsekvenserna i avseende å pensionsrätten synes böra generellt föreskrivas, att anställning såsom extra ordinarie tjänsteman med avkortad tjänstgöringstid endast må avse en daglig tjänstgöringstid, motsvarande hälften av den vid verket såsom normalt fastställda, och bör detta förhållande uttryckligen angivas i antagningsbeviset. Skulle tjänstemannen tillfälligtvis tagas i anspråk för utsträckt tjänstgöring eller avser anställningen längre daglig arbetstid än hälften, utan att likväl tjänstgöringen uppgår till hel tid vid ett och samma verk, torde ersättning, i vad den avser den överskjutande arbetstiden, böra beredas tjänstemannen vid sidan av löneplanen.

De föreskrifter i avlöningshänseende, som sålunda synts avlöningsrevisionen erforderliga i anledning av civila tjänstepensionsreglementets tillämpning å extra ordinarie tjänstemän, hava intagits under förevärande paragraf av författningsförslaget.

Genom dessa föreskrifter skulle enligt revisionens mening en avsevärd förenkling inträda i tillämpningen såväl av avlöningsbestämmelserna som ock av civila tjänstepensionsreglementet å befattningshavare med tjänstgöring i mer än ett verk. Att emellertid vissa ytterligare särbestämmelser bliva erforderliga i avseende å ifrågavarande extra ordinarie tjänstemän i och med pensionsrättens införande, synes uppenbart. Dylika bestämmelser torde emellertid närmast höra hemma i en blivande författning med tillämpningsbestämmelser till civila tjänstepensionsreglementet.

Av de uppgifter, avlöningsrevisionen inhämtat angående beståndet av

icke-ordinarie personal, har framgått, att förening av tjänster på sina håll förekommer i en enligt revisionens mening icke önskvärd omfattning, utan att fråga är om amanuensanställning i mer än ett verk. Såsom liggande utanför revisionens uppdrag har revisionen ansett sig ej böra närmare ingå på denna fråga.

Det synes emellertid revisionen önskvärt, att en närmare undersökning av sagda förhållande komme till stånd.

Därest en ordinarie befattningshavare förordnas att vara innehavare av extra ordinarie befattning, bör han givetvis frånträda utövandet av den ordinarie befattningen. Ehuru detta torde få anses självfallet, har en föreskrift i sådant syfte intagits under förevarande paragraf.

I detta sammanhang vill avlöningsrevisionen framhålla, att i extra ordinarie anställning för närvarande finnas antagna personer, för vilka stadigvarande arbete icke kan beredas. Vid en del vetenskapliga verk och institutioner finnas sålunda, enligt vad avlöningsrevisionen erfarit, anställda extra ordinarie tjänstemän, vilkas tjänstgöringsskyldighet är begränsad till vissa månader av året. Dylika tjänstemän böra enligt revisionens mening icke erhålla anställning såsom extra ordinarie tjänstemän.

3 §.

Såsom villkor för att kunna anställas i extra ordinarie befattning gäller för närvarande, att tjänstemannen skall hava fyllt 19 år. Å andra sidan är föreskrivet, att extra ordinarie tjänsteman, vilken ej fyllt 21 år, skall avlönas enligt löneklass, som är närmast lägre än den för hans lönegrad gällande lägsta löneklassen.

1928 års lönekommitté har föreslagit, att den nuvarande lägre löneklassen för extra ordinarie tjänsteman under 21 år skall bortfalla. Samtidigt har kommittén föreslagit en höjning av den för erhållande av extra ordinarie anställning stadgade minimiåldern med ett år eller alltså till 20 år. Härigenom skulle enligt kommitténs mening vinnas en viss förenkling i avlöningsbestämmelserna. Avlöningsrevisionen har ansett sig böra förordna denna ändring i bestämmelserna. Det synes revisionen förefinnas så mycket större skäl härför, som extra ordinarie tjänsteman skulle efter det civila tjänstepensionsreglementets ikraftträdande från och med dagen för tillträdande av extra ordinarie anställning börja erlagga avgift för sin pensionering i form av pensionsavdrag å lönen.

I förevarande paragraf återfinnes därjämte det i 3 §, sista stycket, av nu gällande kungörelse upptagna stadgandet, att i fråga om villkoren för att kunna antagas till extra ordinarie tjänsteman, kompetensfordringar, allmänna skyldigheter m. m. skall gälla vad därom må bliva särskilt stadgat. Något stadgande om företeende av läkarbetyg för erhållande av extra ordinarie tjänst har avlöningsrevisionen icke här upptagit, då föreskrift i sådant hänseende bör meddelas i annan ordning.

4 §.

I förevarande paragraf har införts det i motsvarande paragraf av 1925 års kungörelse upptagna stadgandet därom, att tjänsteman skall vid anställning i extra ordinarie befattning erhålla skriftligt antagningsbevis. Stadgandet har emellertid kompletterats med en föreskrift, att där anställningen avser halv tjänstgöringstid, detta förhållande skall angivas i antagningsbeviset. Såsom framgår av vad förut anförts, är det av stor vikt ur pensioneringssynpunkt, att det vid tjänstemans antagande i extra ordinarie anställning i förekommande fall uttryckligen fastslås, att anställningen avser allenast halvtidstjänstgöring.

6 §.

I fråga om den allmänna konstruktionen av den i 6 § av författningsförslaget intagna löneplanen för extra ordinarie tjänstemän tillåter sig avlöningsrevisionen hänvisa till vad härom anförts i den allmänna motiveringen.

Då såsom förut nämnts avlöningsrevisionen i författningsförslaget utelämnat bestämmelsen om lägre lön för extra ordinarie tjänsteman, som ej fyllt 21 år, och då vidare begynnelselönen i extra ordinarie befattning enligt revisionens mening bör ligga allenast en löneklass lägre än begynnelselönen för ordinarie tjänsteman i motsvarande lönegrad, hava löneklasserna a och b i nu gällande löneplan icke funnit någon användning i revisionens förslag till löneplan. Däremot har revisionen på den grund, att tjänster å extra stat skulle efter den 1 juli 1935 motsvaras av extra ordinarie befattningar, funnit det erforderligt att utbygga den nuvarande 20-gradiga löneplanen uppåt till samma antal lönegrader, som ingår i den under 9 § av avlöningsreglementet fastställda B-löneplanen. En var lönegrad å löneplanen för ordinarie tjänstemän skulle alltså komma att äga sin motsvarighet i en lönegrad med samma ordningsnummer på löneplanen för extra ordinarie tjänstemän. Samma anordning har även förordats av 1928 års lönekommitté i dess förslag till extra-ordinarie-reglemente.

Den i lönekommitténs förslag upptagna löneplanen för extra ordinarie tjänstemän upptager månadslöner i stället för årslöner. Då lönekommitténs förslag till löneplan i allmänna avlöningsreglementet angiver lönebeloppen i årslöner, skulle de båda löneplanerna enligt kommitténs mening på ett lämpligt sätt komplettera varandra. Avlöningsrevisionen har för sin del funnit sådana fördelar icke vara förenade med den av kommittén föreslagna anordningen, att ett frångående av den nuvarande uppställningen efter årslöner kan anses motiverat.

7 §.

Under 7 § av författningsförslaget hava sammanförts vissa av de i 1925 års kungörelse i 5 § upptagna föreskrifter ävensom stadgandet i 6 §, sista

stycket. Den ändrade avfattning, stadgandet rörande högsta lönegrads-placering för amanuens erhållit i förevarande paragraf och som ej upp-tager någon uppdelning av amanuensbefattningarna i förste och andre amanuens, är huvudsakligen av formell natur och avser icke att föranleda någon reel förskjutning i amanuensbefattningarnas placering å löneska-lan. Förändringen har ansetts motiverad därav, att denna uppdelning för närvarande icke är konsekvent genomförd hos ämbetsverken.

I detta sammanhang torde avlöningsrevisionen få framhålla, att revi-sionen vid genomgående av de från ämbetsverken inkomna uppgifterna rörande anställda icke-ordinarie befattningshavares nuvarande löneför-måner uppmärksammat, hurusom extra ordinarie befattningshavare i vis-sa fall placerats i högre lönegrad än ordinarie tjänstemän i motsvarande befattningar. Så har i några fall skett beträffande extra ordinarie kansli-biträden och extra ordinarie vaktmästare. Vidare hava amanuenser vid vissa vetenskapliga institutioner blivit placerade i högre lönegrad än den för amanuens gällande högsta lönegraden. Dylika avvikelser från de all-männa bestämmelserna om lönegradsplacering böra givetvis icke få fö-rekomma utan Kungl. Maj:ts särskilda medgivande.

8 §.

Med hänsyn till att — såsom under 2 § föreslagits — extra ordinarie an-ställning med annan avkortad tjänstgöringstid än halvtidstjänstgöring icke skulle få förekomma, har en omformulering av paragrafens 1 mom. blivit erforderlig.

Uti 13 § 1 mom. i 1925 års kungörelse föreskrives, att tjänstledighetsav-draget för amanuens, som åtnjuter reducerad avlöning enligt kungörel-sens 8 § 1 mom., skall vid ledighet för sjukdom bestämmas efter den lö-neklass, som han skolat tillhöra, därest full tjänstgöring ägt rum, med reduktion i samma proportion som gäller beträffande den för honom be-stämda lönen. En motsvarande reduktion av tjänstledighetsavdraget är däremot icke direkt föreskriven för det fall, att amanuens med avkortad tjänstgöringstid åtnjuter ledighet av i kungörelsens 13 § 2 mom. b) eller i 14 § 1 mom. angiven anledning — ledighet på grund av olycksfall i tjänsten, respektive ledighet för offentligt uppdrag — ehuru avsikten up-penbarligen varit, att enahanda minskning av tjänstledighetsavdraget även i sistnämnda fall skall ske. För att undvika all tvekan beträffande bestämmelsernas rätta tillämpning har i förevarande paragraf upptagits en generell föreskrift av innebörd, att de i 15—17 §§ av förslaget omför-mälda avdrag å lönen vid ledighet av olika anledningar skola för extra ordinarie tjänstemän med halvtidstjänstgöring reduceras på enahanda sätt, som stadgas i fråga om lönen, d. v. s. minskas till hälften.

Enligt 8 § 2 mom. i nu gällande kungörelse må verksstyrelse, om densam-ma finner särskilda skäl därtill föranleda, i fråga om viss grupp bland

extra ordinarie eller visst slag av befattning bestämma lönen enligt lägre lönegrad eller, där sådan icke upptagits i löneplanen, till lägre belopp än som eljest kunnat ifrågakomma för befattningen. Ifrågavarande stadgande har icke erhållit någon motsvarighet i avlöningsrevisionens författningsförslag. Då enligt 7 § 1 mom., första stycket, av förslaget extra ordinarie tjänsteman skulle erhålla placering *högst* i lönegrad med samma ordningsnummer, som betecknar den lönegrad, vilken blivit fastställd för ordinarie tjänstemän med närmast jämförliga arbetsuppgifter, saknar förenämnda föreskrift i nuvarande 8 § 2 mom. betydelse i andra fall, än då fråga är om bestämmande av löneförmåner, som ligga *under* löneplanens ram. Enligt avlöningsrevisionens mening böra extra ordinarie tjänster med rätt till pension icke inrättas för utförande av arbete, för vilket ersättning befinnes böra utgå med lägre lönebelopp, än som motsvarar den i löneplanen upptagna lägsta löneklassen. Befattningshavare, som anställes för sådant arbete, torde böra erhålla avlöning såsom extra tjänsteman enligt den av revisionen för extra personal föreslagna löneplanen eller, där så ej lämpligen kan ske, i form av arvode eller annan liknande ersättning.

11—12 §§.

Beträffande de i avlöningsrevisionens författningsförslag intagna allmänna reglerna om tillgodoräknande i extra ordinarie befattning av föregående tjänstetid (11 §) och om sneddnung vid befordran (12 §) tillåter sig avlöningsrevisionen hänvisa till vad därom anförts i allmänna motiveringen. Allenast följande kompletterande förklaringar till författningstexten må anföras.

Bestämmelserna i 11 § reglera den extra ordinarie tjänsteman även för närvarande tillkommande rätten att vid tillträddande av extra ordinarie befattning tillgodoräkna föregående anställningstid. Såsom förut redan antytts, äro ifrågavarande föreskrifter avsedda att tillämpas allenast vid övergång till extra ordinarie tjänst från annat slag av icke-ordinarie anställning och icke, såsom hittills understundom skett, även vid övergång från en extra ordinarie befattning till sådan befattning i högre lönegrad. För sistnämnda fall äro föreskrifterna i 12 § 1 mom. av författningsförslaget avsedda att uteslutande tillämpas.

Avfattningen av 11 § har skett i nära överensstämmelse med ordalydelsen i 11 § 1 mom. i avlöningsreglementet. Den allmänna praxis, som utvecklats vid tillämpning av stadgandet i sistnämnda författningsrum, är följaktligen avsedd att vinna tillämpning jämväl i fråga om 11 § av författningsförslaget. Såsom förut anförts, har emellertid avlöningsrevisionen ifrågasatt utfärdande av särskilda kompletterande tillämpningsföreskrifter till bestämmelserna om tillgodoräknande av föregående tjänstetid åt ordinarie och extra ordinarie tjänstemän.

De i 12 § 1 mom. intagna sneddningsbestämmelserna äro formulerade efter förebild från motsvarande föreskrifter i lönekommitténs förslag till extra ordinarie reglemente (9 § 1 mom.). Till innebörden sammanfalla de med stadgandena i 12 § 1 mom., första och andra styckena, av avlöningsreglementet för ordinarie tjänstemän.

För det mera sällsynta fall, att en befattningshavare med lön enligt högsta löneklassen inom 19 lönegraden erhåller befordran till extra ordinarie tjänst inom närmast högre lönegrad, skulle emellertid till följd av löneplanens konstruktion en uppflyttning i löneklass enligt ordalydelsen i 1 mom. medföra en löneklassplacering utom den högre lönegradens ram. Till förebyggande av en dylik, givetvis ej avsedd tillämpning har i momentet inryckts ett tilläggsstadgande av innehåll, att tjänsteman icke må på grund av dessa bestämmelser placeras i högre löneklass än den högsta för den nya tjänsten gällande löneklassen. Att en extra ordinarie tjänsteman i detta särskilda fall vid sin befordran icke erhåller någon löneförhöjning, kan väl i och för sig sägas innebära en ojämnhet i bestämmelserna. Emellertid inträder samma förhållande i det fall, att en ordinarie tjänsteman med placering i 19 lönegradens högsta löneklass befordras till ordinarie tjänst inom 20 lönegraden.

Stadgandet i 12 § 1 mom., andra stycket, har likaledes avfattats i nära överensstämmelse med motsvarande föreskrift i 9 § 3 mom. av lönekommitténs reglementsförslag. I fråga om övergång till befattning inom samma lönegrad innebär det föreslagna stadgandet icke någon saklig förändring i vad som nu gäller enligt 11 § 2 mom. i 1925 års kungörelse. Vad däremot angår nedflyttning till lägre befattning, skulle förslaget ställa sig förmånligare för tjänstemannen så till vida, att om nedflyttningen skett utan tjänstemannens förvållande, han får bibehålla sin tidigare löneställning, utan omräkning av lönetursrätten, dock att lönen icke får utgå enligt högre löneklass än den högsta för den lägre tjänsten gällande löneklassen.

För det fall att en amanuens med avkortad tjänstetid övergår till extra ordinarie befattning med full tjänstgöring gäller redan nu, att vederbörande verks styrelse äger bestämma, i vilken mån tidigare tjänstetid må tillgodoräknas. I 2 mom. har intagits ett motsvarande stadgande, dock med den förändring, som betingas av att anställning med avkortad tjänstetid enligt författningsförslaget skulle få avse allenast halvtidstjänstgöring.

13 §.

Under det att i 11 § 3 mom. av 1925 års kungörelse meddelats föreskrifter rörande löneklassplacering för *extra ordinarie* tjänsteman, som erhåller befordran till extra ordinarie tjänst i högre lönegrad, saknas däremot i kungörelsen motsvarande bestämmelser för det fall, att *ordinarie* tjänsteman förordnas att innehava högre extra ordinarie tjänst. Å or-

dinarie tjänstemän, som erhålla dylikt förordnande, äga sålunda de i författningen meddelade allmänna föreskrifterna om löneklassplacering vid tillträddande av extra ordinarie befattning tillämpning. Emellertid har genom kungörelsen den 18 juni 1926 (nr 268) meddelats en föreskrift av innehåll, att till ordinarie tjänsteman, som förordnats att *inhålla* extra ordinarie befattning, ersättningen icke i något fall må utgå med lägre belopp, än som enligt de i kungörelsens 15 § 3 mom. meddelade allmänna bestämmelserna om vikariatsersättning skulle tillkomma honom vid vikariat å den högre extra ordinarie tjänsten. Till följd av denna bestämmelse torde det i de flesta fall ställa sig förmånligast för en ordinarie tjänsteman, som förordnas till innehavare av extra ordinarie tjänst i högre lönegrad, att med bibehållande av sin löneklassplacering såsom ordinarie uppbära vikariatsersättning under den tid förordnandet varar.

Nyss omförmälda brist i avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän synes avlöningsrevisionen nu böra avhjälpas. Därest det fastslås, att reglerna om s. k. snedddning skola vinna tillämpning vid tjänstemans befordran från en extra ordinarie tjänst till sådan tjänst inom högre lönegrad, lär konsekvensen fordra, att samma regler få komma till användning även för det fall, att befordran till högre extra ordinarie befattning sker från ordinarie tjänst. I förevarande paragraf har förden skull intagits en föreskrift av innehåll, att de i 12 § 1 mom., första stycket, givna bestämmelserna (sneddningsreglerna) skola äga motsvarande tillämpning i sist angivna fall.

Då det väl kan tänkas, att övriga med den ordinarie tjänsten förenade förmåner kunna i vissa hänseenden, exempelvis i fråga om semester, ställa sig fördelaktigare än motsvarande förmåner i den extra ordinarie befattningen, har i paragrafen tillika inryckts en — i anslutning till ovanberörda kungörelse 1926:268 avfattad — föreskrift, enligt vilken tjänsteman, varom fråga är, icke i övrigt skall lida minskning i de förmåner, som enligt avlöningsreglementet med därtill hörande tillämpnings- och tilläggsföreskrifter tillkomma honom i hans egenskap av ordinarie befattningshavare. Denna föreskrift skulle alltså även innebära, att om tjänstemannen, genom att under förordnandet uppbära lön enligt den löneklass, han såsom ordinarie tillhör, samt därjämte vikariatsersättning, skulle komma i åtnjutande av högre ersättning, än om ersättningen utginge med tillämpning av sneddningsreglerna, han är berättigad åtnjuta ersättning enligt först angivna grunder.

14 §.

Enligt stadgandet i 14 § skall kallortstillägg till extra ordinarie tjänsteman utgå enligt samma grunder som för den ordinarie personalen. Stadgandet är av samma lydelse som föreskriften i motsvarande 12 § i nu gällande kungörelse. Då helt kallortstillägg utgår till ordinarie tjänsteman i hans egenskap av heltidstjänstgörande, följer av stadgandet enligt

avlöningsrevisionens mening, att en extra ordinarie tjänsteman med halv tjänstgöringstid äger åtnjuta kallortstillägg med allenast hälften av eljest utgående belopp.

15 §.

Det i 13 § 1 mom. av nu gällande kungörelse förefintliga stadgandet om rätt till visst antal kostnadsfria sjukdagar för extra ordinarie tjänsteman, som uppnått 40 års ålder och varit anställd eller beräknas hava varit anställd minst sex år i extra ordinarie befattning, kunde väl — med hänsyn till att liknande föreskrift finnes intagen i avlöningsreglementet — anses böra alltjämt bibehållas. Därest den av avlöningsrevisionen i det följande föreslagna ändringen i semesterbestämmelserna genomföres, vilken ändring är avsedd att bereda de extra ordinarie tjänstemännen en genomsnittlig förbättring i semesterförmånen, skulle i allt fall en ändring böra vidtagas även beträffande ifrågavarande stadgande. I likhet med 1928 års lönekommitté har avlöningsrevisionen ansett, att stadgandet i fråga bör uteslutas ur bestämmelserna.

Kvinnlig extra ordinarie tjänsteman är enligt nu gällande kungörelse skyldig att vid ledighet för sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd, avstå hela lönen jämte i förekommande fall kallortstillägg, såvitt icke vederbörande verksmyndighet med hänsyn till befattningshavaren åliggande försörjningsplikt eller andra särskilda omständigheter prövar skäligt låta henne åtnjuta någon del av avlöningen. Denna föreskrift sammanhänger med det i avlöningsreglementet meddelade undantagsstadgandet (16 § 1 mom.), enligt vilket oavkortad lön eller, för tid utöver 45 dagar, lön mot A-avdrag icke må utgå under sjukledighet av nyss angiven anledning. Beträffande sistnämnda stadgande anförde lönekommittén i sitt betänkande med förslag till allmänt avlöningsreglemente (sid. 162), att kommittén ansett tjänstledighet för sjukdom, som stode i samband med havandeskap eller barnsbörd, böra i avdragshänseende likställas med annan sjukledighet och icke som för närvarande föranleda strängare avdrag. Det syntes nämligen knappast kunna anses befogat eller ens logiskt försvarbart att göra tjänstledighetsavdraget beroende av sjukdomens art i ett fall men icke taga någon hänsyn därtill i andra. I enlighet med denna sin uppfattning utelämnade kommittén såväl i förslaget till allmänt avlöningsreglemente som i förslaget till extra-ordinarie-reglemente nu gällande undantagsstadgande i fråga om lön under här avsedd sjukledighet.

Avlöningsrevisionen har ansett sig i allt väsentligt kunna instämma i den uppfattning, åt vilken kommittén sålunda givit uttryck. Så länge emellertid sagda undantagsstadgande kvarstår i 16 § 1 mom. av avlöningsreglementet, torde ett genomförande av kommitténs förslag i förevarande del icke kunna ifrågakomma beträffande de extra ordinarie tjänstemännen. Revisionen vill däremot förorda, att kvinnlig extra ordi-

narie tjänsteman må berättigas under ledighet av nämnda anledning åtnjuta lön jämte kallortstillägg mot B-avdrag under högst tre månader. Föreskrift av sådant innehåll har intagits under 2 mom. i förevarande paragraf. Då liknande förmån givetvis bör tillkomma kvinnlig ordinarie tjänsteman, föreslår revisionen, att Kungl. Maj:t beslutar härför erforderlig komplettering av tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet. Förslag till kungörelse i ämnet är fogat vid detta utlåtande (*Bil. B*).

16 §.

Bestämmelserna i författningsförslagets 16 § 1 och 2 mom. överensstämma i allt väsentligt med motsvarande föreskrifter i 13 § 2 och 3 mom. av nu gällande kungörelse. En mindre avvikelse är dock att anteckna. Den verksmyndighet enligt 13 § 3 mom. nu tillkommande befogenheten att medgiva tjänsteman, som på grund av smittofara förbjudits att tjänstgöra, befrielse från stadgat tjänstledighetsavdrag eller minskning av det samma vid frånvaro från tjänsten längre tid än sex månader, har avlöningsrevisionen ansett vara i lika hög grad motiverad för det fall, att tjänstemannen åtnjuter ledighet på grund av olycksfall i tjänsten och jämlikt 2 mom. b) skall vidkännas A-avdrag. En omformulering av dessa två moment har fördenskull vidtagits.

17 §.

Bestämmelserna i 17 § äga sin motsvarighet i 14 § i 1925 års kungörelse. Beträffande de ändringar av saklig innebörd, som avlöningsrevisionen ifrågasätter, må följande anföras.

Vid ledighet för enskild angelägenhet av särskilt ömmande beskaffenhet har extra ordinarie tjänsteman för närvarande att avstå halva lönen. Avlöningsrevisionen föreslår sådan ändring i bestämmelserna, att löneavdraget bestämmes till ett belopp motsvarande B-avdrag. Härigenom skulle extra ordinarie tjänsteman bli likställd med ordinarie tjänsteman i avseende å lön under ledighet av angivna anledning. Med hänsyn till de mera undantagsvis förekommande och kortvariga ledigheter, varom här är fråga, torde ifrågavarande, för tjänstemännen förmånligare avdragsberäkning icke bli av någon nämnvärd ekonomisk betydelse för statsverket. Vidare har avlöningsrevisionen i likhet med 1928 års lönekommitté och på de skäl, kommittén anført i sitt betänkande med förslag till extra-ordinarie-reglemente (sid. 68), ansett, att i fråga om lön under ledighet för havandeskap eller barnsbörd extra ordinarie tjänsteman bör jämföras med ordinarie befattningshavare. Då kvinnlig ordinarie tjänsteman enligt föreskrift i tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet under ledighet av nämnda anledning äger åtnjuta lön mot C-avdrag under en tid av intill tre månader, har revisionen i 17 § 4 mom. av författningsförslaget upptagit en bestämmelse av motsvarande innehåll.

18 §.

Förevarande paragraf motsvarar 15 § i 1925 års kungörelse.

Extra ordinarie tjänsteman är för närvarande skyldig att, om han därtill förordnas, såsom vikarie bestrida annan befattning — ordinarie, extra ordinarie eller å extra stat — i samma eller högre lönegrad än den, som gäller för hans egen tjänst. Avlöningsrevisionen har ansett, att sådan skyldighet bör i erforderliga fall kunna avse även extra tjänst i samma eller högre lönegrad, liksom även tjänst överhuvudtaget i lägre lönegrad. En förste amanuens i 18 lönegraden bör följaktligen vara skyldig att, om så erfordras, vikariera exempelvis å ordinarie registratorstjänst i 14 lönegraden. Med hänsyn härtill har viss omformulering skett av bestämmelserna i 15 § 1 mom., varjämte även i övrigt författningstexten i sagda paragraf underkastats vissa formella jämkningar.

Genom upptagande under 13 § i författningsförslaget av reglerande bestämmelser i fråga om övergång från ordinarie tjänst till extra ordinarie befattning inom högre lönegrad har stadgandet i kungörelsens 15 § 3 mom., andra stycket, (jfr 1926: 268) ansetts kunna utelämnas i författningsförslaget.

19 §.

Varder extra ordinarie tjänsteman avstängd från tjänstgöring eller tagen i häkte, skall enligt författningsförslagets 19 § 1 mom. hans avlöning under tiden innehållas, så framt ej finnes skäligt låta honom uppbära något därav. Stadgandet äger direkt motsvarighet såväl i 20 § 1 mom. av avlöningsreglementet som i 16 § 1 mom. i kungörelsen 1925: 356.

Däremot saknas föreskrift, huru förfaras skall i avseende å lön, därest tjänstemannen sedermera helt frikännes från den förseelse eller det brott, som varit i fråga. I gällande polislöneförordning (1925: 172) har genom en år 1932 genomförd författningsändring uttryckligen stadgats, att den innehållna lönen skall i sådant fall utbetalas till befattningshavaren. Avlöningsrevisionen ifrågasätter visserligen icke nu någon komplettering av de bestämmelser i förevarande hänseende, som för närvarande gälla för icke-ordinarie befattningshavare vid den allmänna civilförvaltningen. En dylik komplettering skulle i så fall böra vidtagas jämväl i avlöningsreglementet för ordinarie tjänstemän. Revisionen förutsätter emellertid, att bestämmelserna i förevarande moment liksom även motsvarande föreskrifter i avlöningsreglementet i förekommande fall tillämpas på enahanda sätt, som i nyssnämnda förordning föreskrivits genom särskilt stadgande.

20 §.

De i 20 § 1 mom. av författningsförslaget upptagna bestämmelserna angående semester förete avvikelser i olika avseenden från nu gällande före-

skrifter. Sålunda har befattningshavarnas indelning i olika semestergrupper närmare anpassats efter vad som gäller för ordinarie tjänstemän, en åtgärd som föranletts främst av löneplanens för extra ordinarie tjänstemän utbyggnad till samma antal lönegrader som i löneplanen för ordinarie befattningshavare ävensom av det föreslagna inordnandet under avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän av befattningshavare å extra stat. Sistnämnda kategori befattningshavare äger för närvarande åtnjuta semester enligt bestämmelserna i avlöningsreglementet.

I fråga om fördelningen i semestergrupper ävensom beträffande de för varje grupp utmätta lägsta och högsta antalen semesterdagar ansluter sig avlöningsrevisionens förslag till motsvarande bestämmelser i 10 § av lönekommitténs förslag till extra-ordinarie-reglemente. Då emellertid lönekommitténs semesterbestämmelser skulle för vissa kategorier av extra ordinarie tjänstemän medföra minskning i nu gällande förmåner, har revisionen funnit sig böra föreslå, att extra ordinarie tjänsteman, som fyllt 30 men ej 40 år, tilldelas ett något större antal semesterdagar årligen, än som följer av lönekommitténs förslag. Revisionen vill erinra, att allmänna civilförvaltningens lönenämnd framlagt ett liknande förslag i sitt utlåtande den 20 oktober 1931 över lönekommitténs förslag till extra-ordinarie-reglemente. Visserligen skulle genom nu föreslagna anordning de extra ordinarie tjänstemän, som befinna sig i åldern 30—39 år, komma i åtnjutande av lika stort antal semesterdagar som motsvarande ordinarie tjänstemän, men revisionen finner det icke vara oskäligt, att en tjänsteman, som vid nämnda ålder kvarstår i extra ordinarie befattning, beredes en någorlunda väl tilltagen vilo- och rekreationstid.

De i 2 mom. meddelade detaljbestämmelserna rörande semesterns beräkning vid tillträdande av extra ordinarie tjänst under löpande kalenderår m. m., vilka bestämmelser hämtats från nu gällande kungörelse, hava icke någon motsvarighet i avlöningsreglementet. Ur likformighetens synpunkt synes det revisionen angeläget, att de angivna beräkningsgrunderna komma till användning även vid beräkning av semester för ordinarie tjänstemän.

21 §.

Föreskrifterna under 21 §, innefattande stadganden om vissa särskilda förmåner till extra ordinarie personal, hava formulerats i nära överensstämmelse med lönekommitténs motsvarande bestämmelser i 19 § av förslaget till extra-ordinarie-reglemente.

För närvarande har extra ordinarie tjänsteman, som på vederbörande verks bekostnad vårdas å sjukhus, att avstå hela lönen, därest sjukvården bekostas av verkets medel och sjukdomen ej är föranledd av olycksfall i tjänsten. Denna föreskrift, som även återfinnes i avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie personal vid kommunikationsverken, har särskilt vid sistnämnda verk föranlett, att befattningshavarna själva under-

stundom bekostat sin sjukhusvård och i stället uppburit lön under sjukhusvistelsen, då detta ställt sig ekonomiskt fördelaktigare. Förmånen av fri sjukhusvård har sålunda många gånger blivit tämligen illusorisk ur befattningshavarens synpunkt. Avlöningsrevisionen finner det billigt och skäligt, att en extra ordinarie tjänsteman, som vårdas på sjukhus på verkets bekostnad, får behålla någon del av lönen under sjukhusvistelsen, och föreslår revisionen, att denna del bestämmes till lön minskad med C-avdrag. Revisionen vill erinra, att ordinarie tjänsteman under motsvarande förhållanden har att vidkännas A- eller B-avdrag.

Uti 22 §, första stycket, i kungörelsen 1925: 356 föreskrives bland annat, att tjänstgöringstraktamente till extra ordinarie tjänsteman skall utgå enligt de för ordinarie tjänsteman i närmast motsvarande tjänsteställning gällande grunder. Emellertid gäller enligt andra stycket av samma paragraf, att tjänstgöringstraktamente till extra ordinarie tjänsteman utan fast placeringsort må utgå allenast under de femton första dagarna efter förändring av tjänstgöringsort, varvid traktamentet beräknas till hälften av det för närmast motsvarande ordinarie tjänsteman med fast placeringsort fastställda belopp. Något stadgande, motsvarande den i andra stycket givna föreskriften, återfinnes icke i de i kungörelsen 1925: 360 meddelade avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän vid kommunikationsverken. Enligt vad avlöningsrevisionen erfarit, har dock vid postverket utfärdats en bestämmelse, enligt vilken extra ordinarie tjänsteman utan fast placering äger att vid fullgörande av tjänstgöringsuppdrag utom hemorten ånjuta tjänstgöringstraktamente, om han är familjeförsörjare, för en tid av högst tre månader och, om han icke är familjeförsörjare, under de femton första dygnen efter förändring av tjänstgöringsort.

Avlöningsrevisionen finner det icke obilligt, att rätten till tjänstgöringstraktamente begränsas för sådana extra ordinarie tjänstemän, som icke tilldelats fast stationeringsort. En föreskrift härutinnan synes emellertid böra givas en sådan avfattning, att den lämpligen kan upptagas jämväl i avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie personal vid kommunikationsverken. I anslutning till berörda, vid postverket gällande föreskrift vill revisionen i förevarande sammanhang föreslå, att för allmänna civilförvaltningens vidkommande en bestämmelse meddelas av innehåll, att tjänstgöringstraktamente må av verkets styrelse tilldelas extra ordinarie tjänsteman utan fast stationeringsort under högst tre månader efter förändring av stationeringsort. Denna föreskrift är givetvis icke avsedd att föranleda utvidgning av den rätt till tjänstgöringstraktamente, som hittills pläгат tillkomma sådana extra ordinarie tjänstemän vid allmänna civilförvaltningen, varom här är fråga.

2 Kap. Extra tjänstemän.

23 §.

Definitionen av begreppet »extra tjänsteman» har i 23 § 1 mom. av författningsförslaget i första hand anslutits till den i kungörelsen 1925: 360 angivna definitionen av begreppet aspirant vid kommunikationsverken (24 §). Med extra tjänsteman skall sålunda enligt 1 mom. a) förstås befattningshavare, vilken antages för tillgodoseende av ett till synes bestående behov av arbetskraft i syfte att befordras till extra ordinarie eller ordinarie tjänsteman. Begreppet extra tjänsteman är emellertid avsett att omfatta även annan icke-ordinarie personal än egentlig rekryteringspersonal, i den mån densamma tages i anspråk för mera stadigvarande arbetsuppgifter vid vederbörande verk. Enligt 1 mom. b) hänföres fördenskull till extra tjänsteman befattningshavare, vilken eljest antages för tillgodoseende av ett för längre tid förefintligt behov av arbetskraft.

De närmare villkoren för att kunna antagas till extra tjänsteman förutsätts skola i förekommande fall meddelas vid sidan av avlöningsförfattningen. Här om stadgas i 2 mom. av förevarande paragraf. Avlöningsrevisionen torde i detta sammanhang få betona, att då revisionen i det följande föreslår, att extra tjänsteman skall äga åtnjuta vissa förmåner, som nu icke tillkomma extra befattningshavare vid allmänna civilförvaltningen, såsom avlöning under sjukdom av annan anledning än olycksfall i tjänsten m. m., revisionen förutsätter, att såsom villkor för erhållande framdeles av extra anställning bland annat skall gälla, att vederbörande befattningshavare blivit av verksläkare godkänd för antagande i statens tjänst.

26 §.

I fråga om löneplanens för extra tjänstemän konstruktion och vad därmed äger sammanhang tillåter sig avlöningsrevisionen hänvisa till vad härom anförts i allmänna motiveringen.

27—29 §§.

Bestämmelserna i 27—29 §§ äga sin motsvarighet i föreskrifter under 7—9 §§ för extra ordinarie tjänstemän och torde icke tarva någon närmare förklaring.

Såsom framhållits i allmänna motiveringen, har avlöningsrevisionen ansett, att fråga om anställande av extra tjänsteman i högre lönegrad än den 20:e bör underställas Kungl. Maj:t. Föreskrift härom är intagen i 27 § 1 mom. av förslaget.

30 §.

Under denna paragraf har införts bestämmelse om kallortstillägg till extra tjänsteman. Dylik förmån har hittills tillkommit aspirant vid kommunikationsverken och har nu synts böra medgivas jämväl extra tjänstemän vid allmänna civilförvaltningen. Beträffande kallortstillägg till extra tjänsteman med avkortad tjänstgöringstid får avlöningsrevisionen åberopa vad i motsvarande hänseende anförts i fråga om extra ordinarie tjänstemän i motiveringen till 14 § av författningsförslaget.

31 §.

Extra befattningshavare vid allmänna civilförvaltningen äger för närvarande icke rätt till avlöning vid sjukdom, som ej är förorsakad av olycksfall i tjänsten. 1928 års lönekommitté har föreslagit, att extra tjänsteman må äga vid sådan sjukledighet under högst tolv månader åtnjuta lön mot B-avdrag. Erinras må, att aspiranterna vid kommunikationsverken, med vilken grupp de extra tjänstemännen vid allmänna civilförvaltningen närmast skulle bli jämförliga, vid nu ifrågavarande slag av ledighet äga uppbära halva lönen under en tid av högst tolv månader, under förutsättning att vederbörande befattningshavare blivit av verksläkare godkänd för anställning. Avlöningsrevisionen har i likhet med lönekommittén ansett, att extra tjänsteman skäligen bör under ledighet, varom nu är fråga, uppbära lön minskad med B-avdrag, enligt revisionens mening dock högst under sex månader. För tid därutöver torde tjänstemannen böra avstå hela lönen.

Vidare har avlöningsrevisionen ansett, att kvinnlig extra tjänsteman bör, i likhet med vad som av revisionen föreslagits i fråga om kvinnlig extra ordinarie och ordinarie tjänsteman, äga åtnjuta lön mot avstående av B-avdrag under ledighet för sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd.

Vid sjukledighet på grund av olycksfall i tjänsten äger extra befattningshavare enligt 1925 års kungörelse att uppbära sjukavlöning med belopp och för tid, som överensstämmer med stadgandena i gällande lag om försäkring för olycksfall i arbete. Lönekommittén har ifrågasatt sådan ändring härutinnan, att extra tjänsteman under de sex första månaderna av sjukledigheten skulle äga åtnjuta oavkortad lön samt för tiden därefter vidkännas B-avdrag; dock skulle det bero på särskild prövning huruvida med hänsyn till tjänstemannen åliggande försörjningsplikt eller andra särskilda omständigheter sådant avdrag icke behövde ske. I fråga om aspirant vid kommunikationsverken, vilken undergått föreskriven läkarundersökning, gäller i förevarande avseende för närvarande, att full lön utgår intill en tid av tolv månader samt att för tid därefter frågan om sjukavlöning avgöres av verkets styrelse.

Med förordande i princip av kommitténs förslag föreslår revisionen,

att vid extra tjänstemans sjukledighet till följd av olycksfall i tjänsten full lön må utgå under en tid av sex månader samt lön mot B-avdrag för tid därefter, så framt ej verkets styrelse på grund av särskilda förhållanden finner anledning medgiva, att avdrag må äga rum med lägre belopp än nyss angivits.

På enahanda sätt torde lönen böra bestämmas för det fall, att extra tjänsteman förbjudits tjänstgöra till förhindrande av smittofara.

32 §.

Extra befattningshavare vid allmänna civilförvaltningen äger för närvarande att efter ett års tjänstgöring i följd åtnjuta tjänstfrihet under högst åtta dagar för år, medan motsvarande förmån icke tillkommer aspirantpersonal vid kommunikationsverken. I likhet med 1928 års lönekommitté finner avlöningsrevisionen skäligt, att de extra tjänstemännen erhålla rätt till semester. I viss anslutning till vad kommittén härutinnan förordat vill revisionen föreslå, att extra tjänsteman må äga åtnjuta semester under tio dagar årligen, under förutsättning att vederbörande tjänstgjort i icke-ordinarie anställning minst ett år i följd. Med tjänstgöring i följd torde här böra förstås, att tjänstemannen varit i effektivt arbete vid verket under en tidsperiod av ett år. Revisionen förutsätter härvid, att ett avbrott i tjänstgöringen på en eller annan vecka icke med nödvändighet behöver föranleda, att den för semesterns erhållande erforderliga tjänstgöringstiden skall räknas från avbrottet, om tjänstgöringen eljest varit i stort sett sammanhängande.

33 §.

Bestämmelserna rörande ersättning till extra tjänsteman vid vikariat å tjänst i högre lönegrad ansluta sig nära till de för extra ordinarie tjänstemän gällande, vadan någon särskild motivering här icke torde vara påkallad.

34 §.

De nuvarande avlöningsbestämmelserna för extra befattningshavare vid allmänna civilförvaltningen innehålla i fråga om sådana särskilda ersättningar och förmåner, som omhandlas i 34 § av författningsförslaget, endast stadgande om läkarvård på verkets bekostnad vid olycksfall i tjänsten.

Avlöningsrevisionen har vid utformande av ifrågavarande paragraf följt lönekommitténs förslag. I enlighet härmed skulle extra tjänsteman — fränsett flyttningersättning — komma i åtnjutande av här avsedda förmåner i samma omfattning som extra ordinarie tjänsteman.

3 Kap. Tjänstemän avlönade med av Kungl. Maj:t fastställt arvode.

36 §.

Med de i 36 §, första stycket, omförmälda befattningshavarna avses de i såväl 1 § som 31 § av 1925 års kungörelse nämnda tjänstemännen. Beträffande dessa befattningshavare föreslår avlöningsrevisionen ingen saklig ändring i de bestämmelser, som nu gälla. Kungl. Maj:t skulle alltså regelmässigt bestämma löneförmånerna för denna grupp av tjänstemän.

Därest beslut fattas, att i 1 eller 2 kap. av författningsförslaget intagen bestämmelse skall äga tillämpning å tjänsteman, varom här är fråga, torde det i allmänhet bliva nödvändigt att tillika bestämma den lönegrad och den löneklass, tjänstemannen skall anses tillhöra. Bestämmelse härom är intagen i andra stycket av förevarande paragraf.

4 Kap. Övriga icke-ordinarie befattningshavare.

37 §.

I förevarande paragraf har intagits en föreskrift, enligt vilken för tillfälligt anställd personal ävensom för andra icke-ordinarie befattningshavare, vilka ej avses i 1—3 kap., vederbörande verk äger bestämma grunderna för ersättningen, för såvitt ej Kungl. Maj:t för visst fall meddelat beslut i sådant hänseende.

Den personal, som i paragrafen åsyftas, utgöres icke blott av tillfälligt anställda sjuk- och semestervikarier samt annan förstärkningspersonal utan även av de inom allmänna civilförvaltningen talrikt förekommande befattningshavare, vilkas avlöning av vederbörande myndighet bestämts i form av arvode. Sistnämnda befattningshavare kunna visserligen understundom vara anställda längre tid, men torde såsom regel dylika tjänstemän från början hava anställts för utförande av arbete av mer eller mindre tillfällig karaktär. För en avsevärd del av ifrågavarande personal utgör ock anställningen allenast en bisyssla vid sidan av annan verksamhet.

Ehuruval avlöningsrevisionen ansett det icke vara lämpligt att i paragrafen intaga någon föreskrift rörande avlöningens bestämmande för här ifrågavarande personal, på grund av de växlande anställnings- och tjänstgöringsförhållandena vid olika verk, förutsätter revisionen dock såsom självfallet, att ersättningen icke i något fall bestämmes till högre belopp, än som i förhållande till arbetstiden motsvarar avlöningsförmånerna för jämförlig extra tjänsteman.

Övergångsbestämmelser m. m.

De i det föregående förordade nya avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie befattningshavare vid allmänna civilförvaltningen äro avsedda att lända till efterrättelse från och med den 1 juli 1935, vilken dag civila tjänstepensionsreglementet skall träda i kraft samt det av 1930 års pensionssakkunniga framlagda förslaget till civilt familjepensionsreglemente — enligt vad de sakkunniga åsyftat — skulle bliva gällande. Till de av revisionen föreslagna nya avlöningsbestämmelserna böra anknytas vissa övergångsbestämmelser.

1 punkten.

Med hänsyn till den föreslagna förändrade konstruktionen av löneplanen för extra ordinarie tjänstemän samt de för sådana tjänstemän ifrågasatta ändrade grunderna för tillgodoräknande av föregående anställningstid och för löneklassplacering vid befordran torde från och med den 1 juli 1935 en omräkning av en var extra ordinarie befattningshavares lönetursrätt bliva nödvändig. Avlöningsrevisionen har visserligen övervägt, huruvida det icke vore möjligt att såsom en följd av lönebeloppens förskjutning uppåt med en löneklass inom envar lönegrad å den föreslagna löneplanen, utan omräkning av lönetursrätten i övrigt, genomföra en motsvarande höjning i löneställningen för de nu i tjänst varande extra ordinarie tjänstemännen, men har revisionen med hänsyn till de avsevärda kostnader för statsverket, som därav skulle föranledas, ansett sig icke kunna förorda en sådan anordning. Revisionen föreslår därför en övergångsbestämmelse av innebörd, att de nya avlöningsbestämmelserna skola i avseende å extra ordinarie tjänstemäns placering i löneklass så tillämpas, som om de varit gällande under hela den tid, tjänstemannen i oavbruten följd innehåft anställning i statens tjänst.

2 punkten.

Då det vid tillämpning av nyssberörda övergångsstadgande i åtskilliga fall kan inträffa, att en extra ordinarie tjänsteman efter omräkning av hans lönetursförhållanden skulle kunna komma i sämre ställning i lönehänseende än för närvarande, bör genom särskild övergångsbestämmelse föreskrivas, att sådan tjänsteman icke må i anledning av de nya bestämmelserna lida minskning i den avlöning — fränsett dyrtidstillägg och provisoriskt dyrtidstillägg — som före bestämmelsernas ikraftträdande tillkommit honom. Ehuru revisionens författningsförslag, såsom framgår av det förut anförda, i semesterhänseende innefattar vissa förbättringar för de extra ordinarie tjänstemännen, är det dock icke uteslutet, att i en del fall de nu gällande semesterföreskrifterna kunna ställa sig för tjänstemannen förmånligare än de av revisionen föreslagna. Nyssnämnda övergångsstadgande bör fördenskull jämväl avse semester.

I förutnämnda skrivelse till avlöningsrevisionen från vissa amanuenser vid centrala ämbetsverk, vilka vid sidan av sin heltidstjänst i ett verk för närvarande fullgöra halvtidstjänstgöring i annat verk, har hemställts, att i ett blivande förslag till nya avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare måtte intagas en övergångsbestämmelse av innebörd, att vederbörande ämbetsverk må äga rätt att bibehålla dem vid deras nuvarande extra ordinarie anställningar och avlöningsförmåner, sjukavlöning och semester däri inbegripna. Avlöningsrevisionen, som anser något undantag från de i 2 § av författningsförslaget upptagna allmänna bestämmelserna härutinnan icke böra förekomma, finner emellertid skäligt, att sådan tjänsteman medgives rätt att efter den 1 juli 1935 bibehållas vid den avlöning samt den förmån av semester, som omedelbart före nämnda dag tillkommit honom i hans egenskap av extra ordinarie tjänsteman vid två verk, dock utan rätt för honom till löneklassuppflyttning enligt löneplanen för extra ordinarie tjänstemän vid det verk, där han, till följd av bestämmelserna i nyssnämnda författningsrum, efter nämnda dag kan komma att innehava annan icke-ordinarie anställning än extra ordinarie. Samma rätt bör även medgivas sådan amanuens med tjänstgöring i mer än ett verk, vilken visserligen icke har heltidstjänstgöring i någotdera verket men vars dagliga tjänstgöring likväl sammanlagt överstiger den normala. Genom den allmänna formulering, föreskrifterna under 2 punkten av övergångsbestämmelserna erhållit, skulle emellertid något särskilt övergångsstadgande icke erfordras för att tillförsäkra de extra ordinarie tjänstemän, varom nu är fråga, hittills åtnjuten avlöning och semesterförmån. Av föreskrifterna under sagda punkt följer, att såsom villkor för sådant medgivande skall gälla, att tjänstgöringen efter den 1 juli 1935 är av samma omfattning som omedelbart dessförinnan.

Extra ordinarie tjänsteman, som den 1 juli 1935 ännu icke uppnått 20 års ålder, skulle på grund av bestämmelsen i 3 §, första stycket, av författningsförslaget icke vara berättigad att innehava extra ordinarie anställning och åtnjuta därmed förenade löneförmåner. Genom det i förevarande punkt intagna övergångsstadgandet skulle även sådan tjänsteman bibehållas vid dessförinnan åtnjuten avlöning ävensom semesterförmån. Avlöningsrevisionen förutsätter emellertid, att tjänsteman, varom nu är fråga, icke skall behöva frånträda sin extra ordinarie anställning för den korta tid, som återstår, till dess han uppfyller det i berörda paragraf av författningsförslaget stadgade villkoret för vinnande av extra ordinarie anställning.

Enär de i författningsförslaget intagna avlöningsbestämmelserna för extra tjänstemän icke innehålla någon föreskrift om tillgodoräkande av föregående tjänstetid för placering i löneklass, skulle befattningshavare, som inordnas under dessa bestämmelser, erhålla lön enligt den lägre löneklassen inom den lönegrad, till vilken han hänföres. Det torde emellertid

få anses skäligt, att därest han före bestämmelsernas tillämpning å honom innehåft högre lön, än som motsvarar sagda löneklass, han må bibehållas vid förut innehavda löneförmåner. Då löneklassplaceringen skulle få betydelse bland annat för beräkning av tjänstledighetsavdrag vid sjukdom, torde vid löneklassplaceringen böra iakttagas, att tjänstemannen hänföres till den löneklass inom lönegraden, som till beloppet ligger närmast under hans förutvarande avlöning, samt därutöver tillerkännes personligt lönetillägg motsvarande skillnaden. Har extra tjänsteman under minst tre år före övergången den 1 juli 1935 åtnjutit arvode till belopp, ej understigande lön enligt den lägre löneklassen inom vederbörande lönegrad, bör han berättigas omedelbart bliva placerad i den högre löneklassen inom lönegraden.

Det i förevarande punkt föreslagna stadgandet är närmast avsett att reglera avlöningsförmånerna för extra ordinarie och extra tjänstemän vid övergången den 1 juli 1935 till de nya avlöningsbestämmelserna. Emellertid torde få erinras, hurusom efter förslag av allmänna civilförvaltningens lönenämnd den i kungörelsen 1925: 356 upptagna motsvarande övergångsbestämmelsen genom en år 1926 genomförd författningsändring (nr 268) gavs en mera allmän avfattning, på det att icke särskilda övergångsbestämmelser skulle behöva utfärdas i samband med framdeles inträffande löneregleringar. Formuleringen av övergångsstadgandet i det föreliggande författningsförslaget har skett i anslutning till avfattningen av 1926 års kungörelse.

3 punkten.

I enlighet med vad avlöningsrevisionen i den allmänna motiveringen framhållit, torde vidare en övergångsföreskrift böra meddelas därom, att från extra anslag avlönad befattningshavare, som avses i 33 eller 34 § av kungörelsen 1925: 356 och som i anledning av ombildning den 1 juli 1935 av hans innehavda tjänst överföres till extra ordinarie eller extra tjänst inom samma lönegrad, icke skall lida minskning i honom dessförinnan tillkommande avlöning — däri inbegripen rätt till löneklassuppflyttning enligt förut gällande grunder — ävensom övriga avlöningsförmåner. Detta innebär alltså, att för befattningshavare, som avses i berörda 33 §, avlöningsreglementet för ordinarie tjänstemän i övrigt skall i tillämpliga delar gälla även efter sagda tidpunkt, så länge nämligen han kvarstår i sådan tjänst. Skulle däremot sådan befattningshavare i samband med övergången erhålla förordnande att innehava tjänst inom högre lönegrad, böra däremot avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän utan vidare å honom tillämpas.

I det föregående har avlöningsrevisionen förordnat, att särskilda övergångsstadganden meddelas beträffande de assessorer i hovrätt och de föredragande i regeringsrätten, som den 1 juli 1935 övergå till motsvaran-

de extra ordinarie tjänster. Dylika övergångsstadganden torde emellertid böra av Kungl. Maj:t utfärdas i särskild ordning. Vad särskilt angår föredragandena i regeringsrätten vill revisionen framhålla, att då dessa befattningshavares nuvarande löneförmåner blivit av riksdagen bestämda, beslut om deras överförande till extra ordinarie anställning och vad därmed äger sammanhang torde av Kungl. Maj:t böra meddelas först efter riksdagens hörande.

Liknande övergångsstadganden torde ock erfordras beträffande en i detta utlåtande förut icke omnämnd tjänstemannagrupp. Revisionen avser härmed de fyra förordnade revisionssekreterarna i nedre justitierevisionen, vilka hittills avlönats från extra anslag och som i samband med övergången den 1 juli 1935 till de nya avlöningsbestämmelserna torde böra inordnas under kategorien »tjänstemän å extra ordinarie stat».

Alternativa förslag till lösning av frågan om revision av avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie befattningshavare.

Det förslag till kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen, som innefattas i Bil. A, har, såsom förut påpekats, upprättats under förutsättning, att det av 1930 års pensionssakkunniga framlagda förslaget till civilt familjepensionsreglemente bliver i huvudsak antaget med giltighet från och med den 1 juli 1935. Avlöningsrevisionen har emellertid uppställt för sig till besvarande även den frågan, huruvida och i vad mån den av innevarande års riksdag beslutade tjänstepensioneringen kan motivera en revision av avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie personal på det sätt och i den omfattning revisionen föreslagit, därest den genom 1930 års pensionssakkunnigas förslag aktuell vordna familjepensionsfrågan icke vinner sin lösning vid 1935 års riksdag. Vid det övervägande, avlöningsrevisionen ägnat detta spörsmål, har revisionen kommit till den uppfattningen, att tvenne alternativ till frågans provisoriska lösning lämpligen kunna komma i fråga.

Alternativ I.

Det ena av dessa alternativ innebär, att det av revisionen förordade författningsförslaget (huvudförslaget) i stort sett genomföres, dock med de ändringar, som betingas av att med familjepensionsfrågans lösning får anstå till ett annat år. Då den av revisionen i huvudförslaget ifrågasatta förändrade löneplanen för extra ordinarie tjänstemän väsentligen är föranledd av den i familjepensionsförslaget förutsatta skyldigheten för dessa tjänstemän att vidkännas pensionsavdrag för sin familjepensionering, bör enligt revisionens mening den i nämnda författningsförslag in-

gående löneplanen ersättas med en i huvudsaklig anslutning till den nuvarande löneskalan upprättad löneplan.

Vid sådant förhållande bör den under 11 § av huvudförslaget förordade höjningen av tidsavdraget vid tillgodoräknande av föregående tjänstetid från ett år till tre år förfalla och de i 11 § 1 mom. av 1925 års kungörelse givna bestämmelserna i sak bibehållas. En mindre jämkning synes dock revisionen vara påkallad. Revisionen anser, att de i sagda moment förekommande orden »i den mån så provas skäligt» böra ur bestämmelserna utgå. Därigenom torde den ojämnhet i fråga om tidsavdraget vid tillgodoräknande av föregående tjänstetid, som, enligt vad revisionen i det föregående påpekat, understundom förekommit vid bestämmelsernas tillämpning, kunna förebyggas.

De i huvudförslaget upptagna s. k. sneddningsreglerna lära däremot böra tillämpas vid ett genomförande av ifrågavarande alternativ.

Vid en på nu angivna sätt genomförd revidering av avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie befattningshavare inom den allmänna civilförvaltningen skulle vad revisionen i den allmänna motiveringen anfört under avdelningen »Vissa spörsmål av grundläggande betydelse vid avlöningsrevisionen. Extra ordinarie tjänstemän» rörande löneplanens konstruktion ävensom i fråga om tillgodoräkning av föregående tjänstetid icke få någon tillämpning. I avseende å revisionens uttalanden under avdelningen »Ändring i avlöningsbestämmelserna för befattningshavare å extra stat» må anföras, att en ombildning av befattningar å extra stat till extra ordinarie tjänster skulle innebära en försämring i avlöningsförmånerna i jämförelse med huvudförslaget så till vida, att innehavare av ifrågavarande tjänster skulle erhålla lön enligt en löneklass, som låge två löneklasser i stället för, såsom nu, en löneklass under de för motsvarande ordinarie tjänstemän gällande. Å andra sidan torde få framhållas, hurusom hittills befattningshavare å extra stat i stor utsträckning varit ordinarie tjänstemän i lägre lönegrader. Då såsom nyss nämnts sneddningsreglerna äro avsedda att ingå i avlöningsbestämmelserna även enligt förevarande alternativ, skulle i många fall någon egentlig förändring icke inträda i dessa tjänstemäns löneställning i förhållande till huvudförslaget. Med hänsyn härtill och då revisionen förutsätter, att familjepensionsfrågan i allt fall vinner sin lösning inom den närmaste framtiden och det sålunda här endast är fråga om en kortare övergångsperiod, synes det revisionen, att anledning ej heller förefinnes att i förevarande alternativ — lika litet som i huvudförslaget — upptaga särskilda, i anslutning till de nuvarande extrastatsreglerna utarbetade avlöningsföreskrifter.

Vad revisionen i övrigt anfört i allmänna motiveringen till huvudförslaget skulle gälla även vid ett genomförande av förevarande alternativ.

I fråga om huvudförslagets övergångsbestämmelser torde revisionen få anföra, att då någon förändring i löneplanen för extra ordinarie tjän-

stemän eller i reglerna om tillgodoräkning av föregående tjänstetid icke ifrågasättes enligt förevarande alternativ, någon omräkning av de nu anställda extra ordinarie tjänstemännens lönetursrätt icke skulle bli erforderlig vid alternativets genomförande. Följaktligen skulle för de nuvarande extra ordinarie tjänstemännen ej heller förefinnas något behov av övergångstadganden, motsvarande de i punkterna 1 och 2 av huvudförslaget upptagna. Då emellertid dylika övergångsstadganden behövas för reglering av löneförmånerna vid övergången den 1 juli 1935 för vissa särskilda grupper tjänstemän, som i motiveringen till huvudförslagets övergångsbestämmelser närmare angivits, böra ifrågasättas övergångsstadganden anknyttas även till förevarande alternativ. Det i huvudförslaget upptagna övergångsstadgandet beträffande nuvarande befattningshavare å extra stat blir erforderligt även vid genomförande av förevarande alternativ.

De ändringar i huvudförslaget, som skulle erfordras vid en lösning av revisionsfrågan enligt nu omhandlade alternativ, hava sammanfattats i *Bil. C* till detta utlåtande.

Alternativ II.

Det andra alternativ, som under ovan angivna förutsättning enligt avlöningsrevisionens mening skulle kunna ifrågakomma, innebär i princip, att i kungörelsen 1925:356 vidtagas allenast de ändringar, som den 1 juli 1935 oundgängligen betingas av civila tjänstepensionsreglementets ikraftträdande och de beslutade ändringarna i uppställningen av riksstatens utgiftssida. I sådant hänseende erfordras dels vissa rent formella jämkningar i kungörelsens uppställning, närmast föranledda av att uppdelningen i riksstaten av anslagen i ordinarie och extra anslag skall upphöra, dels ock viss omarbetning av avlöningsbestämmelserna för befattningshavare, som för närvarande avlönas från extra anslag.

Vad de formella ändringarna angår, må följande anföras. Enär uppdelningen av riksstatsanslagen i ordinarie och extra skall upphöra den 1 juli 1935, bör avdelningsrubriken: »1 Avd. Befattningshavare med avlöning från ordinarie anslag» helt och hållet utgå. Avdelningsrubriken: »2 Avd. Befattningshavare med avlöning från extra anslag» bör likaledes bortfalla. Då emellertid vissa av de under denna avdelning avsedda befattningshavarna hittills åtnjutit avlöning enligt särskilda bestämmelser, de s. k. extrastatsreglerna, och dessa regler synts revisionen alltjämt böra bibehållas, bör sistnämnda avdelningsrubrik ersättas med en ny kapitelbeteckning: »4 Kap. Befattningshavare å extra stat».

Då vidare den enda skillnad i lönetekniskt hänseende, som hittills förefunnits mellan de i 1 § omförmälda arvodesbefattningarna, å ena, och de i 31 § omhandlade arvodesbefattningarna, å andra sidan, varit karaktären av de anslag, från vilka avlöningen till innehavarna bestritts, kunna båda dessa grupper befattningshavare i avlöningsbestämmelserna sammanföras

till en paragraf, 1 §. I sammanhang härmed bör ock kapitelrubriken: »1 Kap. Befattningshavare med arvode enligt stat» ändras till »1 Kap. Befattningshavare avlönade med av Kungl. Maj:t fastställt arvode». Enär därjämte innehavare av de från extra anslag avlönade befattningar, som omförmälas i 34 §, hittills åtnjutit lön och övriga förmåner enligt bestämmelserna i kungörelsens 2 eller 3 kap., kunna dessa befattningar efter den nya riksstatsuppställningens genomförande utan vidare ombildas till extra ordinarie eller extra tjänster. Under 4 kap. komma följaktligen att kvarstå allenast de avlöningsbestämmelser, som hava avseende å befattningshavare i 21:a och högre lönegrader (befattningshavare å extra stat).

Till de sakliga ändringar i kungörelsen, vilka avlöningsrevisionen anser behöfliga, återkommer revisionen vid redogörelsen här nedan för det utkast till författning i ämnet, som revisionen upprättat och som finnes fogat såsom bilaga till detta utlåtande (*Bil. D*).

Vid ett genomförande av nu ifrågavarande alternativ skulle åtskilligt av vad avlöningsrevisionen anført i den allmänna motiveringen till huvudförslaget icke få någon tillämpning. Avlöningsrevisionen åsyftar härvid de av revisionen gjorda allmänna uttalandena under avdelningarna »Vissa spörsmål av grundläggande betydelse vid avlöningsrevisionen», »Ändring i avlöningsbestämmelserna för befattningshavare å extra stat» samt »Ändrade grunder för ersättningens bestämmande vid vikariat av längre varaktighet». Däremot skulle vad revisionen anført under avdelningarna »Förändrade anställnings- och avlöningsvillkor för vissa grupper icke-ordinarie befattningshavare», »Ämbetsverkens befogenhet att antaga icke-ordinarie tjänstemän i olika anställningsformer» samt »Avlöningskostnadernas bestridande och uppställningen av ämbetsverkens stater» i huvudsak äga giltighet även vid den begränsade revidering av avlöningsbestämmelserna, som i nu förevarande alternativ ifrågasättes. Till vad revisionen anført och föreslagit under sistnämnda avdelning får emellertid avlöningsrevisionen foga följande anmärkningar.

Såsom redan anförts, har avlöningsrevisionen ansett sig icke hava anledning att i förevarande alternativ ifrågasätta ett upphävande av de nuvarande extrastatsreglerna. Då i fortsättningen skulle liksom hittills finnas befattningshavare å extra stat i 21:a och högre lönegrader, torde revisionen få betona, att vid det förhållandet att dessa befattningshavare skulle avlönas från anslag, som till karaktären icke skilja sig från de vanliga avlöningsanslagen, begreppet »befattningshavare å extra stat» måste få en i viss mån annan innebörd än för närvarande. Med sagda begrepp skulle framdeles förstås innehavare av sådan enligt riksdagens beslut inrättad, i högre lönegrad än den 20:e placerad icke-ordinarie befattning, å vilken avlöning utgår enligt de s. k. extrastatsreglerna.

Vad angår uppställningen av ämbetsverkens stater och vad därmed äger sammanhang, har revisionen i huvudförslaget förordat, att extra ordinarie befattningar i 21:a och högre lönegrader skola i personalförteckningen upp-

tagas under rubriken »Tjänstemän å extra ordinarie stat» samt att avlöningarna till de under nämnda rubrik upptagna befattningshavarna skola utgå från en anslagspost betecknad »Avlöningar till tjänstemän å extra ordinarie stat (enligt personalförteckning), förslagsvis». Ett genomförande av förevarande alternativ förutsätter, att ifrågavarande rubriker erhålla den förändrade lydelsen »Tjänstemän å extra stat», respektive »Avlöningar till tjänstemän å extra stat, förslagsvis». Denna uppställning av personal- och avlöningsstaterna förutsätter tillika, att därest extra ordinarie befattning i högre lönegrad än den 20:e genom beslut av Kungl. Maj:t inrättas, sådan befattning icke kommer att upptagas i personalförteckningen samt att ej heller avlöningen till innehavaren kommer att utgå från förenämnda anslagspost »Avlöningar till tjänstemän å extra stat» utan från anslagsposten »Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal».

I avseende å det av avlöningsrevisionen upprättade författningsutkastet får revisionen anföra följande.

1 §.

Förevarande paragraf synes böra erhålla väsentligen samma lydelse, som av revisionen föreslagits beträffande 36 § i huvudförslaget. Revisionen torde följaktligen beträffande motiveringen till denna paragraf få åberopa vad revisionen anfört i specialmotiveringen till berörda 36 §.

3 §.

Med hänsyn till tjänstepensionsrättens utsträckande till extra ordinarie tjänstemän torde ifråga om amanuenser böra meddelas liknande inskränkande föreskrifter beträffande anställning vid mer än ett verk, som upptagits i huvudförslaget. I förevarande paragraf föreslås dels en ändring av författningstexten av den innebörd, att anställning som extra ordinarie amanuens med avkortad tjänstgöring icke må avse annan daglig tjänstgöringstid än halvtid, dels ock en komplettering av författningstexten av det innehåll, att extra ordinarie tjänsteman med full tjänstgöring i ett verk icke samtidigt må innehava extra ordinarie anställning i annat verk. I fråga om behovet av ifrågavarande författningsändringar tillåter sig avlöningsrevisionen åberopa, vad revisionen anfört i specialmotiveringen till 2 § av huvudförslaget.

25 §.

Förevarande paragraf har undergått en mindre formell komplettering, som icke torde tarva någon särskild motivering.

31 §.

Revisionen har ansett det erforderligt att i en särskild paragraf definiera begreppet befattningshavare å extra stat. Den nuvarande texten i 31 § har ersatts med bestämmelse i sådant hänseende.

I 32 § av utkastet hava med vissa mindre formella jämkningar sammanförts de i 32 och 33 §§ av kungörelsen meddelade avlöningsbestämmelserna för befattningshavare å extra stat. Härigenom och på grund av vad ovan anförts skulle 33 och 34 §§ kunna ur kungörelsen utgå.

Övergångsbestämmelserna.

Då någon förändring i löneförmånerna för extra ordinarie tjänstemän i allmänhet ävensom för befattningshavare å extra stat icke ifrågasättes i förevarande alternativ, skulle de i 1 och 3 punkterna av övergångsbestämmelserna till huvudförslaget meddelade föreskrifterna icke få någon motsvarande tillämpning. Däremot erfordras med hänsyn till amanuenser med anställning i mer än ett verk ett övergångsstadgande motsvarande det i 2 punkten av huvudförslaget upptagna.

*Bilaga A.***Förslag**

till

Kungl. Maj:ts kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen.

Kungl. Maj:t har funnit gott meddela följande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid de verk, å vilka avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451, jfr 1925 nr 270) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, äger tillämpning eller beträffande vilka Kungl. Maj:t särskilt föreskrivit, att förevarande avlöningsbestämmelser skola tillämpas.

1 K a p.

Extra ordinarie tjänstemän.

1 §.

Med extra ordinarie tjänsteman förstås i denna kungörelse befattningshavare:

a) vilken, efter förberedande utbildning antingen vid verket eller eljest i statens tjänst eller ock i undantagsfall efter annan för befattningen erforderlig utbildning, antagits i mera fast icke-ordinarie anställning i syfte att, efter fortsatt prövnings- och utbildningstid, befordras till ordinarie tjänst vid verket;

b) vilken, vare sig med eller utan sådan förberedande utbildning, som under a) sägs, erhållit stadigvarande anställning vid verket i icke-ordinarie tjänst men antingen till följd av ålder eller av annan anledning icke anses kunna ifrågakomma till ordinarie befattning eller ock på grund därav, att ordinarie befattning ej förekommer för den art av tjänstgöring, som av honom bestrides, är utesluten från erhållande av dylik befattning inom samma tjänstegren.

2 §.

För extra ordinarie tjänsteman gäller i fråga om tjänstgöringstidens längd vad därom finnes stadgat för jämförlig ordinarie tjänsteman; dock att i extra ordinarie befattning undantagsvis må kunna anställas befattningshavare med en daglig tjänstgöringstid, motsvarande hälften av den för ordinarie tjänsteman bestämda.

Extra ordinarie tjänsteman med full tjänstgöring i ett verk må icke samtidigt innehava extra ordinarie befattning vid annat verk. Ej heller må

extra ordinarie befattning innehavas av den, som är innehavare av ordinarie befattning, med mindre han frånträder utövandet av den ordinarie befattningen.

3 §.

Extra ordinarie anställning kan vinnas endast av den, som uppnått 20 års ålder.

Rörande de närmare villkoren för att kunna antagas till extra ordinarie tjänsteman, kompetensfordringar, allmänna skyldigheter m. m. gäller vad därom är eller må bli särskilt stadgat.

4 §.

Vid anställning i extra ordinarie befattning erhåller tjänstemannen skriftligt antagningsbevis. Avser anställningen halv tjänstgöringstid, angives detta i antagningsbeviset.

Entledigande av extra ordinarie tjänsteman av annan anledning än tjänstefel sker efter skriftlig uppsägning, vilken så vitt möjligt bör ske senast tre månader före anställningens upphörande.

5 §.

Till extra ordinarie tjänsteman utgår, där ej annat följer av bestämmelserna i 8 och 9 §§, lön enligt den i 6 § införda *löneplanen* med särskilda, för vederbörande *lönegrader* och *löneklasser* samt *ortsgrupper* fastställda årliga belopp. Lönen utbetalas månadsvis i efterskott.

6 §.

Löneplan.

Lönegrad		Löneklass							
Nr	Omfattar löneklasserna nr	Nr	Ortsgrupp						
			A	B	C	D	E	F	G
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	a, 1—4	a	1 440	1 506	1 572	1 638	1 704	1 770	1 836
2	1—5	1	1 500	1 566	1 632	1 698	1 764	1 830	1 896
3	2—6	2	1 620	1 692	1 764	1 836	1 908	1 980	2 052
4	3—7	3	1 740	1 818	1 896	1 974	2 052	2 130	2 208
5	4—8	4	1 860	1 944	2 028	2 112	2 196	2 280	2 364
6	5—9	5	1 980	2 070	2 160	2 250	2 340	2 430	2 520
7	6—10	6	2 100	2 196	2 292	2 388	2 484	2 580	2 676
8	7—11	7	2 220	2 322	2 424	2 526	2 628	2 730	2 832
9	8—12	8	2 340	2 448	2 556	2 664	2 772	2 880	2 988
10	9—13	9	2 460	2 574	2 688	2 802	2 916	3 030	3 144
11	10—14	10	2 580	2 700	2 820	2 940	3 060	3 180	3 300

Lönegrad		L ö n e k l a s s							
Nr	Omfattar lönklas- serna nr	Nr	O r t s g r u p p						
			A	B	C	D	E	F	G
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
12	11—15	11	2 730	2 856	2 982	3 108	3 234	3 360	3 486
13	12—16	12	2 880	3 012	3 144	3 276	3 408	3 540	3 672
14	13—17	13	3 060	3 198	3 336	3 474	3 612	3 750	3 888
15	14—18	14	3 240	3 384	3 528	3 672	3 816	3 960	4 104
16	15—19	15	3 450	3 600	3 750	3 900	4 050	4 200	4 350
17	16—20	16	3 660	3 816	3 972	4 128	4 284	4 440	4 596
18	17—21	17	3 960	4 122	4 284	4 446	4 608	4 770	4 932
19	18—22	18	4 260	4 434	4 608	4 782	4 956	5 130	5 304
20	19—22	19	4 560	4 746	4 932	5 118	5 304	5 490	5 676
21	20—23	20	4 860	5 058	5 256	5 454	5 652	5 850	6 048
22	21—24	21	5 160	5 370	5 580	5 790	6 000	6 210	6 420
23	22—25	22	5 520	5 736	5 952	6 168	6 384	6 600	6 816
24	23—26	23	5 880	6 102	6 324	6 546	6 768	6 990	7 212
25	24—27	24	6 300	6 528	6 756	6 984	7 212	7 440	7 668
26	25—28	25	6 720	6 954	7 188	7 422	7 656	7 890	8 124
27	26—29	26	7 140	7 380	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580
28	27—30	27	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060
29	28—31	28	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060	9 300	9 540
30	29—32	29	8 580	8 820	9 060	9 300	9 540	9 780	10 020
		30	9 060	9 300	9 540	9 780	10 020	10 260	10 500
		31	9 540	9 780	10 020	10 260	10 500	10 740	10 980
		32	10 020	10 260	10 500	10 740	10 980	11 220	11 460

7 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman hänföres högst till lönegrad med samma ordningsnummer, som betecknar den lönegrad, vilken blivit fastställd för ordinarie tjänsteman med närmast jämförliga arbetsuppgifter. För amanuens utgår dock lönen högst enligt 18 lönegraden.

Föreligger behov av extra ordinarie befattning i högre lönegrad än den 20:e, skall frågan om sådan befattnings inrättande underställas Kungl. Maj:ts prövning.

2. I fråga om fördelningen av de orter, där extra ordinarie tjänstemän äro stationerade, å de uti löneplanen upptagna ortsgrupperna gäller vad Kungl. Maj:t i sådant hänseende fastställt för ordinarie personal.

Extra ordinarie tjänsteman utan fast stationeringsort åtnjuter lön enligt den ortsgrupp, tjänstgöringsorten tillhör.

8 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman med halv tjänstgöringstid uppbär lön med hälften av det i löneplanen upptagna beloppet. Motsvarande reducering vidtages beträffande de i 15—17 §§ omförmälda tjänstledighetsavdragen.

2. Där verkets styrelse så anser skäligt, må i fråga om extra ordinarie tjänsteman, vilken från staten uppbär tjänstepension, livränta eller årligt understöd, från lönen avdragas ett belopp, högst motsvarande pensionens, livräntans eller understödets storlek.

9 §.

1. Vid tillträddandet av extra ordinarie tjänst erhåller tjänsteman lön enligt lägsta löneklassen för den lönegrad, till vilken tjänsten hör, där ej föreskrifterna i 8, 11, 12 eller 13 § giva anledning till avvikelse härutinnan.

2. Efter att hava tillhört en och samma löneklass under tre år uppflyttas tjänstemannen till närmast högre löneklass samt efter ytterligare tre år till den därpå följande högre löneklassen och så vidare, intill dess den för lönegraden fastställda högsta löneklassen uppnåts, allt så framt ej annat följer av föreskrifterna i 10, 11, 12 eller 13 §.

Kvinnlig tjänsteman äger dock icke rätt att åtnjuta lön enligt högsta löneklassen inom vederbörande lönegrad.

3. Uppflyttning till högre löneklass sker vid ingången av kalenderkvartalet näst efter det, under vilket den för sådan uppflyttning stadgade tjänstetiden i den lägre löneklassen tilländagått.

10 §.

Såsom villkor för extra ordinarie tjänstemans uppflyttning till högre löneklass gäller utöver vad ovan är sagt:

att han under minst fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för vinnande av uppflyttning, skall hava bestritt sin egen eller på grund av förordnande annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag; dock att härvid icke skall föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller annan tjänstledighet med oavkortad lön eller ledighet för fullgörande av honom åliggande militär tjänstgöring;

att uppskov med uppflyttningen icke prövats böra äga rum med hänsyn till mindre väl vitsordad tjänstgöring under den tid, tjänstemannen tillhört den lägre löneklassen, dock att härvid viss i tjänsten begången förseelse, för vilken tjänstemannen särskilt bestraffats, icke i och för sig må räknas honom till last utan hänsyn därtill tagas, endast då förseelsen kan sägas karakterisera arten av tjänstgöringen i dess helhet; samt

att tjänstemannen icke redan uppnått den levnadsålder, vid vilken ordinarie tjänsteman i närmast motsvarande ställning är skyldig att avgå från tjänsten.

11 §.

Om den, som tillträder extra ordinarie befattning, innehar annan icke-ordinarie anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art

och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den extra ordinarie befattningen, må för bestämmandet av hans begynnelselön i denna tjänst och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas honom den tid utöver tre år, under vilken han efter fyllda 18 år i en följd innehaft dylik anställning.

12 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman, som befordras till extra ordinarie befattning inom högre lönegrad, erhåller i den nya befattningen placering lägst i löneklass närmast högre än den han före befordringen tillhörde. Dessutom äger han för omedelbar eller framtida uppflyttning i högre löneklass räkna sig till godo den tid intill tre år, varunder han i den föregående tjänsten tillhört eller beräknas hava tillhört löneklass, som är närmast lägre än den, till vilken han på grund av vad sålunda föreskrivits bör vid befordran hänföras. Tjänstemannen må dock icke på grund av dessa bestämmelser placeras i högre löneklass än den högsta för den nya tjänsten gällande löneklassen.

Extra ordinarie tjänsteman, som övergår till annan extra ordinarie befattning inom samma lönegrad eller som utan något sitt förvållande nedflyttas till extra ordinarie befattning inom lägre lönegrad, äger i den nya befattningen bibehålla den placering i löneklass, han i den föregående tjänsten innehade; dock må lönen icke i något fall utgå enligt högre löneklass än den högsta för den nya tjänsten fastställda.

2. Övergår extra ordinarie tjänsteman med halv tjänstgöringstid till extra ordinarie befattning med full tjänstgöring, ankommer på verkets styrelse att besluta, i vad mån hänsyn skall för löneklassplaceringen tagas till föregående extra ordinarie anställning.

13 §.

Förordnas ordinarie tjänsteman att innehava extra ordinarie befattning inom högre lönegrad, skall vad i 12 § 1 mom., första stycket, stadgas äga motsvarande tillämpning. Sådan tjänsteman må i övrigt icke på grund av föreskrifterna i detta kap. i den extra ordinarie befattningen lida minskning i de förmåner, som enligt avlöningsreglementet med därtill hörande tillämpnings- och tilläggsföreskrifter tillkomma honom i hans egenskap av ordinarie tjänsteman.

14 §.

Kallortstillägg utgår till extra ordinarie tjänsteman efter samma grunder som till den ordinarie personalen.

15 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman, som av behörigen styrkt sjukdom i annat fall, än i 2 mom. eller i 16 § 1 mom. avses, hindras att tjänstgöra, äger

att under en tid av högst sex månader av ett och samma kalenderår eller vid sjukdom, som fortgår över årsskifte, under högst sex månader i en följd åtnjuta lön jämte kallortstillägg efter avdrag av ett belopp lika med det för ordinarie befattningshavare i motsvarande löneklass enligt 16 § 1 mom. av avlöningsreglementet bestämda tjänstledighetsavdraget eller, därest tjänstemannen uppbär lägre lön än som motsvarar 1 löneklassen för ordinarie tjänstemän, det för sistnämnda löneklass bestämda avdraget.

I fråga om sjukledighet utöver nämnda tid bestämmer verkets styrelse, om tjänstemannen skall avstå någon del av lönen utöver det i föregående stycke angivna tjänstledighetsavdraget.

2. Kvinnlig extra ordinarie tjänsteman, vilken erhållit ledighet på grund av behörigen styrkt sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd, må för en tid av högst tre månader åtnjuta lön jämte kallortstillägg efter avdrag av ett belopp lika med det för ordinarie tjänsteman i motsvarande löneklass enligt 2 §, punkt B, av tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet bestämda tjänstledighetsavdraget eller, därest tjänstemannen uppbär lägre lön, än som motsvarar 1 löneklassen för ordinarie tjänstemän, det för sistnämnda löneklass bestämda avdraget.

16 §.

1. Har extra ordinarie tjänsteman skadats till följd av olycksfall i tjänsten och därigenom blivit hindrad att tjänstgöra i egen eller annan befattning, äger han:

a) om olycksfallet medfört sjukdom, åtnjuta honom eljest tillkommande lön jämte kallortstillägg, så länge sjukdomen varar, samt

b) om olycksfallet, efter upphörande av därav förorsakad sjukdom, medfört under längre eller kortare tid bestående förlust av arbetsförmågan, under tiden likaledes åtnjuta honom eljest tillkommande lön jämte kallortstillägg, dock högst intill dess sex månader förflutit från dagen för olycksfallet, men skall tjänstemannen för tid därutöver av sin lön avstå ett belopp lika med det i 15 § 1 mom. angivna tjänstledighetsavdraget, så framt ej verkets styrelse på grund av särskilda förhållanden finner anledning medgiva, att sådant avdrag icke skall äga rum eller skall ske med lägre belopp än nyss sagts.

2. Har extra ordinarie tjänsteman förbjudits att tjänstgöra till förekommande av smittofara, gäller i fråga om avlöning under tiden vad i 1 mom. b) stadgas.

17 §.

1. Vid tjänstledighet för offentligt uppdrag, för vilket ersättning ej utgår eller för vilket ersättningen utgår endast med visst belopp för sammanträdes- eller förrättningsdag, äger extra ordinarie tjänsteman, där ej fråga är om ledighet, som i 2 mom. sägs, uppbära lön, minskad med ett belopp lika med det i 15 § 1 mom. angivna tjänstledighetsavdraget.

2. Åtnjuter extra ordinarie tjänsteman tjänstledighet för fullgörande av uppdrag, som omförmäles i gällande kungörelse med bestämmelser angående kommittéer, eller för anställning hos riksdagen eller dess revisorer eller hos kyrkomötet, skall han avstå hela lönen jämte kallortstillägg.

3. För enskild angelägenhet, som finnes vara av särskilt ömmande beskaffenhet, eller där eljest synnerliga skäl föreligga, må verkets styrelse kunna tilldela extra ordinarie tjänsteman tjänstledighet under begränsad kort tid mot avstående av ett belopp lika med det i 15 § 2 mom. angivna tjänstledighetsavdraget.

4. Kvinnlig extra ordinarie tjänsteman, som åtnjuter tjänstledighet för havandeskap eller barnsbörd, må för en tid av högst tre månader åtnjuta lön jämte kallortstillägg efter avdrag av ett belopp lika med det för ordinarie tjänsteman i motsvarande löneklass enligt 2 §, punkt C, av tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet bestämda tjänstledighetsavdraget eller, därest tjänstemannen uppbär lägre lön, än som motsvarar 1 löneklassen för ordinarie tjänstemän, det för sistnämnda löneklass bestämda avdraget.

5. Vid annan tjänstledighet, än i 15 eller 16 § eller i 1—4 mom. här ovan sägs, skall extra ordinarie tjänsteman avstå hela lönen jämte kallortstillägg.

6. Till extra ordinarie tjänsteman, som fullgör honom åliggande militär tjänstgöring, utgår dagersättning med två kronor för dag. Å dylik ersättning må dyrtidstillägg icke beräknas.

18 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman är skyldig att såsom vikarie bestrida annan extra, extra ordinarie eller ordinarie befattning. Avser vikariatet befattning inom högre lönegrad och omfattar detsamma längre tid i oavbruten följd än sju dagar, äger han för den tid vikariatet varar uppbära särskild *vikariatsersättning*, vilken utgår med ett belopp för dag räknat, motsvarande vad han i sådant hänseende skulle erhållit, därest båda tjänsterna varit ordinarie inom vederbörande lönegrader.

Extra ordinarie tjänsteman med halv tjänstgöringstid är icke skyldig att vikariera å befattning, där han har att bestrida full tjänstgöring, under längre tid än sammanlagt tre månader av ett och samma kalenderår. Vid dylik tjänstgöring äger han, i stället för lön i egen befattning, åtnjuta oavkortad lön i den löneklass han tillhör samt därutöver, i förekommande fall, vikariatsersättning enligt vad ovan sägs. Under vikariat å befattning, där full tjänstgöring icke är honom ålagd, skola lön även som vikariatsersättning, där sådan förekommer, utgå med det reducerade belopp, som betingas av den kortare tjänstgöringstiden.

2. Vad i 1 mom. stadgas skall äga motsvarande tillämpning i fråga om extra ordinarie tjänsteman, som uppehåller ledig tjänst eller erhållit upp-

drag att bestrida göromål, vilka eljest ankomma på tjänsteman i högre befattning, än som motsvarar hans egen tjänst.

3. Förordnas ordinarie tjänsteman att för längre tid i oavbruten följd än sju dagar såsom vikarie bestrida extra ordinarie befattning inom högre lönegrad, än den hans ordinarie tjänst tillhör, äger han utöver de avlöningsförmåner, som tillkomma honom såsom ordinarie tjänsteman, åtnjuta särskild ersättning till beloppet motsvarande den vikariatsersättning, som skulle hava tillkommit honom, därest även den extra ordinarie tjänsten varit ordinarie.

19 §.

1. Var der extra ordinarie tjänsteman avstängd från tjänstgöring eller tagen i häkte, skall hans avlöning under tiden innehållas, så framt ej finnes skäligt låta honom uppbära något därav.

2. Avhåller sig extra ordinarie tjänsteman från tjänstgöring utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han för den tid icke åtnjuta någon avlöning.

20 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman äger årligen, när det kan ske utan hinder för göromålens behöriga gång, åtnjuta *semester* under nedan angivna antal dagar:

	Intill det år, under vilket tjänstemannen fyller 30 år	Från och med det år, under vilket tjänstemannen fyller 30 år, intill det år, under vilket han fyller 40 år	Från och med det år, under vilket tjänstemannen fyller 40 år
Tjänstemän, tillhörande			
1—10 lönegraderna ...	15	20	25
11—23 » ...	20	25	30
24—28 » ...	30	35	40
29—30 » ...	40	40	40

2. Därest extra ordinarie anställning tillträdades eller rätt till ökad semester enligt 1 mom. erhålles från annan tidpunkt än den 1 januari, må för sådant år semestern beräknas för kalenderkvartal. Del av kalenderkvartal må därvid icke räknas tjänstemannen till godo, i förstnämnda fall för rätt till semester eller, i senare fallet, för förlängd sådan. Sålunda beräknade semesterdagar kunna under kalenderåret sammanföras till en sammanhängande ledighet.

3. För extra ordinarie tjänsteman, vilken tjänstgör i mer än ett verk, bör tillses, att så vitt möjligt semester å befattningarna inom de särskilda verken infaller samtidigt.

21 §.

1. I fråga om *tjänstebostad, bränsle, tjänstedräkt, felräkningspenningar* samt *ersättning för tjänsteresa* gäller för extra ordinarie tjänsteman vad

i avlöningsreglementet jämte därtill hörande tilläggsbestämmelser är i sådant hänseende föreskrivet för ordinarie tjänsteman inom motsvarande lönegrad.

Vad i föregående stycke stadgas äger avseende även å *läkarvård*; dock att tjänsteman vid vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt skall, därest sjukdomen ej är förorsakad av olycksfall i tjänsten, så länge hans vård å sjukvårdsanstalt bekostas av verkets medel, av lönen avstå ett belopp motsvarande det i 17 § 4 mom. angivna tjänstledighetsavdraget.

2. Extra ordinarie tjänsteman är berättigad att erhålla skälig *ersättning för flyttningskostnad*, om han utan egen ansökan eller därom uttryckt önskan förflyttats från en stationeringsort till en annan eller om han vid övergång från anställning såsom extra tjänsteman till extra ordinarie tjänst eller till följd av förordnande att innehava eller uppehålla högre extra ordinarie tjänst nödgats flytta till annan ort, så ock om han eljest fått sig ålagt att byta bostad. Beträffande grunderna för ersättningsbestämmande gäller vad i avlöningsreglementet jämte därtill hörande tilläggsbestämmelser finnes stadgat beträffande ordinarie tjänsteman i motsvarande lönegrad.

3. Därest icke verkets styrelse annorlunda beslutar, skall vad i 1 mom. stadgas äga tillämpning jämväl beträffande *tjänstgöringstraktamente* och *overtidsersättning*. Extra ordinarie tjänsteman utan fast stationeringsort må av verkets styrelse tilldelas tjänstgöringstraktamente under högst tre månader efter förändring av tjänstgöringsort.

22 §.

Avlider extra ordinarie tjänsteman, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp motsvarande den lön, som vid tjänstgöring i den extra ordinarie befattningen skulle hava tillkommit honom under den månad, varunder dödsfallet inträffat, dock högst 400 kronor. Har dödsfallet förorsakats av olycksfall i arbetet, må likväl beloppet av begravningshjälpen icke understiga den begravningshjälp, som skolat utgå enligt lag och särskild författning; skolande sistnämnda begravningshjälp anses inbegripen uti den enligt bestämmelserna i denna paragraf utgående begravningshjälpen.

2 Kap.

Extra tjänstemän.

23 §.

1. Med extra tjänsteman förstås i denna kungörelse befattningshavare:

a) vilken antages för tillgodoseende av ett till synes bestående behov av arbetskraft i syfte att befordras till extra ordinarie eller ordinarie tjänsteman;

b) vilken eljest antages för tillgodoseende av ett för längre tid förefintligt behov av arbetskraft.

2. Rörande de närmare villkoren för att kunna antagas till extra tjänsteman, kompetensfordringar, allmänna skyldigheter m. m. gäller vad där-om är eller må bliva särskilt stadgat.

24 §.

Vid anställning i extra befattning erhåller tjänsteman skriftligt antagningsbevis.

25 §.

Till extra tjänsteman utgår, där ej annat följer av bestämmelserna i 28 §, *lön* enligt den i 26 § införda *löneplanen*, med särskilda för vederbörande *lönegrader* och *löneklasser* samt *ortsgrupper* fastställda årliga be-
lopp. Lönen utbetalas månadsvis i efterskott.

26 §.

Löneplan.

Lönegrad		L ö n e k l a s s							
Nr	Omfattar löneklas- serna nr	Nr	O r t s g r u p p						
			A	B	C	D	E	F	G
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	c, b	c	1 320	1 386	1 452	1 518	1 584	1 650	1 716
2	b, a	b	1 380	1 446	1 512	1 578	1 644	1 710	1 776
3	a, 1	a	1 440	1 506	1 572	1 638	1 704	1 770	1 836
4	1, 2	1	1 500	1 566	1 632	1 698	1 764	1 830	1 896
5	2, 3	2	1 620	1 692	1 764	1 836	1 908	1 980	2 052
6	3, 4	3	1 740	1 818	1 896	1 974	2 052	2 130	2 208
7	4, 5	4	1 860	1 944	2 028	2 112	2 196	2 280	2 364
8	5, 6	5	1 980	2 070	2 160	2 250	2 340	2 430	2 520
9	6, 7	6	2 100	2 196	2 292	2 388	2 484	2 580	2 676
10	7, 8	7	2 220	2 322	2 424	2 526	2 628	2 730	2 832
11	8, 9	8	2 340	2 448	2 556	2 664	2 772	2 880	2 988
12	9, 10	9	2 460	2 574	2 688	2 802	2 916	3 030	3 144
13	10, 11	10	2 580	2 700	2 820	2 940	3 060	3 180	3 300
14	11, 12	11	2 730	2 856	2 982	3 108	3 234	3 360	3 486
15	12, 13	12	2 880	3 012	3 144	3 276	3 408	3 540	3 672
16	13, 14	13	3 060	3 198	3 336	3 474	3 612	3 750	3 888
17	14, 15	14	3 240	3 384	3 528	3 672	3 816	3 960	4 104
18	15, 16	15	3 450	3 600	3 750	3 900	4 050	4 200	4 350
19	16, 17	16	3 660	3 816	3 972	4 128	4 284	4 440	4 596
20	17, 18	17	3 960	4 122	4 284	4 446	4 608	4 770	4 932

Lönegrad		L ö n e k l a s s							
Nr	Omfattar löneklas- sena nr	Nr	O r t s g r u p p						
			A	B	C	D	E	F	G
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
21	18, 19	18	4 260	4 434	4 608	4 782	4 956	5 130	5 304
22	19, 20	19	4 560	4 746	4 932	5 118	5 304	5 490	5 676
23	20, 21	20	4 860	5 058	5 256	5 454	5 652	5 850	6 048
24	21, 22	21	5 160	5 370	5 580	5 790	6 000	6 210	6 420
25	22, 23	22	5 520	5 736	5 952	6 168	6 384	6 600	6 816
26	23, 24	23	5 880	6 102	6 324	6 546	6 768	6 990	7 212
27	24, 25	24	6 300	6 528	6 756	6 984	7 212	7 440	7 668
28	25, 26	25	6 720	6 954	7 188	7 422	7 656	7 890	8 124
29	26, 27	26	7 140	7 380	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580
30	27, 28	27	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060
		28	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060	9 300	9 540

27 §.

1. Extra tjänsteman hänföres högst till lönegrad med samma ordningsnummer, som betecknar den lönegrad, vilken gäller för extra ordinarie tjänsteman med jämförliga arbetsuppgifter.

Föreligger behov av extra befattning i högre lönegrad än den 20:e, skall frågan om sådan befattnings inrättande underställas Kungl. Maj:ts prövning.

2. I fråga om fördelningen av de orter, där extra tjänstemän äro stationerade, å de uti löneplanen upptagna ortsgrupperna gäller vad Kungl. Maj:t i sådant hänseende fastställt för ordinarie personal.

Extra tjänsteman utan fast stationeringsort åtnjuter lön enligt den ortsgrupp, tjänstgöringsorten tillhör.

28 §.

1. För extra tjänsteman, vilkens tjänstgöringstid understiger den, som gäller för jämförlig ordinarie tjänsteman, utgår lönen med ett i förhållande till den kortare tjänstgöringstiden reducerat belopp. Motsvarande reducering vidtages beträffande det i 31 § omförmälda tjänstledighetsavdraget.

2. Där verkets styrelse så anser skäligt, må i fråga om extra tjänsteman, vilken från staten uppbär tjänstepension, livränta eller årligt understöd, från lönen avdragas ett belopp, högst motsvarande pensionens, livräntans eller understödets storlek.

29 §.

Vid tillträddandet av extra befattning erhåller tjänsteman lön enligt lägsta löneklassen för den lönegrad, till vilken tjänsten hör, där ej föreskrifterna i 28 § giva anledning till avvikelse härutinnan.

Efter att hava tillhört lägsta löneklassen under tre år uppflyttas tjänste-

mannen till närmast högre löneklass. För sådan löneklassuppflyttning skola de för extra ordinarie tjänstemän i 9 § 3 mom. och 10 § givna bestämmelserna äga motsvarande tillämpning.

30 §.

Kallortstillägg utgår till extra tjänsteman efter samma grunder som till den ordinarie personalen.

31 §.

1. Extra tjänsteman, som av behörigen styrkt sjukdom i annat fall, än i 2 mom. avses, hindras att tjänstgöra, äger att under en tid av högst sex månader av ett och samma kalenderår eller vid sjukdom, som fortgår över årsskifte, under högst sex månader i en följd åtnjuta lön jämte kallortstillägg efter avdrag av ett belopp lika med det för ordinarie tjänsteman i motsvarande löneklass enligt 2 §, punkt B, av tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet bestämda tjänstledighetsavdraget eller, därest tjänstemannen uppbär lägre lön än som motsvarar 1 löneklassen för ordinarie tjänstemän, det för sistnämnda löneklass bestämda avdraget.

Avlöning på sätt nu sagts må under en tid av högst tre månader tillkomma kvinnlig extra tjänsteman under ledighet på grund av behörigen styrkt sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd.

2. Har extra tjänsteman skadats till följd av olycksfall i tjänsten och därigenom blivit hindrad att tjänstgöra i egen eller annan befattning, äger han uppbära:

a) oavkortad lön jämte kallortstillägg, intill dess sex månader förflutit från dagen för olycksfallet; samt

b) lön jämte kallortstillägg, efter avdrag av ett belopp lika med det i 1 mom. angivna tjänstledighetsavdraget, för tid därutöver, så framt ej verkets styrelse på grund av särskilda förhållanden finner anledning medgiva, att avdrag skall äga rum med lägre belopp än nyss sagts.

3. Har extra tjänsteman förbjudits att tjänstgöra till förekommande av smittofara, gäller i fråga om avlöning under tiden vad i 2 mom. stadgas.

4. Vid annan tjänstledighet än i 1—3 mom. sägs skall extra tjänsteman avstå hela lönen jämte kallortstillägg.

32 §.

Har extra tjänsteman under minst ett år i följd tjänstgjort i icke-ordinarie anställning, må han efter verkets beprövande kunna erhålla *semester* under högst tio dagar för år.

33 §.

Förordnas extra tjänsteman att såsom vikarie bestrida extra, extra ordinarie eller ordinarie befattning inom högre lönegrad, äger han åtnjuta den *vikariatersättning*, som skulle hava tillkommit honom, därest han varit extra ordinarie tjänsteman inom den lönegrad han tillhör.

34 §.

I fråga om *tjänstebostad, bränsle, tjänstedräkt, felräkningspenningar* samt *ersättning för tjänsteresa* ävensom beträffande *läkarvård, tjänstgöringstraktamente* och *övertidsersättning* gäller för extra tjänsteman vad i 21 § finnes föreskrivet för extra ordinarie tjänsteman inom motsvarande lönegrad.

35 §.

Avlider extra tjänsteman, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp motsvarande den lön, som vid tjänstgöring i den extra befattningen skulle hava tillkommit honom under den månad, varunder dödsfallet inträffat, dock högst 400 kronor. Har dödsfallet förorsakats av olycksfall i arbetet, må dock beloppet av begravningshjälpen icke understiga den begravningshjälp, som skolat utgå enligt lag och särskild författning; skolande sistnämnda begravningshjälp anses inbegripen uti den enligt bestämmelserna i denna paragraf utgående begravningshjälpen.

3 Kap.

Tjänstemän avlönade med av Kungl. Maj:t fastställt arvode.

36 §.

För icke-ordinarie tjänsteman, vilkens avlöning utgår i form av arvode med av Kungl. Maj:t fastställt belopp, meddelar Kungl. Maj:t de särskilda avlöningsbestämmelser, som må erfordras, där ej för visst fall Kungl. Maj:t överlåter åt vederbörande verk att utfärda sådana föreskrifter.

Har jämlikt stadgandet i föregående stycke beslutats, att i 1 eller 2 kap. här ovan meddelad bestämmelse skall äga motsvarande tillämpning å tjänsteman, som i detta kap. avses, fastställas tillika i erforderliga fall den lönegrad och den löneklass, tjänstemannen skall anses tillhöra.

4 Kap.

Övriga icke-ordinarie befattningshavare.

37 §.

För tillfälligt anställd personal ävensom för andra icke-ordinarie befattningshavare, vilka ej avses i 1—3 kap., äger vederbörande verk bestämman grunderna för ersättningen, för såvitt ej Kungl. Maj:t för visst fall meddelat beslut i sådant hänseende.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1935, vilken dag kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) upphör att gälla.

Tillika har Kungl. Maj:t funnit gott fastställa följande

Övergångsbestämmelser.

1. I avseende å extra ordinarie tjänstemans placering i löneklass skola bestämmelserna i förevarande kungörelse så tillämpas, som om de varit gällande under hela den tid, tjänstemannen i oavbruten följd innehaft anställning i statens tjänst.

2. Är extra ordinarie eller extra tjänstemans tjänstgöring efter ingången av den månad, från och med vilken denna kungörelse bliver gällande vid det verk han tillhör, av minst samma omfattning som under tiden närmast dessförinnan, må han icke i anledning av kungörelsens bestämmelser lida minskning i den avlöning, fränsett dyrtidstillägg och provisoriskt dyrortstillägg, eller i den förmån av semester, som närmast före nämnda tidpunkt tillkommit honom.

3. Tjänsteman, som vid utgången av juni månad 1935 innehar i 33 eller 34 § av kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) avsedd befattning och som den 1 juli 1935 övergår till extra ordinarie eller extra tjänst inom samma lönegrad, må icke i anledning av bestämmelserna i förevarande kungörelse lida minskning i den avlöning, fränsett dyrtidstillägg och provisoriskt dyrortstillägg, och den rätt till löneklassuppflyttning samt övriga avlöningsförmåner, som förut tillkommit honom.

Det alla som vederbör etc.

*Bilaga B.***Förslag**

till

Kungl. Maj:ts kungörelse om ändrad lydelse av 2 § i kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 357) med tilläggsbestämmelser till avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen.

Kungl. Maj:t har funnit gott förordna, att 2 § i kungörelsen den 26 juni 1925 med tilläggsbestämmelser till avlöningsreglementet den 22 juni 1921 för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, skall i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

Avlöning vid ledighet av annan anledning än som anges i 15 och 16 §§ i avlöningsreglementet.

B.

- 1) då befattningshavare — — — — — sin befattning;
- 2) vid ledighet — — — — — behörigen styrkt;
- 3) vid ledighet — — — — — skäl föreligga; samt
- 4) vid kvinnlig befattningshavares ledighet på grund av behörigen styrkt sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd: ett — — — — — tabell:

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1935.

Det alla, som vederbör etc.

Förslag

till

alternativ lydelse av 6 och 11 §§ i avlöningsrevisionens förslag till kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen.

6 §.

Löneplan.

Lönegrad		L ö n e k l a s s							
Nr	Omfattar löneklas- serna nr	Nr	O r t s g r u p p						
			A	B	C	D	E	F	G
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	b, a, 1—4	b	1 380	1 446	1 512	1 578	1 644	1 710	1 776
2	a, 1—5	a	1 440	1 506	1 572	1 638	1 704	1 770	1 836
3	1—6	1	1 500	1 566	1 632	1 698	1 764	1 830	1 896
4	2—7	2	1 620	1 692	1 764	1 836	1 908	1 980	2 052
5	3—8	3	1 740	1 818	1 896	1 974	2 052	2 130	2 208
6	4—9	4	1 860	1 944	2 028	2 112	2 196	2 280	2 364
7	5—10	5	1 980	2 070	2 160	2 250	2 340	2 430	2 520
8	6—11	6	2 100	2 196	2 292	2 388	2 484	2 580	2 676
9	7—12	7	2 220	2 322	2 424	2 526	2 628	2 730	2 832
10	8—13	8	2 340	2 448	2 556	2 664	2 772	2 880	2 988
11	9—14	9	2 460	2 574	2 688	2 802	2 916	3 030	3 144
12	10—15	10	2 580	2 700	2 820	2 940	3 060	3 180	3 300
13	11—16	11	2 730	2 856	2 982	3 108	3 234	3 360	3 486
14	12—17	12	2 880	3 012	3 144	3 276	3 408	3 540	3 672
15	13—18	13	3 060	3 198	3 336	3 474	3 612	3 750	3 888
16	14—19	14	3 240	3 384	3 528	3 672	3 816	3 960	4 104
17	15—20	15	3 450	3 600	3 750	3 900	4 050	4 200	4 350
18	16—21	16	3 660	3 816	3 972	4 128	4 284	4 440	4 596
19	17—22	17	3 960	4 122	4 284	4 446	4 608	4 770	4 932
20	18—22	18	4 260	4 434	4 608	4 782	4 956	5 130	5 304
21	19—23	19	4 560	4 746	4 932	5 118	5 304	5 490	5 676
22	20—24	20	4 860	5 058	5 256	5 454	5 652	5 850	6 048
23	21—25	21	5 160	5 370	5 580	5 790	6 000	6 210	6 420
24	22—26	22	5 520	5 736	5 952	6 168	6 384	6 600	6 816

Lönegrad		L ö n e k l a s s							
Nr	Omfattar löneklas- serna nr	Nr	O r t s g r u p p						
			A	B	C	D	E	F	G
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
25	23—27	23	5 880	6 102	6 324	6 546	6 768	6 990	7 212
26	24—28	24	6 300	6 528	6 756	6 984	7 212	7 440	7 668
27	25—29	25	6 720	6 954	7 188	7 422	7 656	7 890	8 124
28	26—30	26	7 140	7 380	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580
29	27—31	27	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060
30	28—32	28	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060	9 300	9 540
		29	8 580	8 820	9 060	9 300	9 540	9 780	10 020
		30	9 060	9 300	9 540	9 780	10 020	10 260	10 500
		31	9 540	9 780	10 020	10 260	10 500	10 740	10 980
		32	10 020	10 260	10 500	10 740	10 980	11 220	11 460

11 §.

Om den, som tillträder extra ordinarie befattning, innehar annan icke-ordinarie anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den extra ordinarie befattningen, må för bestämmandet av hans begynnelselön i denna tjänst och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas honom den tid utöver ett år, under vilken han efter fyllda 18 år i en följd innehaft dylik anställning.

Utkast

till

Kungl. Maj:ts kungörelse angående vissa ändringar i kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen.

Kungl. Maj:t har funnit gott förordna,

dels att avdelningsrubriken: »1 Avd. Befattningshavare med avlöning från ordinarie anslag» i kungörelsen den 26 juni 1925 med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, skall ur kungörelsen utgå;

dels att kapitelrubriken: »1 Kap. Befattningshavare med arvode enligt stat» i nämnda kungörelse skall erhålla följande ändrade lydelse: »1 Kap. Tjänstemän avlönade med av Kungl. Maj:t fastställt arvode»;

dels att avdelningsrubriken: »2 Avd. Befattningshavare med avlöning från extra anslag» i sagda kungörelse skall ersättas med följande kapitelrubrik: »4 Kap. Befattningshavare å extra stat»;

dels att 33 och 34 §§ av samma kungörelse skola ur kungörelsen utgå;

dels ock att 1, 3, 25, 31 och 32 §§ av kungörelsen skola, 3 § i nedan angivna delar, erhålla nedanstående ändrade lydelse:

1 §.

För icke-ordinarie tjänsteman, vilkens avlöning utgår i form av arvode med av Kungl. Maj:t fastställt belopp, meddelar Kungl. Maj:t de särskilda avlöningsbestämmelser, som må erfordras, där ej för visst fall Kungl. Maj:t överlåter på vederbörande verk att utfärda sådana föreskrifter.

Har jämlikt stadgandet i föregående stycke beslutats, att i 1 avd. 3 kap. av avlöningsreglementet den 22 juni 1921 eller i 2 kap. här nedan meddelad bestämmelse skall äga motsvarande tillämpning å tjänsteman, som i detta kap. avses, fastställas tillika i erforderliga fall den lönegrad och den löneklass, tjänstemannen skall anses tillhöra.

3 §.

Extra ordinarie anställning må endast innehavas av befattningshavare, av vilken kräves tjänstgöring i ungefär samma omfattning, som är bestämd för jämförlig ordinarie befattningshavare; dock att såsom amanuens i extra ordinarie anställning må antagas befattningshavare med en daglig tjänstgöringstid, motsvarande hälften av den för ordinarie tjänsteman bestämda.

Extra ordinarie tjänsteman med full tjänstgöring i ett verk må icke samtidigt innehava extra ordinarie anställning i annat verk.

Extra ordinarie — — — — — års ålder.

Rörande de — — — — — särskilt stadgat.

25 §.

Annan icke-ordinarie befattningshavare, än som avses i 1, 2 och 4 kap., benämnes extra befattningshavare.

31 §.

Med befattningshavare å extra stat förstås i denna kungörelse innehavare av sådana enligt riksdagens beslut inrättade, till högre lönegrad än den 20:e hänfödda icke-ordinarie befattningar, vilka motsvara i 1 avd. 3 kap. av avlöningsreglementet avsedda ordinarie tjänster.

32 §.

1. Befattningshavare å extra stat, vilken hänförs till viss lönegrad inom avd. A av den i 9 § av avlöningsreglementet intagna löneplanen, äger åtnjuta lön, som om han vore ordinarie befattningshavare inom lönegraden i fråga.

2. Till annan befattningshavare å extra stat, än som i 1 mom. avses, utgår, där ej Kungl. Maj:t annorlunda bestämt, lön enligt den löneklass, som är närmast lägre än den, som skulle hava gällt, därest han varit innehavare av ordinarie tjänst inom vederbörande lönegrad.

3. För befattningshavare, som i 1 och 2 mom. avses, skola i övrigt i tillämpliga delar gälla de stadganden, som för ordinarie tjänstemän inom motsvarande lönegrader meddelats i avlöningsreglementet jämte till reglementet hörande tillämpnings- och tilläggsföreskrifter.

Är befattningshavaren ordinarie eller extra ordinarie tjänsteman, skall iakttagas, att ersättningen icke i något fall må utgå med lägre belopp än vad han skulle äga uppbära såsom vikarie å ordinarie tjänst i den lönegrad, befattningen å extra stat skall anses tillhöra. Befattningshavare, som nu avses, må ej heller i övrigt lida minskning i de förmåner, som tillkomma honom i hans egenskap av ordinarie eller extra ordinarie tjänsteman.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1935.

Extra ordinarie tjänsteman, vilkens tjänstgöring efter den 30 juni 1935 är av minst samma omfattning som under tiden närmast dessförinnan, må icke i anledning av bestämmelserna i förevarande kungörelse lida minskning i den avlöning, fränsett dyrtidstillägg och provisoriskt dyrtidstillägg, eller i den förmån av semester, som vid nämnda tidpunkt tillkommit honom.

Det alla som vederbör etc.

Extremis deinde...
Extremis deinde...
Extremis deinde...

Extremis deinde...
Extremis deinde...

Extremis deinde...
Extremis deinde...

Extremis deinde...
Extremis deinde...

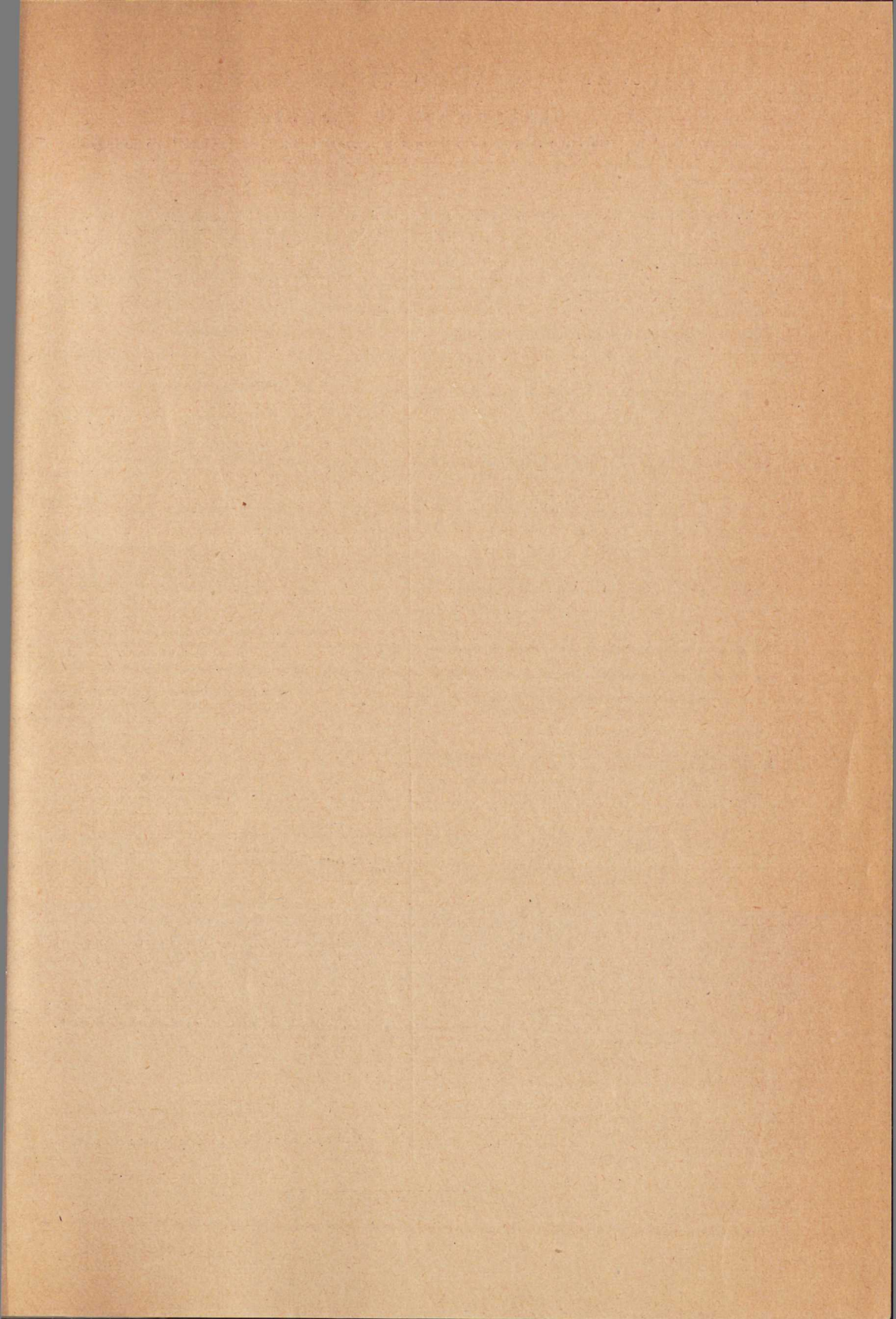
Extremis deinde...
Extremis deinde...

Extremis deinde...
Extremis deinde...

Extremis deinde...
Extremis deinde...

Extremis deinde...
Extremis deinde...

Extremis deinde...
Extremis deinde...

Statens offentliga utredningar 1934

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

Utlåtanden över utredningen ang. tredje mans rätt till neutralitet i arbetskonflikter m. m. [10]
Betänkande med förslag till lag ang. vissa ekonomiska stridsåtgärder m. m. [16]
Utlåtanden över betänkande med förslag till lag ang. vissa ekonomiska stridsåtgärder m. m. [30]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Betänkande med förslag till bestämmelser ang. upphandling av lantbruksprodukter m. m. för statens och kommunala inrättnings behov. [15]
Betänkande med förslag till bestämmelser ang. upphandling av inhemskt bränsle för statens stationära anläggningar m. m. [20]
1930 års pensionssakkunniga. Betänkande rörande familjepensionering för tjänstemän vid den civila statsförvaltningen och för arbetare i statens tjänst. [29]
Betänkande ang. omorganisation av landsfogdetjänsterna. [31]
Betänkande med förslag till avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen. [42]

Kommunalförvaltning.

Statens och kommunernas finansväsen.

Betänkande med förslag till ändrade bestämmelser rörande frihamnsväsendet. [36]
Betänkande ang. arbetsfördelning m. m. för tulltaxerings- och kontorsgöromål vid tullverket. [38]

Politik.

Betänkande med förslag till spritdrycksförordning m. m. [39]

Socialpolitik.

Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 2. Finanspolitikens ekonomiska verkningar. [1]
Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 3. Löneutvecklingen och arbetslösheten. [2]
Utredning ang. åtgärder för bekämpande av ungdomsarbetslösheten. [11]
Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Bilagor, band 4. Penningpolitik, offentliga arbeten, subventioner och tullar som medel mot arbetslöshet. [12]
Undersökningar ang. det sociala hjälpklientelet. [14]

Hälsö- och sjukvård.

Medicinalstyrelsens förslag till nya författningsbestämmelser ang. statsbidrag till avlöning åt distriktsköterskor m. m. [9]
Betänkande ang. den slutna kroppssjukvården i riket jämte vissa därmed sammanhängande spörsmål. [22]
Betänkande med utredning och förslag ang. sänkning av läkemedelspriserna, revision av apoteksvarustadgan m. m. [35]

Allmänt näringsväsen.

Fast egendom. Jordbruk med binärningar.

Betänkande med utredning och förslag rörande organisationen av försöksverksamheten på växt- och frögrödsodlingens område. [4]
Utredning med förslag om åtgärder för åstadkommande av billiga egnahemsbyggnader. [6]

Jordbrukskreditutredningen. Betänkande med förslag till förordning ang. statens lånefond för sekundärlån mot inteckning i jordegendom, m. m. [37]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Betänkande med förslag till lag om virkesmätning m. m. [32]

Industri.

Statliga cement- och betongbestämmelser av år 1934. [17]

Handel och sjöfart.

Betänkande med förslag ang. frågan om lämpliga åtgärder till skydd för sjömän vid besök i utländska hamnar. [5]
Betänkande med förslag till sjöarbetstidslag. [8]
Betänkande med förslag ang. bemanning av svenska fartyg jämte statistisk utredning ang. svenska handelsflottans bemanning år 1931. [23]

Kommunikationsväsen.

Teknisk-ekonomiska utredningar rörande vägväsendet. Del 1. Vägar. [27] Del 3. Avgivna utlåtanden. [28]
Järnvägs- och automobiltrafik. [33]
Varutrafiken med bil samt statistisk och kartografisk översikt av totala varutrafiken till och från Stockholm under maj månad 1932. [34]

Bank-, kredit- och penningväsen.

Betänkande i fråga om inrättande av ett institut för medellång och långfristig kreditgivning åt företag inom näringslivet. [7]
Stadshypotekssakkunnigas betänkande med förslag till förordningar ang. konungariket Sveriges stadshypotekskassa samt ang. grunderna för stadshypoteksföreningars bildande och verksamhet m. m. [13]
Utredning i fråga om användandet av postsparbankens medel. [26]

Försäkringsväsen.

1928 års pensionsförsäkringskommitté. Betänkande med förslag rörande revision av den allmänna pensionsförsäkringen. [18]
Pensionsförsäkringsreformen. Kortfattad framställning av 1928 års pensionsförsäkringskommittés förslag rörande revision av den allmänna pensionsförsäkringen. [19]

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

1933 års teaterutrednings betänkande. Del 1. De fasta statsunderstödda teatrarna. [3]. Del 2. Utredning rörande teaterförhållandena i riket. [21]
Förslag till psalmbok för svenska kyrkan. [24]
Förslag till alternativa koraler. [25]
Utredning och förslag rörande de extra ordinarie lärarnas vid de allmänna läroverken anställningsförhållanden m. m. [40]
Utredning och förslag ang. en förbättrad ställning för ämnena latin och grekiska vid de allmänna läroverken. [41]

Försvarsväsen.

Utrikes ärenden. Internationell rätt.